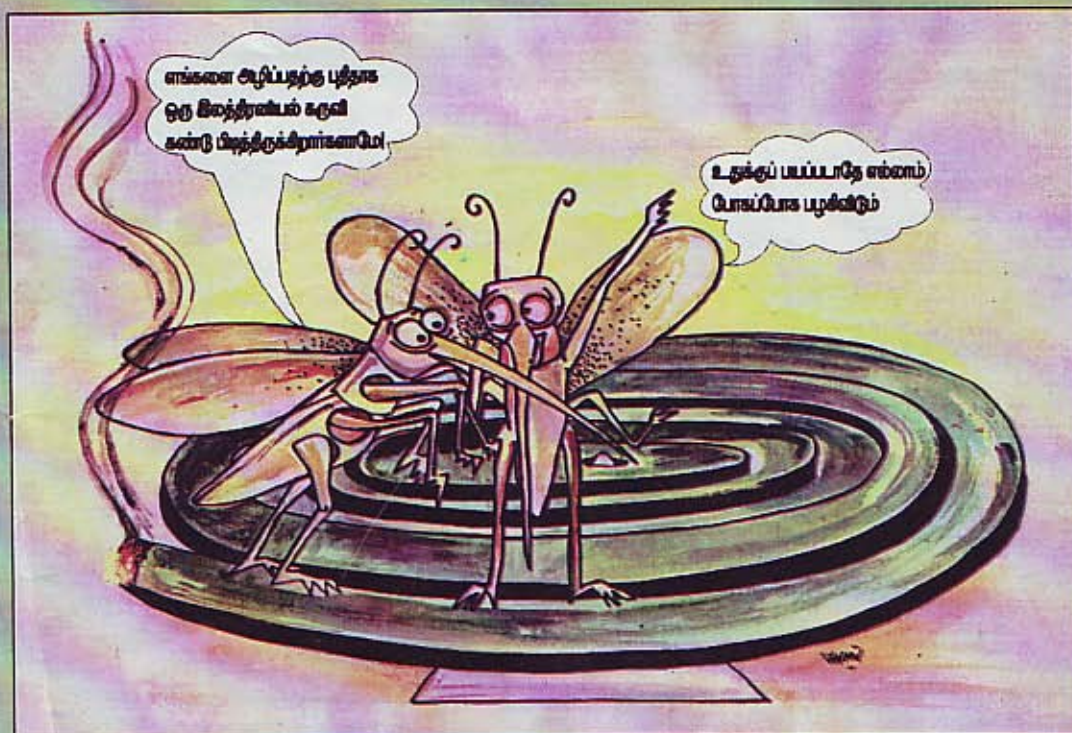

சிரித்திரன்

செய்தொழில் நெய்தல்
சரிப்பே சிவபிரம்

பெருங்குடிக்கு இடையே

புதுமே நீர் பெரியவர்தான்
என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை
பிரதிபதித்து இருக்கிறாய்!

ஒரு ஒரே தடவை நீயிர்
எழுந்து ஸ்தம்பித்ததற்கே
இத்தனை அழிவென்பதா...?
அக்கம் என்பதா?
ஏனெனில் அகலுவதும்
அழிப்பதும் யார் கையில்....

எனக்கு அத்தை
ஒருமுகப்படுத்த முடியவில்லை!

அனாலும் அயிரம்
அயிரம் உயிர் பூக்கள்
உதிர்ந்தன....
உதிர்ந்த பூக்களே
நீங்கள் கொடுத்த
வைத்தவர்கள்...

பூமிக்கு வரும் பொழுது
இறைவன் உங்கள்
விபிகளில் விபத்துத்
தள்ளி விடுகிறார்!
மறைவின் போதோ
இறைவன் இரண்டு
கரங்கள் கொண்டும்
உங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்!

அதனால் நீங்கள்
கொடுத்து வைத்தவர்கள்...
இழந்த பரம்பரையினர்
அழியாமையால்
அழுத தீர்க்கிறார்கள்!
ஒன்றே குலம்
ஒருவனே தேவன்

என்பதை வாழ்த்த
அவனே இங்கு நான்
தூங்குகளையும்
அதற்கும் மேலான
தேவர்களையும்
படைத்துச் சாதனை
செய்துள்ளதைப்
பொறுக்க மாட்டாமனா...?
நானும் ஒருவன்
இருக்கின்றேன்
என்பதை உணர்த்தவா
எழுந்து ஸ்தம்பிதாய்?

இனிமேலாவது
மனித குலம்
தன்னை ஒற்றுமையாக
மாற்றிக்
கொள்ள வேண்டும்.
இல்லை என்றால்
நீங்கள் அந்து பேர்களுடும்
எழுந்தால்...
கந்தப் போவது
இல்லை என்பது நிச்சயம்!

(26-12-2004 அன்று நாயக்கன் ஏற்பட்ட கடல் கொந்தளிப்பு
ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை ஒப்பு எழுந்த கவிதை)

-சதவி பரமசிங்கம்

சிரித்திரன்

வாசக நேயர்களுக்கு

வணக்கம் பல

சிரித்திரன் மீள்வருகையின் முதல் இதழுக்கு நீங்கள் அளித்த அமோக வரவேற்புக்கு - நன்றி. இதோ இரண்டாவது இதழ். மீண்டும் போர் மேகம் குழுமோ என்ற அச்ச இருளுக்கிடையே, சமாதான மெழுகுதிரி தனது கடைசி நேர ஒளியை உமிழ்ந்த வண்ணம் அமைதி காத்து நிற்கிறது.

மூன்றாண்டு கால தமிழரின் காத்திருப்புத் தவம் அவர்களின் பொறுமையை இழக்கும் வண்ணம் ஆட்சியாளரால் அவமதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் சிறுமைகண்டு சீறவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடம் உரிமையை யாசிப்பதும் அவமானகரமானதே. சுயகௌரவமுள்ள மனிதன் எதனையும் போராடிப் பெறுவதையே தர்மமாகக் கருதுவான்.

தமிழ் மக்கள் தமது கௌரவத்தைப் போராடித்தான் பெறவேண்டும் என ஒடுக்கு முறையாளர் தீர்மானிப்பார்களேயாயின், அதனைத் தார்மிகப் பலத்துடன் எதிர்கொண்டு போராட அவர்கள் பின்னிற்கப்போவது கிடையாது.

அழுதுகொண்டு அடிமையாக வாழ்வதைவிட சிரித்துக்கொண்டு போராடி வெல்வதும் வீழ்வதும் கூட மகத்தான விடயமேயாகும்....

வீழ்ச்சியை எழுச்சிக்கான உந்து தளமாக நினைத்து உறுதி கொள்வது தமிழர் மரபு. எனவே, வெற்றிபெற எழுச்சி கொள்வோம், வெல்வோம் என உறுதி கொள்வோம்.

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்ட வரலாற்றில் சிரித்திரன் தனது சுயகௌரவத்தை இழந்து, விலாசம் தேடும் கீழ்த்தரத்திற்கு இறங்கியது கிடையாது என்பதே அதன் தனித்துவப் பெருமையாகும். அது வீரர்களின் சுவடுகளில் தான் தனது காலடிகளைப் பதிக்கும்.

தமிழ் மக்கள் பக்கம்தான் எப்போதும் நிற்கும்.

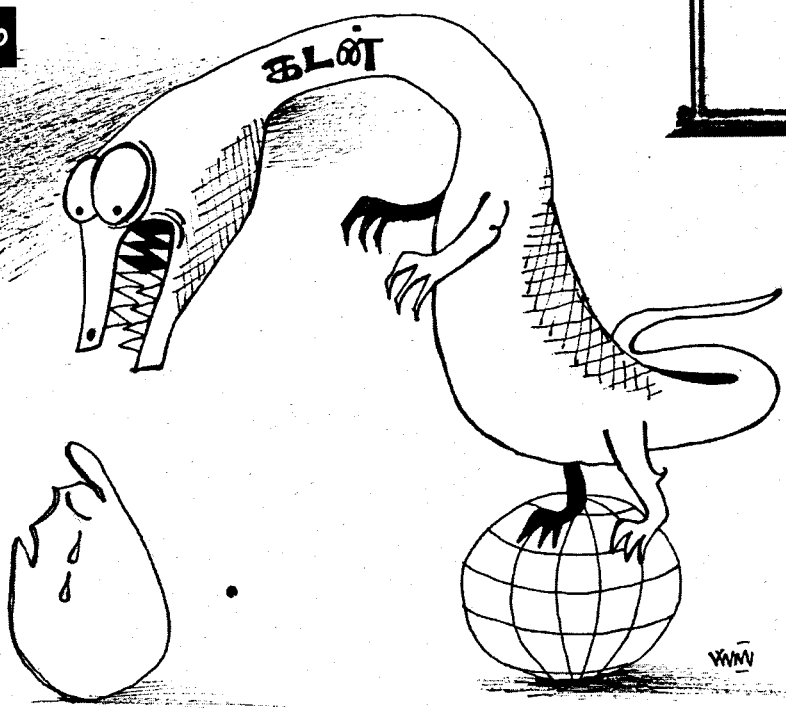
நிலக்கண்டி

செய் தொழில் தெய்வம்
சிறிப்பே சீவியம்

நன்றி
மீண்டும் சந்திப்போம்.

உலகநிலை

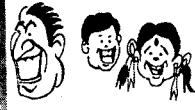

VMM

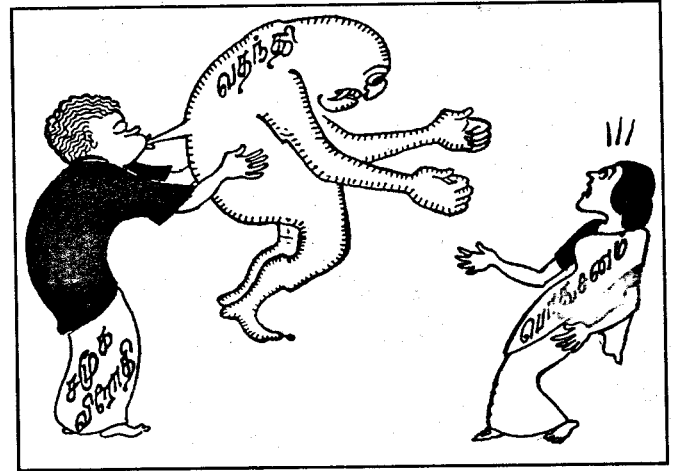
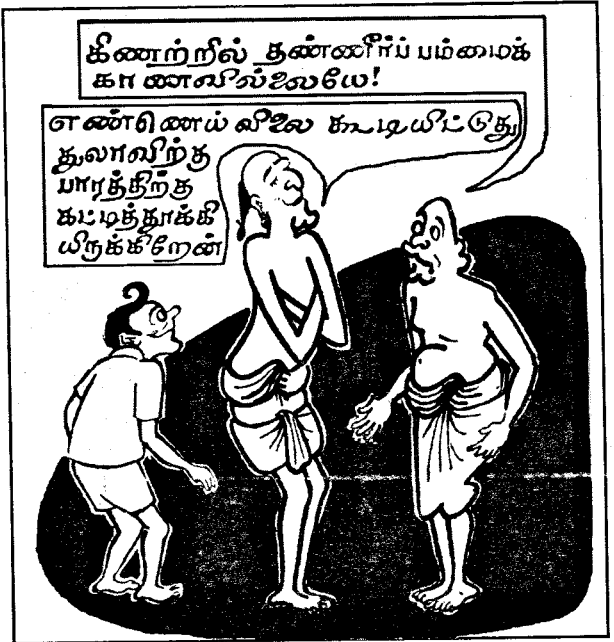
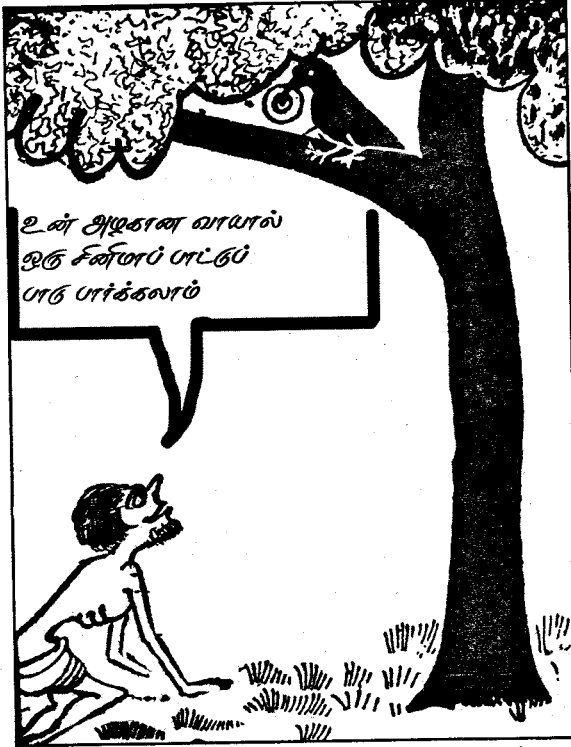

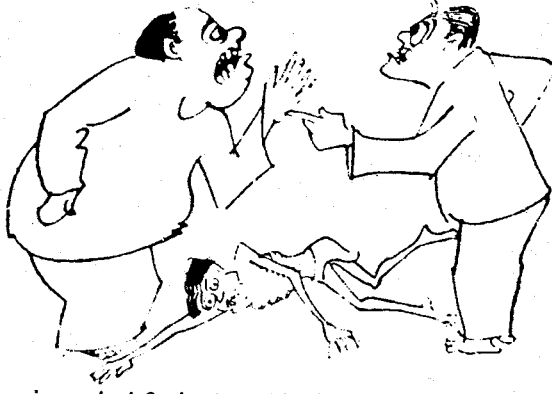

சுந்தர நூலக

காலத்தை விவன்று நிற்கும்
சுந்தரின் சுருத்திதரவியங்கன்

பொதுமக்களைப் பற்றி எங்கள் கடசிக்குத்தான் கவலை.
இல்லை எங்கள் கடசிக்குத்தான் அதிகம் கவலை....

என்ன ரகசியம் உண்டா!
உடம்பில் கவனமற்ற
இருக்கவேண்டும்... சரி
செய்யவேண்டும்

பெறுபேறும்
மகப்
பேறும்

கிரிக்கட் "பாட்"
தூக்கினால்
செஞ்சுர
தான்!

எங்க அண்ண
மறதன் ஓட்டத்தில்
முதலிடம்!

உயரப்பாய்தலில் புதிய
சாதனையை நிலை
நாட்டியவர்!

உதைப்பந்தாட்டத்
தில் அடிப்பதெல்லாம்
கோல்தான்!

ஆனால் அம்மாவுக்கு
ஆஸ்பத்திரியில்
மருந்து வாங்கி வா
என்றால் "ஐயோ
அம்மா கால்நோதுது"
என்கிறார்

கவிதை பாடுவது எப்படி

நுளம்போ நுளம்பு! உ... சொல்லவே நுளம்பு குத்துவது போன்ற தீகில் உணர்வு.

கண்ணிவெடிகள், குண்டுகள், வெடிகள் விட்டுப்போன எச்சமாகக் காட்சியளிக்கும் உடைந்த கட்டடங்களையும் குழிகளையும் அவற்றைச் சுற்றிப் பயங்கரமாக வளர்ந்திருக்கும் பற்றை, செடி கொடிகளையும் தங்கள் புகலிடமாக, மறைவிடமாகக் கொண்டிருக்கும் நுளம்புகள், இரைதேடி மனிதர் வாழும் வீடுகளுக்குப் படையெடுக்கின்றன. இத்தனை ஆண்டுகளும் பட்டினி கிடந்தனவோ, இப்போ அமைதியைப் பயன்படுத்தி மனித இரத்தம் உறஞ்சப் புறப்பட்டுவிட்டனவோ இந்த நுளம்புகள்.

அருகில் அன்றொரு திருமண விழா. என்ன அதிசயம், அங்கே ஒரு நுளம்புகூட இல்லை என்று அங்கே விருந்தினர் திரும்பியவர் சொன்னார். என்ன காரணம்? என்று நான் கேட்க அவர் சொன்ன பதில்: திருமண வீட்டின் சுற்றுச் சூழல் துப்புரவாக இருந்தது ஒன்று. மற்றது ஒலியும் ஒளியும் மின் விசிறிகளும் நுளம்புகளை விரட்டி விட்டன. இங்கே பாழடைந்த கிணறும் புல் புண்டு களும் வீட்டைச் சுற்றி இருப்பதால் அவை இந்தப் பக்கம் வந்து விட்டன.

இங்கே மட்டும் என்ன தற்காப்பு நடவடிக்கை எடுக்காமலா இருக்கிறோம்?

மணசட்டியில் உமியும் வேப்பிலையும் விதைகளும் நிறைத்துத் தீயிட்டு, முற்காலத்து ரயில் வண்டிபோல் புகை தள்ளிக்கொண்டிருக்க, எத்தனை நுளம்புப் படைவிரினும் இப்புகைக்கு அஞ்சிப்புறமுதுகிட்டு ஓடும் என எண்ணி யிருந்தேன். ஆனால், அவையோ வீட்டின் பின்புறமாக வந்து, சுவர் ஓடைகளிலும் வளைகளிலும் பதுங்கி விடுகின்றன. நாங்கள் விளக்கை அணைத்துவிட்டு, முருகா! என்று சொல்லி, பாயில் சரிந்ததும், அவை வந்து சரி என்று குத்துகின்றன; காதில் ரீங்காரம் பாடுகின்றன.

அட இந்த நுளம்புகளுக்கு எங்கள் காது, துளையெல்லாம் எப்படித் தெரியுமோ? காதருகில் வந்து கவிதை பாடி வட்டமிடுகின்றனவோ? பாடும் நுளம்பு என்பது இதுதானோ? இந்தச் சிறுபூச்சி என்னதான் இசைக்கிறதோ, கேக்கலாமென்று ஆடாமல் அசையாமல் படுத்திருந்தேன். அது காதுக்குள் நுழைந்து சரசுவென்று என் உயிரை வாங்கியது. உடனே மனைவியை எழுப்பி, காதில் ஏதோ விழுந்து கிண்டுது. உப்புநீர் எடுத்துவா என்றால், பேசாமல் படுங்கோ அது போயிடும் என்கிறாள். இல்லையப்பா எழும்பு ஐயோ!, எடுத்துவா உப்பு! என்று அவளை உருட்டிவிட்டால், அவள் தன் சட்டை உச்சியைக் கழற்றி என் காதில் விட்டுத் தோண்டுவாள், நுளம்பு, கால் வேறு உடல் வேறாய் வெளியில் வரும். அட நீ உப்புநீர் விட்டிருந்தால் அது உயிரோடு வந்திருக்குமே என்றால், ஏன் அதை உயிரோடு உங்களுக்கு? என்று கேட்கிறாள். “இதுக்குத்தான் நான் சொன்னது மொஸ்கீரோ காயில் வாங்குங்கோ” என்று முணுமுணுப்பாளி அவள்.

அதுக்கு ஒருநாள் செலவு ஒன்றரை ரூபாய்க்கு மேல், அதைவிடப் புகைச்சட்டி மேல் என்று நான் சொன்னால், அதுக்கும் அஞ்சாமல் தானே நுளம்பு வந்து உங்கட காதில் விழுந்தது என்கிறாள்.

நுளம்புச்சுருள் வாங்கிக் கொழுத்தி வைத்துப் பார்க்காமலில்லை, ஒரு பக்கம் அது புகைய மறுபக்கம் என் கையில் நுளம்பு வந்திருந்ததை நான் மறக்கேல்லை.

இது நச்சுப்புகை, சுவாசித்தால் நோய் வரும் என்பார், நுளம்புச்சுருள் வாங்க காசு செலவிட விரும்பாத அடுத்த

வீட்டுக்காரர். பல முக்கிய மூலப் பொருட்களைச் சேர்த்துத் தான் இதைத் தயாரிக்கிறார்கள் - நுளம்பு விரட்ட, மனிதர்களைக் கொல்லவென்று அல்ல, இந்தச் சுருள் வரும் பெட்டியைப் பாடும் என்ன எழுதியிருக்குதென்றால், “அவன்கள் வியாபாரத்துக்காக எதையும் எழுதுவான்கள்” என்பார் அவர்.

நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்க அவர் வீட்டுச் சுவரில் அடி விழுகிறது. என்ன சத்தம்? என்று கேட்டால் குழைக்கொப்பினால் நுளம்பு அடிக்கிறார்களாம். ஒரு அடியில் நாலைந்து விழுமாம். தப்பிப் பிழைத்தவை சுவருக்கு மேலால் பாய்ந்து எங்கள் வீட்டுக்கு வந்துவிடும்.

நுளம்புகளை ஒழிப்பதில் மனிதனுக்குப் பெரிதும் உதவி புரிபவை பல்லிகள். இரவில் நாலைந்து பல்லிகள் சுவரில் இருந்து, அகப்படும் நுளம்புகளை ‘லபக்’ என்ற விழுங்குகின்றன. அதனைப் பார்க்க மகிழ்ச்சி பிறக்கிறது. பல்லி இனம் வாழ்க! என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

உ...! சடாரென்று ஒன்று போட்டேன், என் கையில் வந்தமர்ந்த நுளம்புக்கு, அது பறந்து போயிற்று. அடி விழுந்தது என் கைக்கு. என்ன துணிவு! என்ன மாதிரித் துரிதமாகச் செயல்படுகிறது இந்த அற்பப் பிராணி. அரை விநாடி கூட ஒரு இடத்தில் இருக்காத நுளம்பை நம்பி கை உயர்த்தி வைத்த என் மூளையை என்னென்பது! சே! ஒரு நுளம்பிடம் தோற்றுப்போனேன்.

இனிவரட்டும் என வலு கவனமாக இம்மியும் அசையாமல் இருந்தேன். என் எதிர்பார்ப்பு வீண் போகவில்லை.

என்னை வலிந்து தாக்கப் படை எடுத்து வருபவை போல் நாலைந்து நுளம்புகள் வந்தன, என் காலிலும் கையிலும் முகத்திலும் அமர்ந்தன. இரு கைகளையும் மெல்லத் தூக்கிகாலில் ஒன்றும் முகத்தில் ஒன்றும் போட்டேன்.

கால்கள் சிதறி, இரத்தம் தோய்ந்து புரண்டு விழுந்தன, ஒன்று தப்பிவிட்டது.

போய் வா என்று கூறிவிட்டுக் காத்திருந்தேன்.

அது...அதுவேதான், திரும்பி வந்தது.

என் மணிக்கட்டில் அமர்ந்து, வசதியாக, கவனமாய்ப் பார்த்தேன். பெரிய உருப்படி, தலைவர் நுளம்பு போலும்-கூட்டாளிகளை இழந்ததால் என்னைப் பழிவாங்க வந்தது போலும்.

மறுகையைத் தூக்கிப்போட்டேன், ஒருபோடு.

விழுந்து கிடந்தது தரையில்.

ஒரு கால் மட்டும் அசைந்தது.

செவ்வ நேரத்திலே சம்பாஷை,
மட்டுக்க.

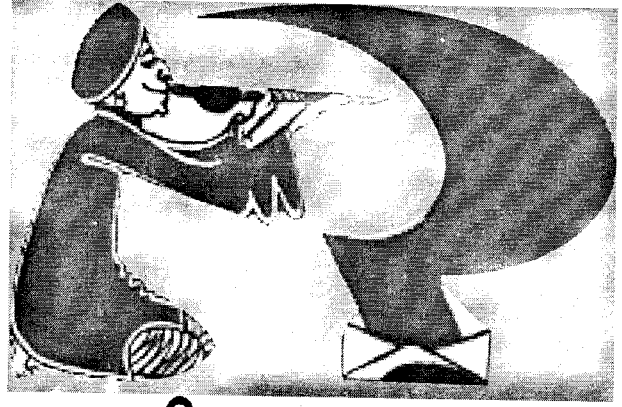
❓ சட்டத்திற்காக மக்களா? அல்லது மக்களுக்கா
கச் சட்டமா?

☞ மரச் சட்டத்திற்காக ஓவியம் இல்லையே.

ஐ.டிபி.யசாய், பாத்திரம்.

❓ எவன் வாழ்க்கையில் தோல்வி
காண்கின்றான்?

☞ தன் எதிர் காலத்தைப் பிறரிடம் எதிர்பார்த்தவன்

666யார் பதில்கள்

நாகமன் மகேந்திரன், சங்கராஜன்.

❓ அரையில்வாதிக்கும் பிச்சைக்
காரனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்
என்ன?

☞ அரையில்வாதியால் பிச்சைக்காரன் உருவாக்கப்படுகின்
றான். பிச்சைக்காரனால் அரையில்வாதி உருவாக்கப்படு
கின்றான்.

ப.நாகராஜா, காஸநகர்.

❓ குரங்குகளுக்குக் கவலை இல்லையா?

☞ குரங்கிலிருந்து பிறந்தவன் மனிதன் என்று
டார்வின் கூறினானே அது அவர்களுக்கும் பெருங்கவலை.

நயிமா அர்ஷத், ரி காஸம் முஸ்கிம் ஷத், தீக்ருவல்லம்.

❓ பாட்டாளிகளின் உழைப்பும் முதலாளிகளின்
சுரண்டலும் எதைப் போன்றது?

☞ தேனீயைக் கொண்டு தேனெடுப்பதைப் போன்றது.

அராதியன் சந்திரன்

❓ மனிதர்களுக்கு இறப்பில்லாவிட்டால் .....

☞ இருகாடுகளும் இருப்பிடங்களாகும்!

எம்.எம்.ஸய்யான், சித் ஹுஸ், தீக்ருவல்லம்.

❓ மனிதனில் ஒரு பாதி தெய்வம்; மறு பாதி
மிருகம். ~ங்கள் கருத்து?

☞ நித்திரையாயிருக்கும் போது தெய்வம் ...
விழிப்பாயிருக்கும்போது மிருகம்.

ச.கந்தசாய், காமாட்சி - 13.

❓ மனிதன் மாறவில்லை என்பது உண்மையா?

☞ பொய்! கட்சி மாறுகிறானே.

ப.சங்கராஜன், நல்லூர்.

❓ நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்

நாட்டிற்கு என்ன
செய்ய வேண்டும்?

☞ நான் என்ற சுயநலம்
அறத்து. நாம் என்ற
பொதுநலம் பேண
வேண்டும்.

க.அந்தோனிய், சிவசாமி.

❓ நீர் நிதிபதியாக இருந்தால் எப்படிப்பட்ட
வரை மரணதண்டனையிலிருந்து மன்
னிப்பீர்கள்?

☞ மனச்சாட்சி உள்ளவனை. மனச்சாட்சி
அவனைக் கொல்லும்.

ராஜன் கந்தசாயன், காமாட்சி.

❓ எழுத்துலகம் எப்போது ஆபாசப்
படுத்தப்படுகின்றது.

☞ ஒழுக்கமில்லாதோர் பேனாவால்
கரு. க்கள் ஒழுமும்போது.

~ன் வேலாயுதம், சாயகச்சேர்.

❓ வைத்துக் கொண்டு மற்றவரின்
அனுதாபத்தில் வாழ்பவன் எப்படிப்பட்டவன்?

☞ தங்கக் கோப்பையில் பிச்சை எடுப்பவன்.

ச.சந்திரன், கரையடி.

❓ எமது தலையெழுத்து எதில் தங்கியிருக்
கிறது?

☞ தேர்தலில்.... அதாவது நாம் தேர்ந்தெடுக்கும்
மனைவியில், ஆகாரத்தில், அபேட்சகரில்.

க.முத்துராசா, கண்டி.

❓ உலகில் எது பயங்கரமானது?

☞ கற்பனை... மரணமல்ல. மரணத்தைப் பற்றிய
கற்பனைதான் பயங்கரமானது.

செல்வ.சந்திரன், கந்தசாயன், கண்டி.

❓ எவன் சுதந்திரத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவன்.

☞ மற்றவரின் சுதந்திரத்தைத் தனது சுதந்திரத்தின்
மேலாக மதிப்பவன்.

ச.சந்திரன், கண்டி.

❓ சொர்க்கம் விண்ணிலா?

☞ மண்ணில் வார்க்க பேதலில்லா நாட்டில்.

செல்வ ரு.தீரன், ரெயர் ஹவுஸ், மன்குறைய, காத்தான் குடி.

❓கடவுள் ஒரு நாள் உலகத்தைக் காண வருவாரா?

❖ அன்புள்ள உலகில் தான் ஆண்டவன் தரிசனம் கிடைக்கும். அணுக்குண்டு உலகிலல்ல.

செல்வ புல்குளா ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ் - 9.

❓மனம்நொந்து போயிருக்கிறேன். மருந்து கூறுவீரா?

❖ நாடு சுபீட்சம் பெற வீராங்கனைகள் தேவை. விம்மி அழும் பெண்கள் அல்ல.

யோகேஸ்வர் சீவபாலன், புலோர்

❓உலகம் உய்ய வழி கூறும்.

❖ மன்காணும் மனதையும் பண்படுத்த வேண்டும். எல்லாம் உய்யும்.

பரதேஸ்வர் பேரம்பலம் ரெயர்ஹவுஸ்.

❓மது அண்ணா! நீங்கள் ஏன் சினிமாக்களையெல்லாம் தூற்றுகிறீர்கள்?

❖ பதரைத் தூற்றுவது முத்துக்களை எடுப்பதற்கல்லவா?

ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓தங்களுக்குச் சீர்திருத்த வாதியைப்

பிடிக்குமா? புரட்சி வாதியைப்

பிடிக்குமா?

❖ சீர்திருத்த புரட்சிவாதியைப் பிடிக்கும்.

மு. சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்

❓படித்தவனுக்கும் விவேகிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

❖ படித்தவன் எப்படித் தனக்கு உத்தியோகம் எடுக்க முடியும் என்று சிந்திப்பான். விவேகி எப்படிப் பத்துப் பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க முடியும் என்று சிந்திப்பான்.

பா.கனகசுந்தரம், ஹவுஸ்.

❓பல பெண்களுக்குக் காதல் கடிதம் எழுது பவனைப் பற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன?

❖ பல உத்தியோகத்திற்கு அப்பிளிகேஷன் போடப் பழக்கம் தம்பி.

சீ. சோமசுந்தரம், ஹவுஸ்

❓பணம் பந்தியிலே என்பது உண்மைதானா?

❖ போய்யா... பணம் வங்கியிலே

ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ்

❓அறிவு படைத்தவர்கள் பொன்னைப் போற்றுவதில்லை மண்ணைப் போற்றுகிறார்களே ஏன்?

❖ இறந்த பின்பு மண்ணல்லவா எமது மஞ்சம்.

பொன்னல்லவே.

ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓கோமானிக்கும் ஏமானிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

❖ கோமானி கொள்கை இல்லாமல் தேர்தலில் நிற்பான். ஏமானி அவனுக்கு வேட்புப் போடுவான்.

சீ.சீவநாதன், பரதேஸ்வர்.

❓தமிழனுக்கு ஏன் சொந்த மண் இல்லை.

❖ அவன் மன்தோன்றாக் காலத்து முன்தோன்றிய மூத்தகுடி.

ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓மெலிந்து கொண்டு போகிறேன். உடம்பு வைப்பதற்கு ஒரு வழி கூறும்.

❖ விலைவாசி கைக்கு எட்டாதபோது வாய்க்கு உணவு கிட்டாதல்லவா. விலைவாசி இறங்க வேண்டும்.

மு.சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓மதுயாரே! குடிசாரனுக்கும் யோகிக்கும் உள்ளஒற்றுமை என்ன?

❖ இருவரும் தண்ணியில் நடப்பவர்கள்.

ப.பரதேஸ்வர், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓எது முட்டாள்தனம்?

❖ சாராயத்தை வடிகட்டி விற்பனை செய்யும் அரசாங்கம் நாட்டில் நற்பிரசாரத்தை எதிர்பார்ப்பது வடிகட்டிய முட்டாள்தனம்.

சீ.சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓உலகில் எப்பொழுது ஐக்கியம் ஏற்படும்?

❖ ஐக்கிய நாட்டுச் சபைக் கட்டடத்தின் நிழலில் ஆயுதங்கள் தயாரிக்கப்படும்போது உலகில் எப்படி ஐக்கியம் ஏற்படும்.

மு.சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓மனிதன் பிறக்கும்போதே சுயநலத்துடன் பிறக்கிறான். அப்படித்தானே?

❖ ஆம் பிறந்த குழந்தை மற்றக் குழந்தைகளைப் பிச்சிகிறதென்று அழுவதில்லையே!

சீ.சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டேபோனால்?

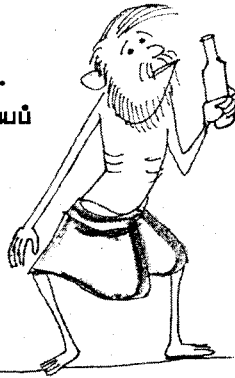
❖ அடுப்பில் பூனை உறங்கும் அடிவயற்றில் பித்தம் ஊறும்.

சீ.சீவநாதன், ரெயர்ஹவுஸ்.

❓மனிதன் பற்றி உமது கருத்து.

❖ அவன் தெய்வம் பாதி. சாத்தான் பாதி. மனித குலம் வாழ விதியும் செய்கின்றான். மனித குலம் அழியச் சதியும் செய்கின்றான்.

இவ்விதத்தில் வெளியாகியுள்ள மதுயாரை பதில்கள் சரித்தான் ஆரம்பகால இதழ்களில் இருந்து மதுயாரைச் செய்யப்பட்டவை சரிப்பதும் சிந்தனைக்கும் விருந்தளிக்கும் மதுயாரின் பதில்கள். காலத்தை வென்று நிற்கும் கருத்துக்கள் கொண்டவை.

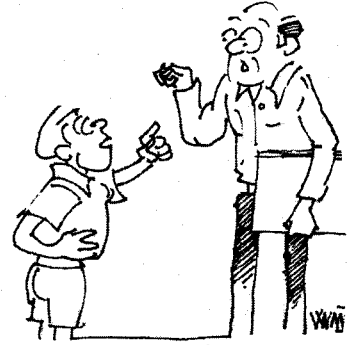

சித்திர...

சித்திரன் : ஏன் றிப்போட்டில் உன் அப்பாவிடம்
கையெழுத்து வாங்காமல் அம்மாவிடம்
வாங்கிக் கொண்டு வந்தாய்?

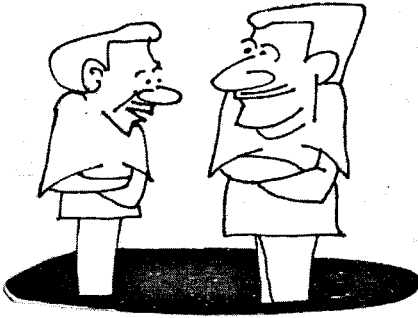

மாணவன் : குடும்பத் தலைவரின்
கையெழுத்துத் தானே
போடச் சொன்னீங்க.

சித்திரன் : டேய்! என்னுடைய தலையில் குட்டினது
ஆர்டா?

மாணவன் : சார்! நீங்க தானே சொன்னீங்க. வகுப்பில்
யாராவது தூங்கினால் குட்டும்படி.

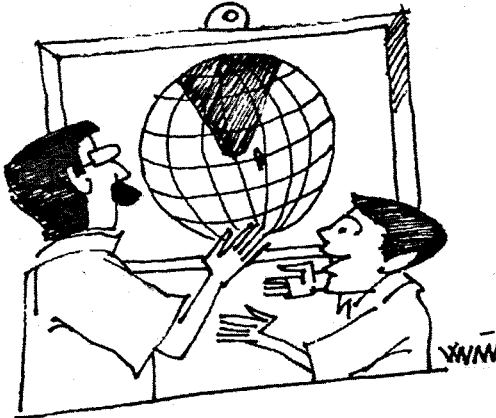

ஒருவன் : தம்பி என்ன செய்யறீங்க?

மற்றவன் : அப்பாவுக்கு உதவியாக இருக்கிறேன்.

ஒருவன் : அப்பா என்ன செய்யிறார்?

மற்றவன் : சும்மா இருக்கிறார்.

சித்திரன் : உலகப் படத்திலை எங்கள் நாட்டைக்
காட்டு பார்க்கலாம்.

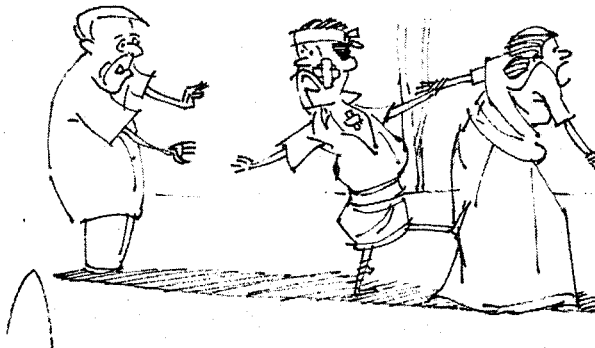
மாணவன் : தாய் நாட்டைக் காட்டிக்குக்கக்
கூடாது என்று
சொல்லியிருக்கிறாங்களை சேர்.

மகன் : அம்மா வயிறு வலிக்குதம்மா.

தாய் : வயிறு காலியாயிருக்கும். அதுதான் வலிக்குது.

மகன் : அப்பா தலைவலி எண்ணுறாரே. தலை
காலியாயிருக்குமாம்மா?

ஒருவன் : ஏண்டா தெருவிலே
மனைவியைப் போட்டு அடிஅடியென்று
அடிக்கிறே!

அவன் : இப்ப வந்து கேக்கிறீங்களே. அவள்
என்னை வீட்டிலை உலக்கையால
அடிக்கிறபோது யாராவது கேட்குங்களா?

கிடிக்கிடி... கிடிக்கிடி...

தி தியாக இரு... நான், நானாக இருக்காது

மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். எல்லோரும் ஒரே மாதிரி இல்லை என்பது உண்மை. ஆளுக்த ஆள் - ஆற்றல் - திறமை வேறுபாடு கொண்டதாகவே காணப்படுகின்றது.

எல்லோரும் ஒரே மாதிரி சிந்தித்துச் செயற்பட்டால் இவ்வுலகில் எவ்வித வளர்ச்சியும் காணமுடியாது. வளர்ச்சிப் படிநிலை என்பது, ஒருவர் சிந்தித்துக் கொண்டதை மற்றவர் மறுக்கலாம் அல்லது அதற்கு மேலாக விளங்க வைக்க புதிய கருத்தை முன் வைக்கலாம். அல்லது கண்டுபிடிக்கலாம்.

ஆரம்ப காலத்தில் பூமிதான் மையம், பூமியைச் சுற்றியே ஏனைய கோள்கள் வலம் வருகின்றன என்ற கொள்கை இருந்தது. ஆனால், அது பிற்பட்ட காலத்தில் கொப்பளிக்கல் என்பவரால் மறுக்கப்பட்டு, சூரியன் தான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் மையம், அதனைச் சுற்றியே ஏனைய கோள்கள் வலம் வருகின்றன என்று கண்டுபிடித்தார்.

இவ்வாறு எமது அன்றாட வாழ்வில் ஒருவர் சொல்வதை மறுத்து, புதிய கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகின்றன. நாம் கல்லியில் - புத்திக்கூர்மையில் வளர்கின்ற போது, எதையும் நுணுக்கமாகப் பார்க்க வேண்டியதேவை உண்டு. அதனால் புதிது புனைதல் ஏற்படுகின்றது.

அநேகரிம்தம்சிந்திப்பது போலவே, மற்றவரும் சிந்திக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை இருக்கின்றது. அதற்கு மாறாக அவர் சிந்தித்தால் அவரை எதிரியாக நோக்கும் மனப்பான்மை நிறையவே

உண்டு.

எமது கருத்தை எவரும் எதிர்க்கக் கூடாது என்ற கொள்கையும், எமக்குப் பின்னே எல்லோரும் வரவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையும் இருக்கின்றது. இவர்களைப் பார்த்து நல்லவர்கள், ஒத்துப்போகக் கூடியவர்கள் என்றும் கூற கின்றோம்.

அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் கூட, தமக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை, சிந்திப்பதற்கு நேரம் கொடுப்பதில்லை. கல்லியில் முன்னேற வழி வகுப்பதில்லை. காரணம் அவர்கள் தமது பிழைகளைக் கண்டு தம்மைக் கேள்வி கேட்பார்கள் என்ற பயமும் தம்மை விட உயர்ந்து விடுவார்கள் என்ற கீழ் நிலை எண்ணமுமே ஆகும்.

ஆனால், ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தனித் தன்மை உண்டு. ஒருவர் மாதிரி இன்

னொருவர் இல்லை. இருக்கவும் முடியாது. ஒரு வருக்குள் புதைந்துள்ள ஆற்றல் - திறமை இன்னொருவரிடம் வித்தியாசமாக இருக்கும். இவை முழுமையாக வெளிக்கொணர முயற்சிக்கும் போது அவரும் வளர முடியும். அவரது திறமையால் பிறரும் வளர முடியும்.

ஒருவரின் திறமைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றபோது, வளர்ச்சி நிலை இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இது பெரும் அபத்தமான நிகழ்வாகின்றது.

அதிகார வெறியர் தம்மைப் போலத் தான் மற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார்கள். இதனால் மற்றவர்களை ஒரு வரையறைக்குள் உள்ளடக்கிக் கொள்கின்றனர். சிலர் தமது வளர்ச்சிக்காக அடுத்தவரைப் பாவிப்பதையும் காணலாம். இங்கு ஒரு சிலர் கடினப்படாமல் அதியுயர் நிலையில் உள்ளார்கள். மற்றவர்கள் தமது திறமை - ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்திய போதிலும், எவ்வித வளர்ச்சி நிலையையும் காணமுடியாது தவிக்கின்றனர்.

இங்கு தான் கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த "ஆபிரிக்காவின் கோரிக்கை" என்ற லைபிரிய நாட்டு கவிஞரின் ஆபிரிக்க கவிதையில் வருகின்ற ஏக்க உணர்வு மிகவும் கனதியான செய்தியாக வெளிப்படுகின்றது. அநாவது....

"நான் நியல்லோ.

ஆனால்

நான் நானாக இருப்பதற்கு.

-யாழ்.ராதவல்லி-

இன்னொரு
நடைபாதை

உஜர்ப்பாதை சரீரில்லை
ஓடவில்லை;

நடக்கவே முடியாது.

குன்றும் குழியுமாய்

நாற்பது வருடங்கள்...

நம்முடைய உலகத்தை?

பொங்கி எழுந்துதான்

ஏதுமாகுமா?

கூட்டத்தில் எழுந்து

மாகுவன் உரைத்தான்.

கிராம சபைக்குக்

கமதம் எழுதுவோம்,

மேலிடந் களுக்கும்

கொயர் அனுப்புவோம்.

இம்முறை வரய்த்தது.

கல்லுகள், சல்லி

உறையும் வந்து

பாதையின் நடுவே

ஏவலாம் நிறைந்தது.

இரண்டு வருடங்கள்

இதிலும் ஓடி முடிய...

புல்லுத் தரையாவை

இன்னொரு நடைபாதை...

படந்தல்

கொல்லைப்புற நிலத்தில்

கொஞ்ச நான் முன்பு நட

மல்லிகையைப் பார்த்து நின்றேன்

மெல்லப் படர்ந்து சென்று

அருகிருந்த

களளிச் செடி பற்றிக்

கன உயரம் மேலேறிக்

கமகமக்கும் பூச்சிரிக்க.....!

பக்கத்தில் நானோர் பள்ளம் பறித்துப்

பாகல் விதை போட்டுத் தரை நிரவி

விடு வந்தேன்!

பத்துப் பதினைந்து நாட்கழித்துப்

பார்க்க வந்தால்

வித்து வெடித்தெழுந்த பாகல்

படர்ந்து வந்து

மல்லிகையில் ஏறி

மஞ்சள் நிறத்திரண்டு பூக்களுடன்....!

மஞ்சளிரிக்க நான் நினைத்தேன்

பருஞ் செடி ஒன்றிற் படருஞ்

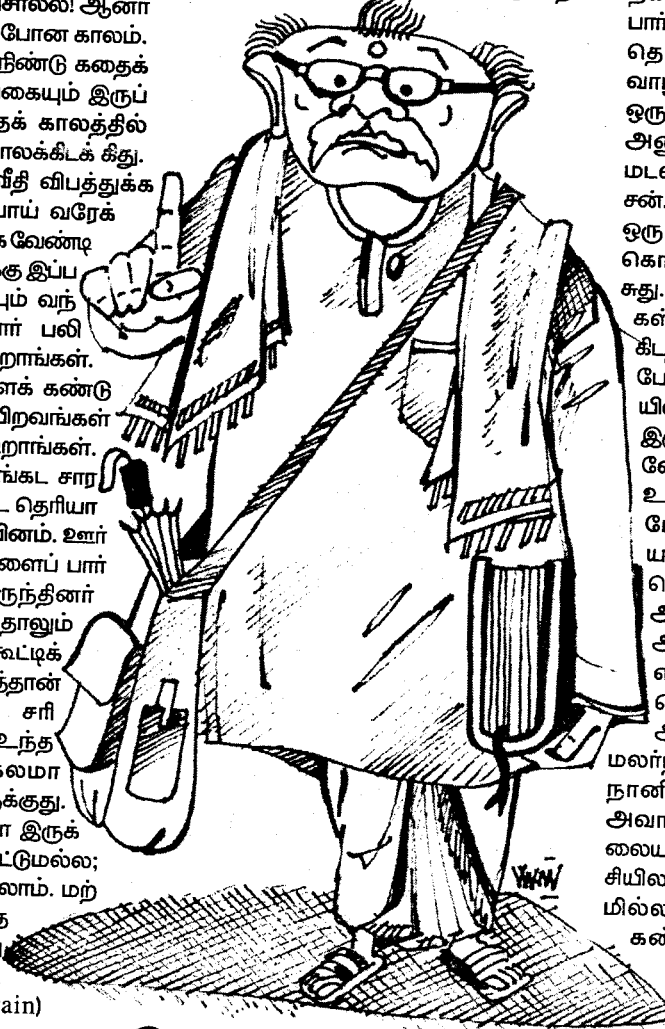
செடியிலும்

ஓர் படருஞ் செடியா...?

-ஜெ.பிழேம்குமார்.-

விணக்கம் எல்லாருக்கும்! எப்பிடி எல்லாரும் சுகமாய் இருக்கிறியளோ? உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது. தெரியிற அளவுக்கு நானும் அப்பிடி ஒரு பிரபல்யமான ஆளுமில்லை. ஆனால், உங்கள் எல்லாறையும் எனக்குத் தெரியும். எப்பிடி எண்டு கேட்கிறியளோ? உங்களுக்குச் சொல்லாமல் வேற ஆருக்கு நான் சொல்ல! ஆனாலும் பாருங்கோ வயசு போன காலம். என்னால கனநேரம் நிண்டு கதைக்கேலாது. உதிலை எங்கையும் இருப்போமெண்டால், இந்தக் காலத்தில் அதுவும் ஆபத்துப் போலக்கிடக்கீது. எட முந்தியில் தான் வீதி விபத்துக்களால் வீதி வழியா போய் வரேக்கின்றன சரியா யோசிக்க வேண்டி இருந்திச்சு. போதாதுக்கு இப்ப வீட்டு வளவுக்கின்றையும் வந்தெல்லே விண்ணன்மார் பலியெடுத்து வித்தை காட்டிறாங்க. எட உந்த வாகனங்களைக் கண்டு பிடிச்சு உற்பத்தி செய்யிறவங்கள் ஒழுங்காகத் தானே ஓடினாங்க. வேண்டிப் பாவிக்கிற எங்கட சாரதியள் மட்டும் கண் கடை தெரியாமல் பலியெடுத்துத் திரியினம். உளர் உலகத்தில் நடக்கிறதகளைப் பார்த்தால், இனி மேல் விருந்தினர் ஆராவது வீட்டுக்கு வந்தாலும் பதுங்குமுழிக்கின்றன கூட்டிக்கொண்டு போய்வைச் சுத்தான் கதைக்கலாம் போல! சரி அதைவிடுவம். உதில உந்த ஆலமரத்தடியில் அகலமா இரண்டு பெரியவேர் இருக்குது. இடையில் நல்ல வசதியா இருக்கலாம். நல்ல நிழல் மட்டும்ல்ல; வசதியா சரிஞ்சும் படுக்கலாம். மற்றது இந்த ஆலமரத்தை இடிச்சு எனக்கு ஏதாவது நடக்க வேணுமெண்டால், அதுக்கு 'டறெயின்' (Train) தான் ஓடி வந்து முட்ட

கடைசிக் காலத்தில் உங்கள் எல்லாரோடையும் கனக்கக் கதைக்கோணும் மாதிரியிருக்கு. அதுதான் கனகாலத்துக்குப் பிறகு சிரித்திரனைக் கண்டதும் ஒரு நம்பிக்கையோட கூடின ஒரு சந்தோசம். ஏனெண்டால் நகைச் சுவை எண்ட பெயரில் தலைகுனியிற மாதிரிக் கட்டங்களைப் போட்டெடுக்கிற

மகிழ்ச்சி.

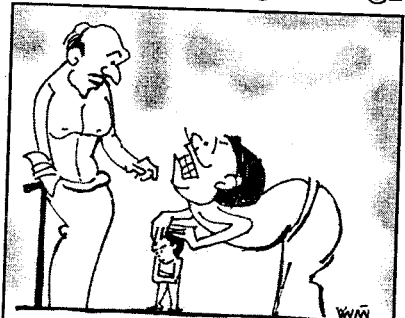
உலகமும் படுவேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கண்ணை மூடித் திறக்கிறதகின்றன அது இதெண்டு ஏதோதோ கண்டுபிடிப்புக்கள் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்க, நாங்கள் இந்த வளர்ச்சிக்கட்பங்களில் எந்த மட்டத்தில் நிக்கிறம் எண்டு அடிக்கடி யோசிச்சுப் பார்ப்பன். அண்டைக்கு உப்பிடித்தான் தெரிஞ்ச வட்டங்களுக்கு தீபாவளி வாழ்த்து அனுப்போணும் எண்டிட்டு ஒரு கடையில் போய் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய மாதிரி வாழ்த்து மடல்கள் இருக்கோ எண்டு விசாரிச்சன். ஒம்எண்டு சொன்ன அங்க நிண்ட ஒரு பொம்பிளைப்பிள்ளை, அங்கை கொளுவிக்கிடந்ததுகளைக் காட்டிச்சுது. ஆனா அதெல்லாம் ஆரோ ஆக்கள் போஸ் குடுத்த படங்கள் தான் கிடந்திச்சு. எனக்கு ஒரே அந்த ரமாப் போச்சு. என்ன இருந்தாலும் அது சரியில்லையெல்லே! 'தங்கச்சி! என்ன இருந்தாலும் நீ வயசுக்கு வந்த, வாழ வேண்டிய ஒரு பொம்பிளைப்பிள்ளை. உங்கடபடத்தை உப்பிடிக்கடையில் போட்டு விக்கிறது அவ்வளவு சரியான வேலையில்லை. தயவு செய்து அதைக் கழட்டியெடுத்து அங்கால வையும்!' எண்டு என்ற ஆதங்கத்தைத் தெரிவிச்சன். எந்தக் கிரகம் எங்கை மாறிச் சிதோ தெரியாது. அவாவிட முகத்தில் அப்படி ஒரு சந்தோசம் திகிரண்டு மலர்ந்திச்சிது. 'ஐயோ அப்பு! அது நானில்லை. ஒரு சினிமா நடிகை அவா. நீங்கள் படம் பார்க்கிறேல்லையா?' தலைகால் தெரியாத மகிழ்ச்சியில் நிண்ட அந்தப் பிள்ளை மட்டுமில்ல எட ஆரோ ஒரு இந்தியக் கண்ணாவி எண்டு தெரிஞ்சதில எனக்கும் சந்தோசம் தான். எங்கட ஒண்டை அந்த நிலையில் பார்க்கிற அளவுக்கு என்ற இதயம் தாக்குப்பிடிக்காது பாருங்கோ! ஏதோ ஒரு மாதிரி மூலையில் கிடந்த 2,3 பூக்களினர் படத்தோட கிடந்ததை எடுத்தன். பில் போடேக்களை ஒரு பூச்சியத்தை விட்டிட்டு பல்லிமுட்டை விலைக்குக் கணக்குப்

வெளிச்சாச்சா

வேணும். பொறுங்கோ உதிலை இருப்பம்!

அப்பாடா! என்ன சோக்கான இடம் இது. ஆ! நான் என்னை உங்களுக்குக் கெல்லாம் அறிமுகப்படுத்த வேணுமல்லோ! என்றை சொந்தப் பெயரைச் சொன்னாலும் பெரிசா ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. ஆனாலும் எனக்கொரு பட்டப் பெயர் மில்லெனியம் மீசைத் தாத்தா எண்டு. உந்தப் பேர் எனக்கு வைபட்டது பெரியதொரு கதை. பேந்தெப்பையாவது சொல்லிறன். வயசு போகப் போக வயசையும் சொல்லப் பிடிக்கிறதில்லை. ஏதோ பென்ஷன் எடுக்கிற வயசெண்டால் ஓரளவுக்கு யோசிச்சப் பிடியுங்கோவன்! எனக்கும்

சினிமாக்கள் வலம் வருகிற எங்கட சமூகத்தில், ஆரோக்கியம் நகைச்சுவை எண்டிற ஆயுத்ததோட கோலியாததை எதிர்க்கக் கூடியதாய் சிரித்திரன் வருகுதெண்டால் ஒவ்வொரு தமிழனும் பெருமைப் பட்டு ஆதரவளிக்க வேண்டின விசய மெல்லே! அதுக்கும் அமரர் சுந்தர் ஜயா சாகித்திய விருதைத் தட்டிக் கழிச்ச வரெல்லே! ஆளாளுக்கு ஆவெண்டு காத்திருக்கிற ஜனாதிபதி விருது தானாகவே இவருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட போதும், தன்மானமுள்ள தமிழராக இருந்து மாமனிதர் ஆனவரெல்லே! அப்படியான சிரித்திரன் வழியா உங்க ளோட கதைக்கிறதில் எனக்கும்

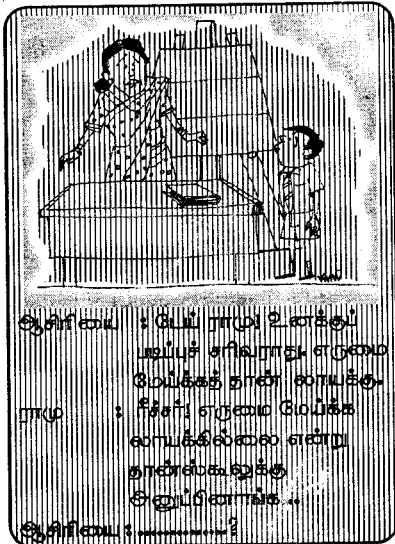
ஒருவர்: குழந்தைக்கு மொட்டையடிக்கப் போறதாகச் சொன்னீங்களே. எங்கை அடிக்கப் போறீங்க? மற்றவர்: தலையிலை தான்.

போட்டிருந்திச்சு “தங்கச்சி! ஒரு சைவரை விட்டிட்டியள் கணக்குக்கு குறை வாப் போட்டிருக்கிறியள்!” எண்டு அந்தப் பிள்ளையின்ர சந்தோசப் பெருக்கில அழிஞ்ச பூச்சியத்தைப் போடுவிச்சு கணக்கைத் தீர்த்து விட்டு வந்தன்.

உது ஒரு கவலையான விசயம். ஆம்பிளையள் எல்லாம் சினிமா நடிகர் மாதிரியும் பொம்பிளையள் எல்லாம் நடிகைகள் மாதிரியும் தங்களை நினைச்சு ஒரு போலியான வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கிப்போனம். ஆரோ ஆரோ மாதிரி வாழோணும் எண்டு நாங்கள் ஒவ்வொருத்தரும் ஆசைப் பட்டால் எங்களை மாதிரி வாழ ஒருவருமே மிஞ்சி இருக்க மாட்டின மெல்லோ! கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாருங்கோ! எட காசுக்கு முன்னால எதையுமே கடைப் பிடிக்காத தைப் போல வாழிறதுக்கு ஆசைப்படலாமே! ஒரு வருட லகத்தை 2-½ மணித்தியால. பிழைக்கிற கோஷ்டி எண்டதை நல்லாச் சுப் பார்க்காமல் இப்ப சம்பந்தங்கள் பேசி முடிவெடுக்கேக்கிள்ளை கூட சினிமா நட்சத்திரங்கள் மாதிரித்தான் எதிர்பாக்கப்படுகிறதாம். சுமாரா இருக்கிற தங்கச்சியைக் கட்டிக்குடுக்கக் கஷ்டப்படுகிற அண்ணன், தனக்குப் பேசிவாற பொம்பிளைய பளில் எல்லாம் குறை கண்டுபிடிப்பார். குணம் பற்றின குறையில்லப் பாருங்கோ ஆராவ தொரு நடிகை மாதிரி இல்லாத சாமுத்திரிகா - லட்சணக் குறைபாடு தான்! இன்னுமொரு இடத்தில கூப்பரா இருக்கிற தங்கச்சியை நடிகை மாதிரி எண்டு சொல்லிச் சொல்லியே இன்னுமொரு நடிகன் போல ஒருத்தனிட்ட ஏமாறக்குடுத்த சம்பவமும் நடந்திருக்கு. ஏன் உதுகளையெல்லாம் உங்களுக்குச் சொல்லிறன் எண்டால் ஊர் உலகத்தில உப்பிடி ஏதாவது நடந்து கேள்விப்படுக்கிள்ளை வேதனையாய் இருக்கும்.

உதுகளுக்கெல்லாம் என்ன காரணம் எண்டு நினைக்கிறீங்கள்? தாய்-தகப்பன் கஷ்டப்பட்டுச்சேர்த்ததையும்

ஆசிரியை : பெய் ராஜா உனக்குப் படிப்புச் சரிவராது. ஏனென மேய்க்கத் தான் லாயக்கு-
ராஜா : நீச்சு ஏனென மேய்க்க லாயக்கில்லை என்று தான் லாயக்குக்கு இனுப்பினாங்க...
ஆசிரியை : .....?

வெளிநாட்டில் இருக்கிற சகோதரங்கள் இரவு-பகலா உழைச்சு அனுப்பினதையும், நோகாமல் எடுத்து தங்களைச் சீவி மினுக்கி T.V.S இல சுத்திச்சுத் திருச்சு செலவு செய்யிறவங்க களை ஹீரோக்கள் எண்டு எப்பிடி ஏற்றுக் கொள்ளலாம்? வழமையா சோத்துமாடு எண்டெல்லோ உதுகளைச் சொல் விறது. சரி உப்பிடியானதுகள் எப்படி ஆரால உருவாகினம் எண்டு நினைக்கிறியள்? அதைப் பற்றிச் சொல்லிறதுக்கு முன்னால என்ற சொந்தக்கார வீடொண்டில அண்மையில் நடந்த சரஸ்வதி பூசை பற்றி உங்களுக்கு நான் சொல்ல வேணும்.

நெருங்கின சொந்தக்கார வீடொண்டுக்குப் போயிருந்தனான். அண்டைக்

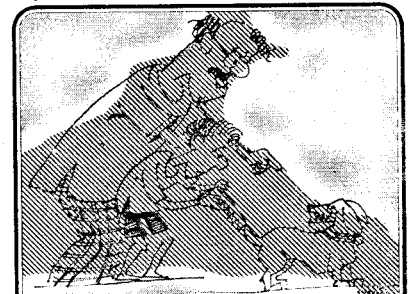

தகப்பன் : நான் உன் மாதிரி சிறுவனாக இருந்தபோது பொய் சொன்னதே இல்லை.
மகன் : அப்ப எப்போ ஆரம்பித்தீர்கள்?

குத்தான் சரஸ்வதி பூசை கடைசிநாள். பொங்கல், பலகாரங்கள், பழங்கள், நவதானிய மேடை எண்டு எல்லாம் நிறைஞ்ச வடிவாத்தான் பூசையறை காட்சியளித்தது. மற்றது வீட்டில பாவிக்கிற சில அத்தியாவசியச் சாமான்கள் தொழிலில தேவைப்படுகிற கருவியள் எண்டும் ஒரு ஓரமா கொஞ்சம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்திச்சு. பூசையைத் தொடங்கிற நேரம் தான் கல்வியைச் சுட்டிற மாதிரிப் புத்தகங்கள் ஏதாவது வைக்கோணும் எண்ட கருத்து ஒரு பக்கத்தால உதிச்சிது. ஓமோம்! சரஸ்வதி பூசையெல்லோ! எண்டு ஆமோதிச்சபடி அந்தக் குடும்பத் தலைவன், தலைவி வளர்ந்த பிள்ளையள் எல்லோரும் வேர்க்க விறுவிறுக்க ஒரு அரை மணித்தியாலம் வரை பெரிய அகழ்வாராய்ச்சியே செய்திருப்பினம். உள்ள அலுமாரித் தட்டுகள் எல்லாம் இழுத்து விழுத்திக் களைச்சப் போய்த்திருப்பின நேரம் “அம்மா! பக்கத்து வீட்டில தானே பள்ளிக்கூடம் போற வயசில 2 பேர் இருக்கினம். போய் ஏதாவது 2,3 புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொண்டு வரட்டே?” என்று மகள் கேட்பாள். ஐடியாக் கொடுத்த சந்தோசத்தில இருந்த அவளை, “நல்ல நாள் அதுவமா இரவல் வாங்கி வைக்கக்கூடாது” என்ற தாயின் அனுபவ வாக்கு உமையாக்கி கடைசியில

கலர்கலரா கண்ணசைவைக்கும் அட்டைப் படங்களுடனான முதல் நாள் வாங்கிக் குவித்த சினிமாச் செய்திப் புத்தங்களில் சிலதுகள் தோந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கு வைக்கப்பட்டிச்சு. என்ன இருந்தாலும் எல்லாம் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் எல்லோ! எண்டு வைச்சு ஆக்கள் தங்களை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிச் சினம். சே! புத்தகம் தேடி மினக்கெட்டில நேரமும் நல்லாப் பிந்திப்போச்சு! எண்டு சொன்னவை, சகலகலாவல்லி மாலை யோட வழமையாப் படிக்கிற கன தேவாரங்களை ‘கட’ பண்ணி கெதியாகவே பூசையை முடிச்சப் போட்டினம். பூசை முடிய சாதாரணமா கதவைச் சாத்தி கடவுள்மார் படையலைச் சாப்பிட எண்டு சொல்லிவிடிறது. ஆனால் அதுக்கெல்லாம் நேரம் காணாதெண்டு சொல்லி எல்லாரும் கெதியாச்சாப்பிட்டு முடிச்சிட்டு முன்னறைக்குச் சனமெல்லாம் ஓடிப்போயிட்டிது. ஏதோ ஒரு தொடர் நாடகத்தின்ர 347 ஆவது அங்கம் தொடங்கப்போகுதாம். முக்கியமான கட்டத்தில் போனமுறை முடிஞ்சதாம்! நான் சாமி அறைக் கிள்ளை தனியே இருந்து கடலை, வடை எல்லாத்தையும் முடிச்சப்போட்டுத்தான் எழும்பி வீட்டை வந்தனான். உந்தக் கல்விக்குப் பெறுப்பான அந்த மனிசியை நினைக்க நினைக்க பேக் கறுமமாக் கிடந்திச்சு. ஏதோ இருபது வருசத்துக்கு முன்னால அடிச்சவிட்ட புத்தகங்களைப் பாடமாக்கி ஒப்பேற்றி பாடசாலையில் வாங்கிறிற்போர்ட் தான் படிப்பெ... ஊப்பேர் நினைக்கத் தொடங்கிட்டினம்.

நீங்கள் குறைநினைக்காட்டி ஒரு கேள்வி. எங்கட ஒவ்வொரு வீட்டிலையும் மாதத்துக்கு 2 புத்தகங்களாவது வாசிக்கிற ஆட்கள் எத்தனை பேர் இருக்கினம். எத்தனை வீட்டில. அது என்ன புத்தகமா இருந்தாலும் பரவாயில்லை, (சினிமாச் சஞ்சிகையள் குங்குமங்கள், குமுதங்கள் தவிர்ந்து) ஒரு 5 புத்தகம் எண்பாலும் அலுமாரிக் கிள்ளை இருக்கிறது? எத்தனை தாய்-தகப்பன், தங்கட பிள்ளையளின்ர பிறந்த நாளுக்கு ஏதாவதொரு புத்தகத்தைப் பரிசாக் குடுக்கிறதை வழக்கமாக

தகப்பன் : நான் வாலையப் பிடிச்சு இருக்காதேடா. அது கடிக்கும்.
மகன் : போங்கடா நாய் வால எங்காது கடிக்கும்?

சர்வதேச நாடுகள் அலுவலகம்
கொண்டன.

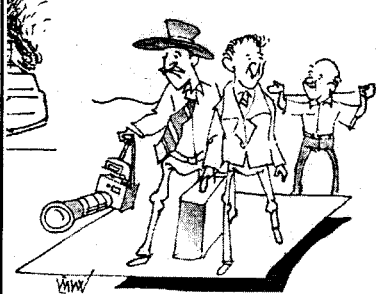
ஒன்றையொன்று அடித்துப்பிடித்
துக்கொண்டிருந்த கிரு கிணங்கனி
டையே ஒரு சமாதானப் பேச்சுவார்

இணக்கம்

தையை ஏற்படுத்திவிடலாமென
முயன்றுகொண்டிருந்த அந்த நாடுகள்
எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி
மேல் தோல்வியாக முடிந்து கொண்டி
ருந்தன.

பேச்சுவார்த்தைகள் ஒத்திவைக்
கப்பட்டன.

அடுத்தநாள், சர்வதேச நாட்டுப்

பிரதிநிதிகள் நாட்டின் கிழக்கைக் காட்சி
களைப் பார்க்கப் புறப்பட்டனர்.

வழியில் எழில் கொஞ்சம் கிராமம்.
மலையும் வயலும் சூழ, சற்றோடை
கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. எங்கும்
சுத்தமான காற்று.

பிரதிநிதிகள் அக்கிராமத்தில் கிற
ங்கினர்.

வழியெங்கும் வரவேற்பு. ஆனால்,
ஓரிடத்தில் மட்டும் ஏதோ பிசகு. கிழ
கையின் பிசகு போல்.

கிருவியசாயிகள். ஒருவருக்கொ
ருவர் தகராறு. ஒருவரின் வயல்
வரப்பை கின்னொருவன் உரிமை
கொண்டாடுகிறான். மற்றவன் மறுக்
கிறான். ஊர்பஞ்சாயத்து முயற்சிக
ளும் தோற்றுவிட்டன.

பிரதிநிதிகள் கிருவரையும் அழை
த்து விபரம் கேட்டனர். கிருவரும்
சமாதானப் பிரியர்களாகவே தென்
ப்பட்டனர். ஆனால், கிந்த வியத்தில்
போர்க் கோலம் கொண்டு நின்றனர்.

பிரதிநிதிகளுக்கு கிங்கும் தோல்வி.
தங்கள் திறமை மீதே, பலத்தின்
மீதே அவநம்பிக்கை பிறக்க வாய் வெளி
யில் நடக்கத் தொடங்கினர். அவர்க
ளுடன் கூட வந்த வாயோதிகள் கூறினார்.

“எப்படிப் பேச்சுவார்த்தை வெற்றி
பெறும்? பறித்தவனும், கிழந்தவனும்
எப்படிச் பேச்சுவார்த்தையில் சமா
தானம் பெறமுடியும்?”

மெய்யியல் மெல்வன்

வைச்சிருக்கினம்? வெளிநாட்டிலிருந்து
வந்த ஒருத்தர் சொன்னார்; கைத்
தொலைபேசிக்கிள்ளையே நேடியோ
பாட்டு கீட்டு எண்டெல்லாம் வந்திட்ட
அந்த நாடுகளில் கூட 10,12 வயசுச்
சின்னப்பிள்ளையள் பஸ்ஸில பிர்
யாணம் செய்யேக்கிள்ளை, பஸ்ஸுக்காக
காத்திருக்கிற நேரத்தில் எல்லாம்
மொத்த மொத்தக் கதைப்புத்தகங்
களைத் தான் படிச்சுக் கொண்டிருப்
பினமாம். சின்னாக்களுக்கு எண்டு
சொல்லி புத்தகங்கள் படங்கள் எண்
டெல்லாம் வெளிவருமாம்!

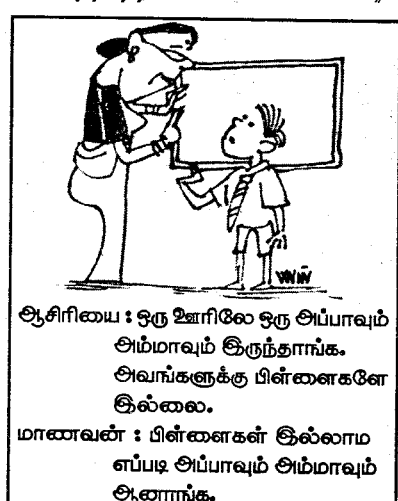
என்னதான் அவங்கள் ஈ-மெயில்,
இலையான் மெயில் எண்டு வேகமாக
முன்னேறினாலும் குழந்தைப் பருவத்
தில் இருந்து மனோவளர்ச்சி ஆரோக்
கியமா இருக்கவேணும் எண்டிறதிலை
யும் நல்லாவே கவனம் செலுத்திறாங்
கள். எங்கட ஊர்ப்பக்கங்களில் இருக்
கிற வீடியோக் கசற் வாடகைக்கு விடிற
கடையளில், குழந்தைப்பிள்ளையள்,
இளம் பிராயத்தினருக்கு எண்டு
கார்ட்டுன் படங்களைண்டு எத்தினை
கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது?
சும்மா “குழல் இனிது யாழ் இனிது”
எண்டு சொல்லுவம் “மழலை மொழி
கேளாதவர்” எண்டு வாய்கிழியக்கத்து
வம். ஆனால் அந்த மழலையளருக்
கெண்டு அவையளின்ர சந்தோசத்
தோட கூடினவளர்ச்சிக்கு என்னசெய்து
கிழிச்சனாங்கள்? சும்மா “தகிட தகிட”
ஆட வைச்சு ரசிச்சு நாசமாக்கிக் கொண்
டிருக்கிறம். எங்கட பிள்ளையள் படிச்
சுக்கிழிச்சு நல்ல மாதிரி நாலு போர்மதிக்
கிற ஒரு மகராசனா வார்த்தும் மனமதரா
சனா வார்த்தும் எங்கட எங்கட வளர்ப்
பிலயும் புறச்சூழலிலையும்தானே தங்
கியிருக்குது!

என்ற பிள்ளையள் நான் சொல்லிற
தைக் கொஞ்சம் சீரியஸா எடுத்து
யோசிச்சுப் பாருங்கோ! தெரிஞ்சு வீபொ
ண்டில மூத்தவனுக்கு 7 வயது; இளைய
வளுக்கு 5. அந்த வீட்டில் சக்தி, கித்தி,
சண், மண் எண்டு எல்லா ரி.வியும்
தவற விடிநேல்லை. அவன் மூத்தவ
னுக்கு பொம்பிளையளைக் கண்ணில
காணவே பிடிக்காது; பொம்பிளைக்
கடவுள்மாரையெல்லாம் கும்பிட மாட்
டான். பொம்பிளையள் எல்லாம் பொல்
லாத வில்லிமார் எண்டிறது அந்த 7
வயசினர் கருத்து நம்பிக்கை. அனு
மாரை மட்டும் தான்கும்பிடிநான். சும்மா
பகிடியெண்டு நினைக்கா தேங்கோ!
அவனுக்குள்ளே பெண்களுக் கெதி
ரானதொரு கருத்து ஆழமா ஊறிட்டுது.
கொஞ்சம் கசப்பான உளவியல் சார்ந்த
விசயம். ஒவராக்க கதைக்கிறன் எண்டு
நினைக்காதையுங்கோ! அமெரிக்கா
வில் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்களுக்
கிடையில் நடத்தப்பட்ட ஒரு கணிப்பீட்
டின்படி சின்ன வயசில் இருந்து
எதிர்ப்பாலினக்காரர்களில் ஏற்பட்ட
குரோத உணர்வே நிரந்தர வெறுப்பா

மாற இப்படியான மாற்றுக்கூட்டுக்க
ளுக்கான மனமாற்றத்தை அவைய
ளுக்கிள்ள ஏற்படுத்திச்சாம்! இப்ப என்
னில் கோப்பட்டு நாளைக்கு பூசாரி
யினர் காப்புக்கயிறறை நம்பி இருக்
கிற நிலைக்கு வந்திப்பாதிங்கோ!

அவற்றை 5 வயசுத் தங்கிக்கு ஒரு
சந்தேகமெண்டு தாய் சிரிச்சுச் சிரிச்சு
எனக்குச் சொன்னா. பழைய கால
அரசர்மாருக்கெல்லாம் புத்தாயிரம்
பதினையாயிரம் (சூர தனுக்கு 70000
எண்டு சொல்லப்படுது) மனிசீமா
ரெண்டால் புள்ளிராசா மாதிரி அவைய
ளுக்கு எயிடீஸ் வராது? எண்டது தான்
அந்த 5 வயசுப் பிள்ளையின்ர ஆர்வ
மான சந்தேகம். உதுக்கு நான் என்
னத்தைச் சொல்லிறது. உந்த சந்தியடி
வைவார் அறிய நான் சொன்ன உந்த
2 பேரின்ர சம்பவமும் உண்மையா
னவை.

பிள்ளையள்! நான் சொன்ன
விசயங்களில் நியாயம் இருக்கோ?
இல்லையோ? உங்கட மனசிலையும்க
ன கேள்வியள், சந்தேகங்கள், கருத்
துக்கள் இருக்கும். அதெல்லாதையும்
மனம் திறந்து சிரித்திரன் முகவரியில்
இந்தத் தாத்தாவுக்கு நீங்கள் எழுத
லாம். நான் உங்கள் ஒவ்வொரு தருக்
கும் உறவாகவும், உண்மையா கவும்
இருப்பன்; உங்கட கருத்தில இருக்கக்
கூடிய நியாயத்தை உங்கட பிரச்சி
னையை மதிப்பன். வேறென்ன? ஆ...!
ஒரு விசயம் மறந்தே போனேன். என்ற
பட்டப்பெயரை என்றை ஊரில் இருக்
கிற சின்னவட்டங்கள் நீளமாய் இருக்
கெண்டு தங்களுக்கு விருப்பம் மாதிரி
“மில்லெனியம் மீசைத் தாத்தா” வை
“மில்லித் தாத்தா” எண்டு சுருக்கிப் போட்
டினம். நீங்கள் வேற ஏதோ மில்லி
எண்டு நினைச்சுப் போடாதிங்கோ!
அந்தச் சின்னன்களுக்கு எப்படி விருப்
பமோ அது எனக்கும் விருப்பம் தான்! சரி
நான் வாறன். அடுத்த முறை சந்திப்பம்.
எல்லாரும் கவனமாக இருங்கோ! யோசி
யுங்கோ! அன்புடன் வணக்கங்கள்!.
அன்புடன்,
மில்லித்தாத்தா.

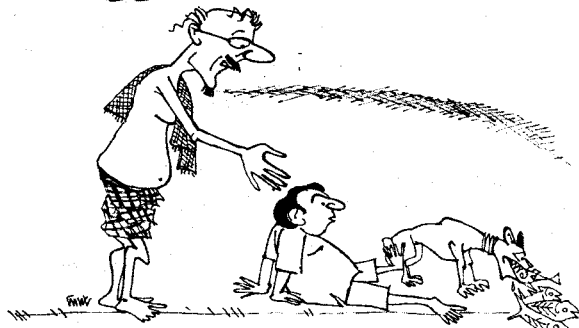
ஆசிரியை : ஒரு ஊரிலே ஒரு அப்பாவும்
அம்மாவும் இருந்தாங்க.
அவங்களுக்கு பிள்ளைகளை
இல்லை.
மாணவன் : பிள்ளைகள் இல்லாம
எப்படி அப்பாவும் அம்மாவும்
இணங்க.

பிரான்சிஸ் கடற்கரையிலிருந்து வீடு திரும்பினார். அன்று ஏராளமாக மீன்கள் கிடைத்தமையால் கூடுதலான மீன்களை வீட்டுக்குக் கொண்டு, வந்திருந்தார். தங்களுடைய தேவைக்கும் எடுத்துக்கொண்டு உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மிகுதியான வற்றை முற்றத்தில் காயப்போட்டிருந்தார். தான் குளித்து விட்டு வருவதற்காகக் கிணற்றடிக்குச் சென்றவர், தனது பேரனை அழைத்து “தம்பி! இந்த மீனை நாய் தின்னும் பாராய்!” என்று கூறிச் சென்றார்.

குளித்துமுடித்துத் திரும்பும் போது மீன்களை நாய் தின்று கொண்டிருந்தது. அவருக்குக் கோபமாக வந்தது. “டேய்! மடைப்

கோபத்திலும் பாராட்டு

பயலே! உனக்கென்னடா சொல்லிப்போட்டுப் போனனான்? நாய் மீனைத் தின்னாது தெரியேல்லையே?

“நாய் மீனைத்தின்னும் பாரெண்டு தானே தாத்தா சொன்னீங்கள். நான் அதுதான் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கோபத்திலும் பேரனைப் பாராட்டினார் மனதிற்குள்.....

கிருபா

சிரித்திரனே!

நீ

சிரித்திரனே!

நான் கொண்டு சூட்டி

வைத்து

விடறடியாத

கியற்கையில் அழகிலுள்

நீர் தெளித்து

ஒளி வீசும்

அதிகாலைப் பனி மூட்டம்

கதவு திறக்கின்றது

வாசலில்

நீ வருவாயென்று.

சிரித்திரனே!

சுற்றுச் சுழலும் கீந்த

சூழலில்

எங்கு சென்றாலும்

தொடரும்

கீந்த வாழ்வு மட்டும்

கனிமையானதாக,

எனினையானதாக

கூருக்க

அசைவுகளுக்கு

கூடம் கொடுத்து,

எம்மை

கூடும் மனங்களில்

புகைபுண்டு மீளும்

எமது வாழ்வு

புதுமையானதாக கூருக்க

சிரித்துச் சிரித்து

நாய்

கூறுதல் அடையலாம்!

-செல்வா-

பாணுக்கும் சீனிக்கும் கியூவிலை நிண்ட காலம். சடையருக்குத் தேத்தண்ணி விடாய் வர, சங்கக் கடைக்குச் செல்கிறார். கடை பூட்டிக் கிடக்கிறது. அருகில் கூடி நின்றவர்கள் நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தபடி “இண்டைக்குப் பிளைச்சப் போச்சு” என்று சிரிப்பாகச் சொன்னது சடையருக்கு ஏளனமாகப்பட்டது.

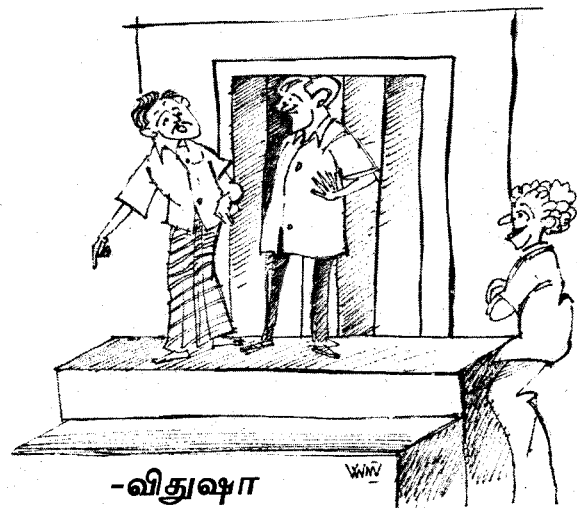
“இப்பதான் பொடியன் பூட்டிக் கொண்டு அந்தா போகுது” அவரைக் கேலி செய்யும் நோக்குடன் ஒருவன் சொன்னான். அதுவும் அவருக்குச் சவாலாகவேபட்டது.

“இருங்கோ வாறன்” என்றபடி சடையர் வயலுக்குள் இறங்கி குறுக்கு வழியாக ஓடினார்.

மனேச்சர் பொடியன் விசையாய்த்தான் வருகிறார். “தம்பி! தம்பி! தேத்தண்ணிக்குச் சீனியில்லை. ஒரு காக்கிலோ தந்துவிட்டுப் போராசா”. மனேச்சருக்கு அவசரமான வேலைதான். “நான் அவசரமாகப் போறன் நாளைக்கு வாங்கோ” மனேச்சர் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

“அது சரி தம்பி, படியெல்லோ வெளியிலை கிடக்கு” சடையரின் புத்தி வேலை செய்தது.

மனேச்சர் திரும்பி ஓடினார். சடையர்

-விதுஷா

படி வெளியிலை

வயலுக்குள்ளால் ஓடினார். இப்போது இருவரும் சந்தித்தனர் கடையடியில்.

படியைத் தேடிய மனேச்சர், “எங்கை கிடக்குப் படி” என்றார். சடையர் வாசற்படியைக் காட்டிய படி சிரிக்காமலே “இஞ்சை கிடக்குத் தம்பி படி” என்று சொல்ல மனேச்சருக்கு என்ன செய்வதென்று தெரிய வில்லை. கோபத்தையும் மிஞ்சியதாகச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

சீனிச்சரையுடன் திரும்பிய சடையர், சிரித்த கூட்டத்தைப் பார்த்து ராஜநடை நடந்தார்.

எழுத்தாளர்

எழுத்தாளர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய இரண்டு முக்கிய இயல்புகளில் புதிய செய்திகளைத் தெரிந்த தெரிந்த செய்திகள் போன்று ஆக்குவதும், தெரிந்த செய்திகளை தெரிந்த செய்திகளைப் போன்றும் ஆக்குவதும் தான்?

ஆங்கில இலக்கிய மேதை
நோவ்ஸன்.

“உது பொய் ... அம்பா
இப்ப அங்கை இல்லை. அவ-
றுத்த பகவானோடை
இருக்கிறாராம்... அம்மா
சொன்னவ... அம்பா

“இந்த நாடு எங்கள் நாடு; எங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமான நாடு. வேறு எவருக்குமே இதில் பங்கு இல்லை; உரிமை இல்லை. முதன் முதலில் இங்கு வந்து குடியேறியவர்கள் நாங்கள். காட்டை அழித்துக் களனியாக்கினோம்; ஆற்றை மறித்து அணைகள் கட்டினோம்; குளம்வெட்டி வளம் பெருக்கினோம். ஆனால், இடையில் அடாத்தாக இங்கு வந்த ஒரு கூட்டம், இப்போது உரிமை கொண்டாடுகிறது. இந்த நாட்டின் ஒரு பகுதியைப் பிடுங்கி எடுக்கப் பார்க்கிறது. நாடு பிளவுபடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கப் போகிறீர்களா? மேடை உறுமியது; கர்ச்சித்தது.

அதன் எதிரொலியாய்ச் சபை குமுறியது; கொந்த ளித்தது; கோஷமிட்டது. “அவர்களை அடித்து நொருக்குவோம்; அக்கினியில் பொசுக்குவோம்”.

“அடிக்கடி வந்து எங்கள் பொருட்களைக் கொள்ளையடித்தார்கள். பின்னர் வியாபாரி களாக வேடம் போட்டார்கள். கரையோரங்களில் மட்டும் குடியேறவிட்டாற் போதும் என்று கெஞ்சினார்கள். அவர்களுடைய வஞ்சக நோக்கத்தை அறியாத நாங்கள், பௌத்த தர்மத்தின்படி கருணை காட்டினோம் எங்களுடன் சேர்ந்து வாழ அனுமதித்தோம். இப்போது இந்த நாட்டையே ஆளவேண்டும் என்று துடிக கின்றார்கள்”

“அவர்களுடைய துடிப்பை அடக்கு வோம்; அவர்களை வெட்டிப் புதைப் போம்.”

“சுயநிர்ணய உரிமை என்கிறார்கள்; பாரம்பரியத் தாயகம் என்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், நாங்கள் அனை வருமே மிக விரைவில் கடலுக்குள்...”

“இல்லை ... இல்லை... விழமாட்டோம். நாட்டின் ஒரு அங்குலத்தையென் றாலும் விடவும் மாட்டோம்.”

“ஒரே நாடு...?”

“ஐ் லங்கா”

“ஒரே இனம்?”

“சிங்கள இனம்”

“ஒரே மொழி?”

“சிங்கள மொழி”

“ஒரே மதம்”

“பௌத்த மதம்”

மேடையும் மண்டபமும் உணர்ச்சி வெறியில் இரண்டறக் கலந்த நிலையில், குரல் களும் கோஷங்களும் ஓங்கி ஒலித்தன.

பெருமையும் திருப்தியும் கலந்த பரவசம் - தலைமை வகித்த தேரருக்கு!

அந்தக் கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் கூட்டம் ஒரு மாபெரும் கூட்டம்; வரலாறு படைக்கப் போகின்ற மிகப் பெரிய கூட்டம். அவருக்குரிய பௌத்த விகாரைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள அந்த மகாவித்தியாலய மண்டபம், முன்னாலுள்ள மைதானம் எல்லாமே மக்கள் வெள்ளத்தை உள்ளடக்க முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருந்தன.

பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராக உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடி வரும் படைத்தரப்பைப் பலப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தொடர்ந்து தோல்வியைச் சந்தித்து வரும் நிலையில்,

“அபிப்பிராயைப் பேசு”

சண்டை பிடிக்கப் போனவர்.
அவை, ழுத்த பகவாவிட்டை
அனுப்பிப் போட்டினம்....
நான் சண்டை பிடிக்கப்
போனா, என்னையும் அனுப்பு
வினாம் நான் அப்பாவிட்டைப்
போகவேணும்.... அப்பா
விட்டைப் போகவேணும்...
“என்னைப் போக
விடுங்கோ...,”

-சிறிபி-

பௌத்த மதம் பேணிப் பாதகாக்கப்படும் புண்ணிய பூமி எனப் புத்தர் பெரு மானால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இந்தத் தர்ம துவீபத்தைப் பயங்கரவாதிகளிடம் பறி கொடுப்பதா என்ற கேள்வி அவருடைய நெஞ்சைக்குடைய -

அவர் எடுத்த முயற்சியின் விளைவுதான், அவரையே திணறடித்த அந்த மக்கள் வெள்ளம்!

விசேட பேச்சாளர்களாக வந்திருந்த அரசியல் தலைவர்கள், படை அதிகாரிகள் எல்லோருமே சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்ல வேண்டிய தொனியிற் சொல்லி விட்டார்கள்.

புதிதாக எதையும் சொல்ல வேண்டிய தேவை தேரருக்கு இருக்க வில்லை.

தூண்டப்பட்ட மக்களின் உணர்ச்சி தூர்ந்து போகமுன் தேரர் தன்வேண்டு கோளை, அபிலாஷையை வெளியிட்டார்.

“அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா உட்பட சர்வதேச சமூகமே சிங்கள பௌத்தர்களான எமக்குச் சார்பாகவே செயற்படுகின்றன. பயங்கர வாதத்துக்கு எதிராகப் போரிட, நவீனரக ஆயுதங்களைக் கொடுத்து தவுகின்றன.

இந்த ஆயுதங்களைக் கையாள் வதில் பூரணமான பயிற்சியைப்

பெற்றுக்கொண்டால் -

எதிரிகள் கண்டு மலைத்துப் போகும் அளவுக்குப் பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் களத்தில் இறங்கினால் -

எங்கள் பக்கத்தில் எவ்வித உயிரிழப்புக்களுமின்றி எதிரிகளைப் பூண்டோடு ஒழிக்கலாம். நாட்டைப் பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து புரணமாக மீட்டெடுக்கலாம்.

ஆகக் குறைந்தது ஆயிரம் இளைஞர்களாவது நாட்டைக் காக்கும் நல்ல பணியில் - இந்தக் கிராமத்தின் சார்பில் ஈடுபடவேண்டும்.

நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரையில், தலைக்கு மேல் வெள்ளம் வந்துவிட்டது, தயக்கத்திற்கோதடு மாற்றத்திற்கோ இடமேயில்லை.

இராணுவத்தில் சேர்வதற்கு இன்றே, இங்கே, 'சேர்வதற்கு' எழுந்து வாருங்கள்."

சபையில் அமைதி, கர அமைதி; மக்கள் முச்சு... தயே நிறுத்திவிட்டதைப் போன்ற சுடுகாட்டு அமைதி. சற்று முன்புவரை சபையினரை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த இன, மத உணர்ச்சிகள்,

ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கலியாணத்தை முடிக்கலாம். ஆனால் நான் ஒருவொரு பொய்யை மட்டும் சொல்லியே இந்தக் கலியாணத்தைச் செய்தன்...

அப்படி என்னடா அந்தப் பொய்....? எனக்கு இதனால் முதல் கலியாணம் என்று....

வி. ஏ. விந்தன்

அவற்றைப் பிரதி பலித்த கோஷங்கள், உறுதிகள், சவால்கள் -

எல்லாமே, சொல்லாமற் கொள்ளாமல் திடீரென்று அடங்கிவிட்டதைப் போன்ற... தொலைதூரம் பாய்ந்து சென்று மறைந்து விட்டதைப் போன்ற -

நீண்ட, நிரந்தர அமைதி!

மண்டபத்தின் பின் வரிசைகளில் இருந்த பலர், அந்த அமைதியைக் கலைத்து, மற்றவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கப் பயந்தவர்களாய் மெல்ல எழுந்து, மெதுவாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தேரின் முகத்தில் ஈயாடவில்லை.

வாட்ட சாட்டமான வாலிபர்கள்

சிலரின் பெயர்களைச் சொல்லி அழைத்தும் பார்த்தார்.

சிலர் தலையைக் குனிந்து கொண்டார்கள். பலர், அருகிலிருந்து

நான் அப்பவே சொன்னனான் தானே. என் கணவன் குழந்தை மாதிரி எண்டு.... நான் அவரைப் பேசும் போதெல்லாம் சீப்படித்தான் வீறிட்டு அழுவார்.

வி. ஏ. விந்தன்

'பெரியவர்'களின் பின்னால் தங்களை மறைத்துக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

'அழைக்காமலே ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் அணிதிரளுகின்றார்கள் அங்கே! ஆனால் இங்கே...?

கொழுத்த சம்பளத்தையும் ஏகப் பட்ட சலுகைகளையும் கொடுத்தாலும், நாட்டைக் காக்க யாருமே முன் வருகிறார்களில்லையே..'

உயர் அதிகாரிகளுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் ஏற்கனவே அவர் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதிகள் இப்போது அவரையே கேலி செய்வதைப் போன்று ஒலித்தன.

மௌன நிமிடங்கள், கால், அரை, முக்கால் மணிகளாகத் திரண்டு கொண்டிருந்தன.

***

"நான் போகப் போறன்... இப்ப போகப் போறன்... என்னைப் போக விடு... எப்படியெண்டாலும் நான் போவன்..."

"போக வேண்டாம்.... நான் விட மாட்டன்... நீ போகக் கூடாது"

திடீரென்று குலைந்தது அந்த அமைதி. மண்டபத்தின் ஒரு முலையிலிருந்து கூச்சல், குழப்பம்.

திகைத்துத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். எல்லோரும் தன்னை இறுகப் பிடித்திருந்த தாயிடமிருந்து திமிறிக் கொண்டு மேடையை நோக்கி அழுதபடியே விரைந்து கொண்டிருந்தான் சிறுவன் ஒருவன்.

தேரின் முகம் பெளர்ணமிச் சந்திரனானது!

அந்தச் சிறுவனின் போக்கு, குடும்பச் சூழல், மேடையை நோக்கி இப்போது வருவதின் நோக்கம் - அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

அவனைப் படையிலே சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது. இன்னும் எத்தனையோ வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால்...?

சற்று முன்பு வரை, கைதட்டி, ஆர்ப்பரித்து, வானதிரக் கோஷமெழுப்பிவிட்டு, இப்போது இருண்ட முகங்களுடன் இறுக்கமான மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு அவனைப் பயன்படுத்தி "ரோஷம்" ஊட்டுவதற்கு அவரால் முடியும்.

புத்த பகவானின் அருள்தான் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவனை அங்கே கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும்!

***

இருப்பதற்கு உருப்படியான வீடு இல்லாத ஏழைக் குடும்பமொன்றின் ஒரே வாரிசு அவன். நாட் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்து, கிணக்கின்ற கூலியைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நகர்த்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஆனால், அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் மட்டும் பஞ்சமில்லை.

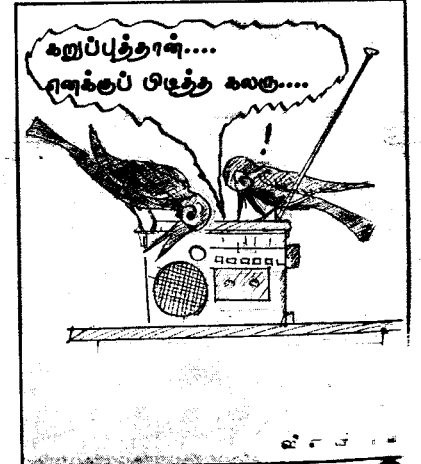
மனைவியின் மடியில் தக்காளிப் பழம்போல் 'தக தக'த்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தையை வளர்த்து ஆளாக்குவது எப்படி? என்ற ஏக்கம் தந்தையை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

படையிற் சேர்வதைப் பற்றி அந்தத் தேர்தான் அவனுக்குச் சொன்னார்.

வாழ்க்கை முழுவதும் உழைத்தாலும் காணமுடியாத ஒருதொகை, மாதச் சம்பளமாக அவனுக்குக் கிடைக்கும். அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில், அனுமதி பெற்று வீட்டுக்கு வரலாம். உணவு, உடை, வைத்தியம், போக்குவரத்து எதற்குமே அவன் பணம் செலவிடத் தேவையில்லை. அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்ளும். விரும்பினால், ஐந்து ஆண்டுகளின் முடிவில், சேவையிலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாம். மாதந்தோறும் பென்ஷன் கிடைக்கும்.

அழகிய இளம் மனைவியையும், தன் பாசம் முழுவதையும் கவர்ந்து கொண்டிருந்த அந்தப் பச்சைக் குழந்தையையும் விட்டுப்பிரிய அவன் மனம்இடம் கொடுக்கவில்லைத்தான். என்றாலும், ஐந்து வருட எல்லை அவனுக்குத் தெம்பூட்டியது.

அவன் தீர்மானித்துவிட்டான். எல்லா உதவிகளையும் அவரே

செய்து கொடுத்தார்.

நாட்டைக் காக்கும் நற்பணிக்கு ஒரு வீரனைக் கொடுத்துத் தவிய திருப்தி அவருக்கு.

விட்டையும் குடும்பத்தையும், தன் உயிருக்குயிரான அந்தக் குழந்தையையும் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம் என்ற வேண்டி அவனுக்கு.

சேவையிற் சேர்ந்த பின், ஒரே ஒரு தடவைதான், விட்டிற்கு வர அனுமதி கிடைத்தது. அதற்குக்கூட எத்தனை மேலதிகாரிகளைக் கெஞ்ச வேண்டியிருந்தது!

திரும்பிப் போவதற்கு அவனுக்கு மனமே இல்லை. குழந்தையின் குறும்பும் கும்மாளமும் அவனைக் கட்டிப் போட்டு விட்டன.

எந்தக் கணத்தில் உயிர் பறிக் கப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயத்தில், தினமும் சாகாமல் செத்துக் கொண்டிருப்பதை விட, அன்பையும், பாசத்தையும் சொரியும் மனைவியுடனும், குழந்தையுடனும் இருப்பது எவ்

வளவு சந்தோஷம்! எவ்வளவு நிம்மதி!

அனுமதிக்கப்பட்ட நாள் களுக்கு மேலாக, முன்று நாள் கள் தாமதித்த அவனை மேலதிகாரிகள் சிலர் நேரில் வந்து அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

தந்தையின் கால்களைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு கதறிய அந்தப் பாலகனைப் பார்த்தபோது, அனுபவம் நிறைந்த அந்த அதிகாரிகளாலேயே கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

***

அவன் திரும்பிச் சென்ற சில வாரங்களுக்குள்ளேயே தேரருக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்தது. - பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட உக்கிரமான போர் ஒன்றில் அவன் மரணம் அடைந்துவிட்டானாம்!

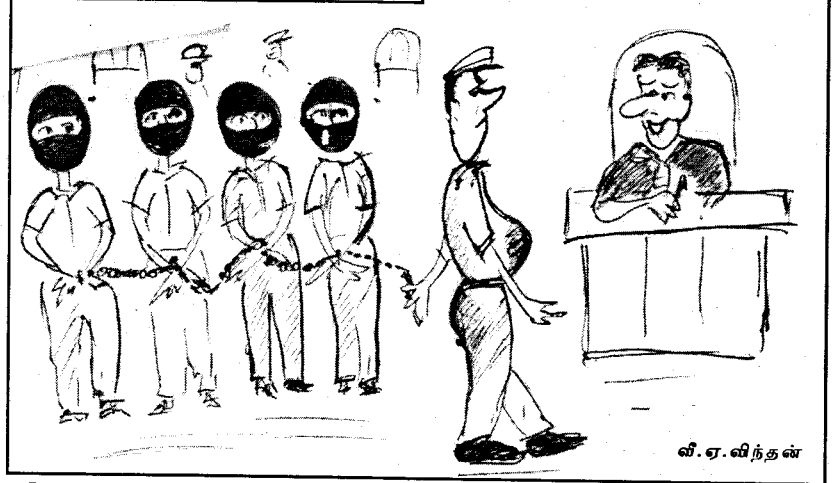
மனைவியைத் தனியாக அழைத்து, மிகப் பக்குவமாகத் தெரிவித்தார் அவர்.

“போர்க்களத்தில் மரணம் அடைபவர்களின் அடையாளங்களை உறுதிப்படுத்துவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படு

வது வழக்கம்.... எனக்குக் கிடைத்த தகவல் தவறானதாகக் கூட இருக்கலாம்..... எதற்கும் நீ மனந்தளரக் கூடாது. ஆனால்.... இப் போதைக்கு உன் பிள்ளையிடம் இதைப்பற்றி எதையும் சொல்லாதே...”

***

“கன காலமா அப்பா ஏன்மா

வரேல்லை....? ஏன் ஒண்டும் எழுதி நேல்லை....?

குழந்தையின் கேள்வி அவளுடைய நெஞ்சைப் பிழியும். ... உயிரையே திருகுவதைப் போன்றிருக்கும்.

உணமையைச் சொல்லி அவனை அழுது குழற வைப்பதா? பொய்யைச் சொல்லி, ஏமாற்றிக் கொண்டே இருப்பதா?

“புத்த பகவானோடே அவர் சுகமாக இருக்கிறார். கவலைப்படாதே” - எங்கோ பார்த்தபடி அவள் பதில் சொல்வாள்!

விட்டிலிருந்து அந்தச் சிறிய புத்தர் சிலைக்கு முன்னால் பூக்களைக் குவிப்பதும் சாம்பிராணிக் குச்சி

நீதிபதி: நீ கசிப்புக் காய்ச்சியதற்காக பத்தாயிரம் ரூபா அபராதத் தொகை கட்ட வேண்டும்.

குற்றவாளி: அடிக்கடி - சூட்சு வார வாடிக்கையாளர் தானே நான். இதனால் சலுகை அடிப்படையில் அபராதத் தொகையைக் கொஞ்சம் குறையுங்கள் என....

வி. ஏ. விந்தன்

நீதிமன்றில்

குற்றவாளிகள்:

சத்தியமாய் சேர்... நாங்கள் முகமூடிக் கொள்ளையர் இல்லை. சார்ஸ் வைரஸ் நோய்க்குப் பயந்து தான் இந்த முகமூடியைப் போட்டோம்.....

ஏத்திக் கும்பிடுவதும் அவனுடைய வழக்கமாகிவிட்டது.

“அப்பாவைக் கெதியாய் வரச் சொல்லுங்கோ சாமி”

***

தன கைகளால் அந்தச் சிறுவனைத் தூக்கி மேடையில் ஏற்றிவிட்டு அவனை அறிமுகப்படுத்தினார் தேரர். வடிகட்டப்பட்டு, வர்ணம் பூசப்பட்ட தகவல்கள்!

“இந்தச் சின்னஞ் சிறுவனிடம் இப்படி ஒரு நாட்டுப் பற்று இருப்பதை என்னாலேயே நம்ப முடியவில்லை.... இவனுடைய தந்தை இப்போது போர் முனையில் நிற்கிறார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பயங்கரவாதிகளைக் கொன்று குவித்து விட்டார்.... இப்பொழுது மிகப்பெரிய தாக்குதல் ஒன்றில் முக்கிய பங்கு எடுக்கிறார்.... தானும் போர்க்களம் போக வேண்டுமாம். பயங்கரவாதிகளுடன் சண்டை பிடிக்கவேண்டுமாம்... பிடிவாதம் பிடிக்கிறான்...”

“உது பொய் ... அப்பா இப்ப அங்கை இல்லை. அவர் புத்த பகவானோடே இருக்கிறாராம்... அம்மா சொன்னவ... அப்பா சண்டை பிடிக்கப் போனவர். அவை, புத்தபகவானிட்டை அனுப்பிப் போட்டினம்.... நான் சண்டை பிடிக்கப்போனா, என்னையும் அனுப்புவினம் நான் அப்பா விட்டைப் போகவேணும்.... அப்பா விட்டைப் போகவேணும்... என்னைப் போக விடுங்கோ...” அவன் கதறத் தொடங்கினான்.

முன்னால், மண்டபத்தில் இருந்த வர்களைப் பார்க்கும் தைரியம், அவரிடம் வற்றிப்போக, அவருடைய தலை தானாகவே குனிந்து கொண்டது!

தமிழ் நாட்டில் நான் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கிருந்த தலைசிறந்த ஓவியர்களின் நெருக்கமான தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தமை மறக்கமுடியாத கொடையாகும். தலைசிறந்த ஓவியர்களான ஆதிமூலம், இராஸ்கி மருது, வீரசந்தானம், சுந்தர, மணியம் செல்வன், புகழேந்தி, தனபால் ஆகியோரோடும் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு வாய்த்தது. இவர்கள் எல்லோரும் என்மீது நெருக்கமான அன்பை வைத்திருந்தார்கள். மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்களில் தனபாலைத்தவிர ஏனைய யாவரும் என்னுடைய நூல்களுக்கு அட்டைப்படம் வரைந்து என்னைக் கௌரவித்தவர்கள். இந்த ஓவியர்கள் அனைவரிடமும் நான் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுச் சொல்லிப் பெரு வர் சிரித்திரன் ஆசிரியர் ரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு காட்டுன் ஓவியங்களையும் போது இவர்கள் அளவு மிப்பு அடைந்தார்கள். வையும், மானிட நேயமும், கொடுமைகளுக்கு எதிரான சீற்றமும் கொண்ட சுந்தர

சிரித்திரன் சுந்தர் சீல நீனைவுப் பதிவுகள்

ரின் மீது அவரைக் காணாமலே இவர்கள் பெருமதிப்புக் கொண்டனர். சுந்தரைப் போல மானிட நேயமும் மனோபலமும், கற்பனை வளமும் கொண்ட ஓவியர்கள் தமிழ் நாட்டில் இல்லையென்று இவர்கள் பெருமிதத்தோடு சொன்னார்கள். இந்த ஓவியர்களின் பாராட்டுரையும், கணிப்பும் உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

இன்று சிரித்திரன் சுந்தர் நம்மிடையே இல்லாத போதும், அந்த வெற்றிடம் அழுத்தம் நிறைந்ததாகவும், இன்னொருவரால் நிரப்பப்பட முடியாததாகவுமே இருக்கின்றது. அவரது படைப்புகள் அழியாவரம் பெற்று இன்றைக்கும் உயிர்ப்புடன் நமது சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. இத்தகைய சிறப்பும், பெருமையும் பெற்ற அற்புதமான கலைஞராக சுந்தரை நாங்கள் தரிசிக்கின்றோம்.

சிரித்திரன் சுந்தர் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் சமூக அர்ப்பணிப்போடேயே வாழ்ந்திருக்கின்றார். எந்த ஒடுக்கு முறையையும் அவர் பொறுத்துக் கொண்டது கிடையாது. அவருடைய வாழ்க்கை ஒரு பூரணத்துவம் வாய்ந்த கலைஞனுக்கு முன்னுதாரணமாகும்.

சுந்தருடைய வாழ்க்கை எப்போதும் எதிர்க்குரல் நிறைந்ததாகவே விளங்கி வந்திருக்கின்றது. அவரை ஒரு பெரிய படிப்பாளியாக்கி உயர் பதவியில் அமர்த்தவேண்டும் என்று பெற்றோர் கனவு கண்டனர். ஆனால், அவர் ஓவியத்துறையில் தனது கவனத்தை முழுதாகச் செலுத்தினார். இந்தியாவுக்குச் சென்றவர், உயர் கல்வியைப்பற்றி அக்கறைப்படாது வங்காளத்தின் புயலாய் சீறிய சுபாஸ் சந்திரபோஸின் ஓவியத்தைப் பெரிய அளவில் வரைந்து அங்கு கொடுத்துத் தன்னுடைய வழி என்ன என்பதை அடையாளப்படுத்தினார்.

விடுதலைப் போராட்டம் சம்பந்தமான ஓவியங்களை வரைவதிலும் பாபுராவ் படேல் போன்ற ஓவியர்களின் காட்டுன் படங்களை ஆழ்ந்து ரசிப்பதிலும் தன்னுடைய முழுக் கவனத்தையும் சுந்தர் செலுத்தினார்.

ஒரு ஓவியனின் கனவோடு தாயகம் திரும்பிய சுந்தர் காட்டுன் ஓவியத்துறையில் புதிய சிகரங்களைத் தொடவேண்டும் என்ற மன ஓர்மத்தை வளர்த்திருந்தார்.

அரசில் வேலைபார்ப்பதைப் பெற்றோர் விரும்பிய போதிலும், சுதந்திரமான காட்டுனிஸ்டாகச் சுந்தர் தன்னுடைய வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அவரது ஓவியங்கள் இலங்கைப் பத்திரிகை உலகில் ஒரு குறாவளிகையே உருவாக்கியது.

வெறும் கேலிச்சித்திரங்களாக இல்லாமல் சமுதாயப் பார்வையோடு ஓவியங்களை வரையவேண்டும் என்ற அவரது இலட்சியம் மேலும், மேலும் கூர்மை பெற்றது. அப்பொழுது தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த க.கைலாசபதி சுந்தரின் நுண்ணிய உணர்வுகளை உணர்ந்து கொண்டு அவரை உற்சாகப்படுத்தினார். தினகரனின் தளத்திலே வெளியான சுந்தரின் ஓவியங்கள் இலங்கையின் மூலை முடுக்குகள் எங்கும் சென்றன. மக்களைச் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைத்தன. இலங்கை முழுவதிலும் சுந்தர் என்ற ஓவியனின் பாத்திரங்கள் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டன.

சுவாரித்தம்பர் என்ற அவரது பாத்திரம் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரதும் நெருங்கிய உறவினர் ஆனார். இவரைப்போலவே சுந்தர் படைத்த “மிஸ்டர் அன் மிஸிஸ் டாமோடரன்” ஆகிய இரு பாத்திரங்களும் கொழும்புத் தமிழரின் போலி வாழ்க்கையை அம்பலப்படுத்தின. ‘சித்திர கானம்’ என்ற தலைப்பில் இவர் வரைந்த காட்டுன்கள் சிரிப்பை மட்டுமல்ல, ஆழ்ந்த சிந்தனையையும் பரவலாகவே தோற்றுவித்தன.

தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளைச் சிரித்திரனின் காட்டுன்களுக்காகவே வாங்கிப் படிப்போரின் தொகை இலங்கையில் நாளுக்கு

நான் அதிகரித்தது. இலங்கையில் எந்த ஒரு கலைப் படைப்பாளியும் இத்தகைய மேன்மையைப் பெறவில்லை என்பது இன்று வரை உறுதிப்பட்டு நிற்கிறது.

இந்த வேளையில்தான் சுந்தர் காட்டுனுக்காகவே ஒரு பத்திரிகையைத் தொடங்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

செ.யோகநாதன்

‘சிரித்திரன்’ இதழ் வெளியாகியது. இலங்கை முழுவதிலும் தனி யான வரவேற்பை அது பெற்றது. எந்த நிறுவனத் துக்கும், மனிதனுக்கும் அச்சமின்றித் தன்னுடைய கருத்தைச் சிரித்திரனில் சுந்தர் வெளிப்படுத்தினார். சமூகவிரோதிகளுக்கும், போலி அரசியல்வாதிகளுக்கும் சிரித்திரன் சிம்மசொப்பனமாய் விளங்கியது. சாதாரண மனிதனின் ஆணித்தரமான சிந்தனையை சுந்தரின் சிருஷ்டிகள் அச்சமின்றி வெளிப்படுத்தின. தன் கடைசி மூச்சுவரையில் அவர் இதே அர்ப்பணிப்புடன் பத்திரிகை நடத்தினார். அரசு பயங்கர வாதம், இந்திய அமைதிப் படை என்பவற்றின் அச்சுறுத்தலையிட்டு அவர் துளியேனும் அச்சப்படவில்லை. அவர்களது நெருக்கு வாரங் களுக்கு சுந்தர் பணிந்து போகவில்லை. அவர்களது கட்டளைகளைப் புறக்கணித்து விட்டு சிரித்திரனின் மேன்மையை அவர் பாதுகாத்தார். சிரித்திரனின் இதழ்களை இன்றைக்கு எடுத்துப் பார்க்கின்றபோதும் இந்த வல்லமை பளிச்சென்று புலப்படுவதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

தன்னுடைய கடைசி மூச்சுவரை சிரித்திரனை வெளிக்கொண்டு வருவதில் அர்ப்பணிப்போடும், உறுதியோடும் அவர் உழைத்தார். சிரித்திரன் அலுவலகம் மூர்க்கமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரங்கள்

பாழ்படுத் தப்பட்டு இருக்கின்றன. சுந்தர் கை கால் வழங்காத நிலைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார். வலது கை பாரிசுவாத நோயால் செயல் இழந்துபோதும் அதைப் பற்றி அக்கறைப்படாமல் இடது கையால் தன்னுடைய கருத்து ஒவியங்களை அவர் வரைந்திருக்கிறார். முழுதாக உடல் வழங்காத போதிலும் அதைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தாமல் விடுகொண்ட சிருஷ்டியாளனாக சுந்தர் இயங்கி இருக்கின்றார். அவரது கடைசி மூச்சுக் கூட சிரித்திரனின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டுதான் அடங்கியிருக்கும்.

சிரித்திரன் என்ற உன்னதத்தை எண்ணும் அவரோடு நெருக்கமுள்ள வராலும் அவரது வாழ்வின் உன்னதத் திற்கு காரணமான இன்னொரு சக்தியை நினைவு கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்தச் சக்தி சுந்தருக்கு வாய்த்த துணைவியாரே. தனது வாழ்வின் தொழிலாக பத்திரிகைத் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டபோது, அவரது மனைவியின் பெற்றோர் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. மறுதலித்தார்கள். அந்தவேளையில் சுந்தரின் வழியிலேயே தான் செல்லப் போவதாகக் கூறி உறுதியோடு கடைசிவரை அந்தப் பத்திரிகை வெளி வரவும், சிரித்திரன் பிரகரங்கள் இன்றளவும் வரவும் காரணமாய் உள்ளவர் திருமதி கோகிலம் சுந்தரேயாவார். சிரித்திரன் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் நாட்களில் அதற்கான முக்கியமான பணிகள் யாவற்றையும் எந்தக் களைப்பும் இன்றி ஆர்வத்தோடு இவர் செய்து கொண்டிருப்பார். சுந்தரின் நினைவிலே, முகத்திலே சிறு கலக்கமும் வரக்கூடாது என்பதில் இவர் கொண்டிருந்த ஆர்வம் சொல்லில் கூற முடியாது. சிரித்திரனின் படைப்புக்களை, வெறும் அனுமதியை மட்டும் பெற்று புத்தகமாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களைக்கூட புன்னகையோடு மன்னிப்பது இவரது குணநலன்.

சுந்தர் என்ற காட்டுனிஸ்டுக்கு விசித்திரமான திறமை வாய்ந்த பல முகங்கள் உள்ளன. அவரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்கள் இந்தத் திறமையை அறிந்து பாராட்டுகின்ற போது, அவர் தன்னடக்கத்தோடு புன்னகை செய்து கொள்ளுவார். அவர் ஆர்வமுள்ள வாசகர். சிறந்த இசைப்பிரியர்.

என் மனதில் பசுமையாக ஒரு சம்பவம் நினைவில் இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடையில் அவரும், நானும் வந்தபோது அங்கிருந்த ஓட்டல் ஒன்றில் தேநீர் அருந்துவதற்காக என்னைக் கூட்டிச் சென்றார். ஒரு கடலை வடையோடு தேநீர் அருந்தி முடிந்ததும் பணத்

தைக் கொடுத்துவிட்டு கடைப்படியில் இறங்கினோம். அவர் என் கையைப் பிடித்து நிறுத்தினார். கடை ஓரமாக அமைதியாக நின்றார். முகத்தில் பரவசம் மலர்ந்திருந்தது. கண்கள் அரை குறையாக மூடிக்கொண்டன. கண்ப் பொழுதில் விடயத்தை நான் தெரிந்து கொண்டேன். ஓட்டல் முதலாளியின் மேசையில் இருந்த வானொலியில் என்.கே.தியாராஜபாகவதர் 'மானிட வாழ்வு பெரும் ஆனந்தம்..' என்று வெண்கலக் குரலில் பாடிக்கொண்டிருந்தார். நானும் மௌனமாக நின்றேன். பாகவதர் பாடி முடிந்ததும் 'வாரும் யோகர் போகலாம்' எதுவும் பேச முடியாத பரவசத்தில் அவர் வந்தார். பிறகு மௌனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு தியாக ராஜபாகவதர், பி.யு.சின்னப்பா, வசந்த கோகிலம், பட்டம்மாள், எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி ஆகியோரின் குரல் வளத்தையும் தனக்குப் பிடித்த அவர்களின் பாடல் களையும் அவர் சொல்லிக் கொண்டு வந்தபோது ஒரு உன்னதமான இசைக் கலைஞனை அவர் வடிவிலே நான் கண்டு அவர் மீதான என் மதிப்பை மேலும் உயர்த்திக் கொண்டேன்.

இலங்கையில் மோசமாக நடக்கும் இனக்கொலை களை, வகுப்புவாதக் கொடுமைகளை அவர் வன்மையாகக் கண்டித்து வந்துள்ளார். உச்சமான இனப்படுகொலைகள் நடைபெற்ற காலத்தில் அவருக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசின் கொடூரமான போக்கை வெளிப்படையாக எதிர்த்து அவர் அந்தப் பரிசை நிராகரித்தார்.

தலைவர் பிரபாகரன் சுந்தரின் உன்னதமான பங்களிப்பைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு அவருக்கு மாமனிதர் பட்டத்தைக் கொடுத்தார். இந்த ஒப்பற்ற கௌரவம் சிரித்திரனுக்குச் சூட்டப்பட்ட மணிமகுடத்தில் ஒரு வைரக் கல்லாக நின்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மக்களோடு நின்று அவர்களுக்காகக் கவிதை பொழிந்த மகாகவி பாரதி, காலம் போகப்போக மக்களிடையே மேலும் மேலும் வரவேற்பையும் செல்வாக்கையும் பெறுவது போலவே, சிரித்திரனின் உயிர்ப் படைப்புக்கள் ஈழத்தமிழில் நின்று நிலவப் போகின்றது என்பது உறுதியானதாகும். அதன் வெளிப்பாடாகவே அவர் நடத்திய சிரித்திரன் மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கி உள்ளது. அவரது அர்த்தமும், ஆரோக்கியமும் நிறைந்த குரல் தமிழ் மக்களிடையே தொடர்ந்தும் கேட்கவுள்ளமையானது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்கும் நிறைவுக்கும் உரிய விடயமாகும். ●

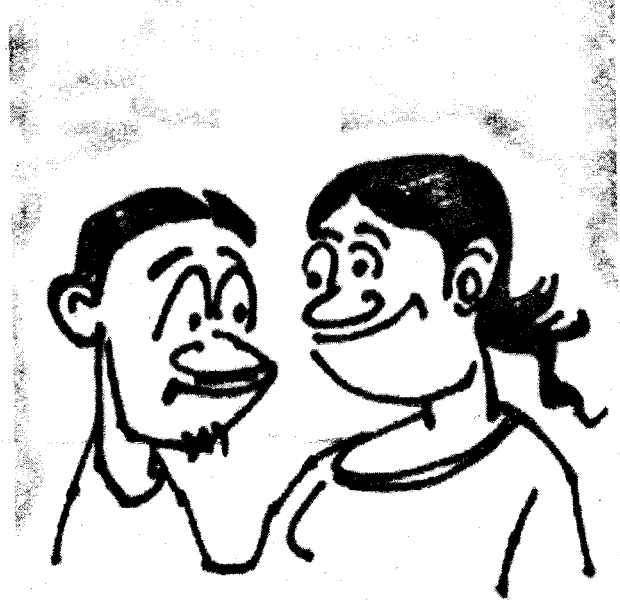
முல்லாவுடன் சீரியுல்கள்

முல்வாவின் அதிசய வான்

ஒரு நாள் சந்தையில் ஒருவன் வான் விற்றுக் கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்த முல்லா "இந்த வானா ஐம்பது காசு?" என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த வான்

விற்பவன், "இது ஒரு மாய வான், போர்க்களத்தில் இது பல அடிகள் தீண்டு, தொலைவில் இருக்கும் எதிரிகளைக்கூட வீழ்த்தும் அற்புத வான்" என்றான். இதைக்கேட்ட முல்லா விடுவிடுவென்று தன் வீட்டிற்குச் சென்று ஒரு கரண்டியுடன் திரும்பி வந்தார். அதனை அந்த வான் விற்பவனிடம் கொடுத்து, "இதையும் விற்றுக்கொடு, இதன் விலை நூறு தங்கக் காசு" என்றார் முல்லா. அதைக்கேட்டு அந்த வான் விற்பவன், "என்னது, இது ஒரு செப்புக்காசு கூடப் பெறாதே" என்றான். அதற்கு முல்லா, "உளறாதே, என்னவோ என்று இளப்பமாக நினைக்காதே! என் மனைவி விட்டெறிந்தால் முப்பது அடி கூடத்தாண்டி எதிரியைத் தாக்கும்" என்றார்.

காதலன் : என் மீது எப்படிக் காதல் வந்தது.
காதல் : உங்கள் மோட்டார் சைக்கிளைக் கண்டதும் காதல் வந்துவிட்டது.

பேலோனிங் சேர்

தமக்குத்தெரிந்த தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் இந்தி உச்சரிப்போடு பேசுவது வழக்கம். (இதில் மயங்கி ஆங்கிலம் தெரிந்த படித்த மனிதர் பலர் அவ னிடம் கதைக்கப் போய் ஊரைப் பகைச்சுக் கொண் டதும் உண்டு. ஏனெனில் புலி

ஆதரவாளரைக் காட்டிக் கொடுத்ததால்) இத னால் காலையோ மாலையோ காணும்போது “Good morning” என்று பல்லிளிப்பார்கள். (பெண்பிள்ளைகளாயின் கொஞ்சம் அதிக மாக குழைவாக). பலர் கவனிக்காமலே போனாலும் சிலர் இவர் பதிலுக்கு மாலையிலும் மரியாதை (?) கருதி Good Morning ஐயே சொன்னார்கள்.

அப்போது எனது பருவம் காற்சட்டைப் பருவம். துவிவண்டி பாருக்கு மேலால் கையை ஹாண்டில் பிடிக்காது ஒருவதில் தனிச்சகம் காணும் காலம். எனக்கும் Good Morning சொல்லுவார்கள். நான் சொல்வதில்லை. எனது நண்பர்களிலும் சிலர் சொல்வதில்லை. எம்மை இருத்தி எழுப் புவதிலும் ஊருக்குள் செய்யும் அட்டகாசத் திலும் வெறுத்தது ஒருபுறம், இருந்த கொஞ்ச நம்மதியை யும் பறித்தார்கள் என்ற கோபம் மறுபுறம். நாம் பதில் வணக்கம் சொல் லாததன் காரணம் அப்போது அதுமட்டும் தான்.

ஆனால், எனது வகுப்பு நண்பர்களில் பலரும் இதனை கௌரவமானதாகக் கருதி யும் வந்தனர். நானும் என் னோடிணைந்த சிலரும் பதில் கூறவேண்டாம் என்ற போதும செவிமடுக்கவில்லை. மாறாக கேலி செய்ய வும் செய்தார்கள். நாம் அதனை பெரிதுப டுத்தவில்லை.

அன்றும் அப்படித்தான். காலை ஆறுமணி விடு முறைகால விசேட தனியார் வகுப்பு எட்டு மணி வரை இருந்தது. ஒன்பது முதல் வேறொரு பிரதேச மாணவர்களுடன் “கிரிக் கெட் மட்சு” ஏற்பாடாகியிருந்தது. எனவே, மிக உற்சாகமாக வகுப்புக்குச் சென்றோம்.

Good Morning Sir

அழகு தமிழில் வணக்கத்தைவிடுத்து, ஆங்கிலத்தில் வாழ்த்துவது மரியாதையாகப்படுகிற அவலம். அவலமே அவலத்தைத்தந்த கதை இது.

அப்பொழுதெல்லாம் எப்போது சுற்றிவளைக்கப்படு வோம், எப்போது விடுவிக்கப்படுவோம், யார்யாரைப் பிடிப் பார்கள், சுடுவார்கள், அடிப்பார்கள் என்றெல்லாம் கூறி விடமுடியாதபடி நாட்டு நடப்பு.

அடிகளிலிருந்து விடுவிப்போம், பிடிகளிலிருந்து விடு விப்போம், குடுகளிலிருந்து பாதுகாப்போம் என்றவரே அடித்த, பிடித்த, சுட்டகாலம்.

இவற்றைவிட இன்னுமொன்று. தாம் பதுங்கியிருப் பதை யாராவது கண்டுவிட்டால் தாம் அந்த இடத்தை விட்டகலும் வரை தடுத்துவைப்பதையும், அவ்வேளை யில் ஏதும் தமக்கு இழப்புகளேற்பட்டால் அடிப்பது, சுடு வது பின்னர் தீவிரவாதிகள் பட்டியலில் சேர்ப்பது எனவும் ஒருவழக்கத்தை இந்தியப் படையினர் வைத்திருந்தனர்.

இவ்வாறு தடுப்பது என்பது யாராவது தம்மைக்கண்டு விட்டார்கள் என்று அறிந்தால் மட்டும்தான் என்றில்லா விட்டாலும், அநேகமாக கண்டவர்களைத்தான் இருத்தி வைப்பார்கள். எவ்வளவு தலைபோகிற காரியமென்றா லும் எவ்வளவு தான் கதைத்தாலும் பதில் முறைப்பும் “sit down” உம் தான். கொஞ்சம் கூடக்கேட்டால் இடுப் புப்பட்டியாலோ, துப்பாக்கிப் பிடியாலோதான் பதில் வரும். இது எல்லோருக்கும் தெரியுமென்றாலும் வாங் கிக்கட்டத் தவறுவதில்லை.

இது இவ்வாறிருக்க, இந்திய ஜவான்கள் எம்மோடு ஒட்டுவதற்காக (அன்புக்காக அல்ல, கதையறிவதற்காக)

ஒருவர் : அதோ அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறது தமிழ்

நடிகை போலிருக்கு.

மற்றவர் : எப்படிச் சொல்நீங்க?

ஒருவர் : ஆங்கில நாவலைத் தலைகீழா வைச்சுப்

படித்துக்கொண்டு இருக்கிறாளே....!

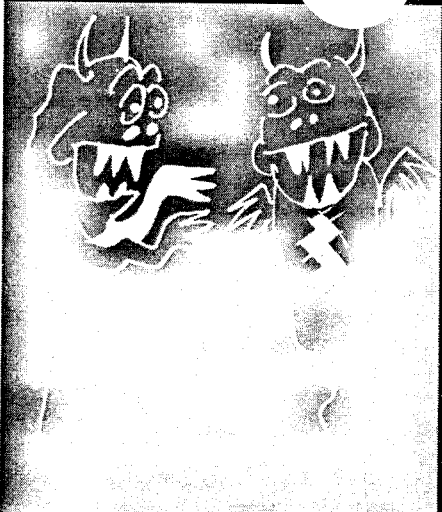
பேய்களின்

பேய் 1 : நான் பயங்கரமான கதை எழுதி வைச்சிருக்கேன்.

பேய் 2 : எதைப் பற்றிய கதை?

பேய் 1 : மனிதரைப் பற்றிய...

பேய் 1 : இறந்ததற்குப் பிறகு ஒருவர் செய்யக்கூடிய காரியம் எது?

பேய் 2 : தேர்தல் காலத்திலை துண்டு போடறது.

பேய் 1 : அந்த நடிகரை நேற்று நான் பயங்கரமானதேன்.

அவர் என்னை முப்பாளாகி விட்டான்.

பேய் 2 : எப்படி?

பேய் 1 : என்னைக் கண்டு பயப்படுகிறமாதிரி நடத்தே

என்னை ஏமாற்றி விட்டாரே.

பேய்களின்

நான் என்னுடன் இன்னும் இருவர் ஐந்தம்பதளவில் சென்ற போது வீதி வழமையாக இருந்தது. ஆனால், குறித்த தனியார் கல்வி நிறுவனத்திற்கு சுமார் 50 யார் வரையில் முன்னதாக வேலிக்கு மேலே தலைப் பாகை. அசாதாரண சூழலா யிருந்தது அவ்விடம். வீடுகளில் வழமைக்குரிய ஆரவாரமில்லாத நிசப்தம். என்னுடன் கூடவந்த இருவருமே என்னுடைய குணத் தோடு ஒத்தவர்கள். நான் சங்கேதமாக “இன்டைக்கு மட்ச.. அம்பயரின்ர தலை... காணாத மாதிரியே விட்டிட வேணும்... தெரிஞ்சா கரைச்சல்...” என்றதை சரியாகப் புரிந்ததால் அங்கிங்கே பாராது துவிவண்டியை விரைவு படுத்தினர்.

ஆறுமணி கடந்து... ஏழு மணி.. வகுப்பிற்கு ஆசிரியர்.. நான்.. என்னுடன் இரு நண்பர்கள்... மாணவிகள் சிலர். (எமது வகுப்பில் ஆண்கள் தான் அதிகம்) எனவே வீதியில் இராணுவம் நிற்பது பற்றியும் அவர்கள் யாரைப் பிடிக்க நிற்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் கதைத்தோம். மாணவி ஒருத்தி சிரித்துவிட்டுக் கூறினாள். “இயக்க அண்ணையவை ஆமியைக் கடந்து போகேக்கதான் நானும் இவளும் பயந்து பயந்து இஞ்சாலை வந்தனாங்கள் என்னை?” நண்பியும் ஆமோதித்தாள்.

அதுவரை இறுகிய முகத்தோடிருந்த எமது ஆசிரியர் முகம் மலர்ந்தார். (அவர் போராட்ட பற்றாளர் என்பதும் எமக்கு எமது இனம்பற்றிக் கூறியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது) “சரி...சரி அவங்கள் நிண்டாப் பறவாயில்லை. ஒருதருக்கும் ஆபத்தில்லாட்டிச் சரி.. ஆனா இந்தியாவிலயே நிறையப் பிரச்சினை. அதைவிட உவை வந்த பிறகுதானே இஞ்ச பிரச்சினையே கூடிப் போனது” என்றபடி வீடு செல்ல அனுமதித்தார்.

வீடு திரும்பும் வழியை மாற்றித் திரும்பினோம். கிரிக்கெட்மட்ச் இல்லை. மாலை இரண்டு மணி வகுப்பு இல்லை. காரணம் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் வரவில்லை. பல நண்பர்களின் பெற்றோர் மதிய உணவிற்குப் பின்பு தான் தமது பிள்ளைகளைத் தேடினர். சிலர் தேடவே இல்லை. காரணம் விடுமுறை காலம் தானே. உணவைக் கவனிக்காது விளையாடுவது வழமை என்பதுதான்.

அவர்கள் தேடத் தொடங்கவும், நண்பர்கள் முகம் வாடிச் சோர்ந்து வரவும் சரியாக இருந்தது. அவர்களில் சிலர் அழுததற்கான அடையாளமும் இருந்தது.

நடந்ததை நண்பனொருவன் வெட்கத்தோடு கூறினான், “சிரித்தபடியே அழுவதா? அழுதபடியே சிரிப்பதா?” ஒரு நண்பனின் தந்தை புலம்பினார். நீங்கள் முடிவெடுக்க நண்பனின் மொழியில் அவன் கூறியதைத் தருகிறேன்.

“நாங்கள் வந்து கொண்டிருக்கேக்க குஞ்சர் முடக்கு கழிய (முன்னர் குறிப்பிட்ட இராணுவம் நிற்கும் இடம்) வேலி சரசரத்தது. என்னண்டு பாத்ரா வேலிக்கு மேலால சக்கியனொருதன்ற தலை. அங்கால இஞ்சால எல்லாம் ஆமிதான் போல. சத்தமொண்டுமில்லாமல் அவடம் அமைதியாகக் கிடந்தது. வழக்கம் போல எடேய் ஆமி எண்டு ஆளுக்காள் சொல்லிப்போட்டு அவனைப் பாத்ரு வழமைபோல சிரிச்சபடி (பயத்தோடு சிரிக்குமொருவித வலிந்த சிரிப்புதான்) “Good Morning” சொன்னோம்.

“come...come” எண்டுபோட்டு பின்னால ஏதோ சொல்லி முறைச்சான். நாங்களும் சரியா சிலோ பண்ணித்தானே வந்தனாங்கள். டக்கெண்டு இறங்கி “என்ன சேர்” எண்டம். come boys sitdown எண்டான். இதிலயோ எண்டபடி முழுசவிட்டுக்குப் பின்பக்கத்தைக் காட்டினான். என்ன செய்ய அங்க போனா இன்னும் கொஞ்சப் பேர்... பிறகென்ன? வீட்டுக்கோடி... முத்திரமணம்.. கோழிக்கூட்டு மணம்.... ம்...”

இருத்திவைத்தால் குடிநீர் கூட வழங்குவதில்லை. இயற்கை உபாதைகள் கூட நீக்கமுடியாது. ஒருவகையில் அது ஒரு சிறையே என்பது பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். இந்த நிலையில்தான் நண்பன் தனது கதையை இடையிலே நிறுத்தினான்.

“டேய் ...இனிமேல் Good Morning சொல்லுற தில்லை எண்டு முடிவெடுத்திட்டம்” என்று முடித்தான்.

கை.சரவணன்

கி.சிவகாமியி, பரந்தவன்.

❓ ஆண்டவன் எப்போது சிரிக்கிறான்?

❖ அரபியல்வாதி பொதுமக்களுக்காக உழைக்கும் தொண்டன் எனத் தன்னைப் பிரகடனம் செய்யும்போது.

அருள் தியாகராசா, நவாவி, மானிப்பாய்.

❓ விலைவாசி வீழுமா?

❖ பகற்கனவு பலிக்குமா?

திருமதி ஞானப்பிரகாசம், குருநகர், யாழ்.

❓ இன்றைய குடாநாட்டு இளைஞர்கள் பலரின் போக்கு பொறுப்பற்றதாக இருக்கிறதே...!

❖ உழைக்காத பணத்தில் ஊதாரித்தனமாக வாழும்பழகி விட்டார்கள். அந்நியநாட்டு அகதிகளின் கண்ணீர் தான் தங்கள் புண்ணைக்குக் காரணம் என்பதை மறந்து விட்டார்கள்.

தி.பரமேசுவரன், ஆணைக்கோட்டை.

❓ ஏ-9 வீதிபற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

❖ அது மூடப்பட்டிருந்தபோது போகும். திறக்கப்பட்ட பின்னர் விபத்துக்களும் மக்களின் தலைவிறியை நிர்ணயிக்கும் களமாகிவிட்டது.

ஆர்.சீதாசுவாமிநாதன், கிளிநொச்சி.

❓ என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திரதாகம்...?

❖ நாம் வென்று தலை நிமிரும் போது மட்டுமே...

எட்டிவர்ட் சூசைராஜ், மன்னார்.

❓ உங்களுக்குக் காதல் பாடலா. சோகப்பாடலா. தத்துவப்பாடலா பிடிக்கும் சின்ன மகுடியாரே?

❖ காதலால் சோகம் பிறக்கும். சோகத்தால் தத்துவம் பிறக்கும்.... தத்துவத்தால் சித்தம் தெளியும்.... எனக்குப் பிடித்தது சித்தர் பாடல்களே.

சி.பாண்டியா, கொழும்பு.

❓ பேரினவாதிகள் திருந்தவே மாட்டார்களா?

❖ மூன்று தசாப்த போரும். மூன்றாண்டு கால சமாதானமும் பேரினவாதம் தீர்க்கவே முடியாத நோய் என்பதையே உறுதிசெய்துள்ளது தமிழ்.

எம்.சுருமாரன், பவள.

❓ நாட்டில் வன்செயல்கள் பெருகி வருகிறதே!

❖ இவை ஆண்டவன் செயல்களல்ல... ஆள்பவன் செயல்களே... வன்முறை அரபியல்... வன்முறை ஆட்சி! அவ்வளவு தான்.

அருண்மொழித்தேவன், ஓட்டுசட்டான்.

❓ ஆன்மீக பீடங்களில் உமக்கு நம்பிக்கையுண்டா?

❖ ஆன்மீக பீடங்கள் அரசு பீடங்களையே ஆடிப்படைக்கும் அதிகார பீடங்களாக மாறிவரும்போது நம்பலாமா?

க.கந்தசாமி, கெருடாவில்.

❓ நாட்டின் பொருளாதாரம் உயருமா?

❖ கடன்வாங்கிக் கல்யாணத்தை நடத்தும் வீடும் கடன்வாங்கி யுத்தம் செய்யும் நாடும் எப்படி உருப்படும்.

எஸ்.கே.ரஞ்சனி, சுன்னாகம்.

❓ புத்தர் இன்று உயிரோடு இருந்தால்?

❖ 'வெறல உறுமய' வுக்குத் தலைமை தாங்குமாறு அச்சுறுத்தப்பட்டிருப்பார்.

ஞானசுரபி திஸ்ஸைநாதன், நயினாதிவு.

❓ இசையால் வசமாகாத மனிதன் எப்படிப்பட்டவன்?

❖ பாம்பைவிடக் கொடியவனாக இருப்பான்... பாம்பும் மகுடி இசைக்கு மயங்கும் என்றல்லவா சொல்கிறார்கள்.

புகழேந்தி, அளவெட்டி.

❓ கவிஞர்கள் பொய்யுடன் பிறந்தவர்கள் என

மேல்நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறாராமே?

❖ அப்படியானால் நமது அரபியல்வாதிகளெல்லாம் மகாகவிகளாக மாறியிருக்க வேண்டுமே!

சுருணை மனோகரன், கண்டாவளை.

❓ புகலிடத் தமிழ்மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?

❖ தம் இரத்த உறவுகளுக்காக இரத்தத்தை உறையவைக்கும் பணியிலும் குளிரிலும் இமை மூடாது உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்..

சிவாஜினி, உடையார்கட்டு.

❓ வரப்பய நீருயரும்... சம்பளம் உயரா?

❖ விலைவாசி உயரும்!

மகுடி பதில்கள் பகுத்துக் கேள்விகளை அனுப்புவோர் கரு அண்டின் தீர்க்கணும் முகவரி: 149, எண் 149, சின்ன மகுடியார் பதில் துவர்.

கேள்வி: .....

அனுப்புவவர் பெயர்: .....

முகவர்: .....

சின்ன மகுடியார் பதில்கள், தபால் பெட்டி எண் : 149, யாழ்ப்பாணம்

முத்திரைச் சந்தியில் அந்த மதிய நேரத்தில் வாகனங்கள் இரைச்சலுடன் சென்று வந்து கொண்டிருந்தன. மதிய வெயிலோடு, ஆட்டோச் சாரதிகளின் சிரிப்புச் சத்தங்கள், பாலண்ணையின்ர சாப்பாட்டுக் கடை பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்க, பாடசாலை

கள் விடுகின்ற நேரம்.

அதற்கான சமிக்ஞையாக அச்சந்தியில் கூடியிருந்த இளைஞர்களின் கைகளில் கொழுவப் பட்டிருந்த சீப்புகள் இயங்குவதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. “வெட்டவெயில் வேளையிலும் கட்டடிகிற கேங்கிடுவார்” தேனீர்க் கடையிலிருந்து ஒலிக்கின்ற பாடலுக் கேற்ற முறையில் அண்ணள்குர்கள் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“டேய் மச்சான்! எல்லாரும் வந்திறறாங்க. பழங்கஞ்சியைக் காணேல்ல” அவர்களுக்குத் தாய், தகப்பன் வைசச பெயர்கள் வேறு. ஆனால் ஊரில் பழங்கஞ்சி, ஆச்சி, நீல் கட்டை என்று பட்டப் பெயர்களால் தான் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அக்குழுவில் ஆறு உறுப்பினர்கள், அனைவரும் தற்காலக் கீரோக்களில் ஒருவராகத் தம்மைப் பாவனை செய்பவர்கள். “என்னை யாரும் இனிமேல் ஆச்சி என்று கூப்பிட்டுப் பாருங்கோ. பிறகு தெரியும்...” ஆச்சி என்பதும் அன்றனி சற்றுக் கோபத்துடன் எச்சரிக்கையிட, “அப்ப உன்னை என் னெண்டு கூப்பிடிந்து...” “நான் தனுஸ் எண்டு எல்லாருக்கும் தெரியும் தானே...” வலு சீரியசாக அன்றனிகூற, மற்ற நண்பர்களின் உதடுகளில் ஓர் ஏளனப் புன்னகை. அக் கூட்டத்தில் ஒருவனாக நான் இருந்தாலும் என்னைப் பற்றி எனக்குள் ஒரு உயர்வான எண்ணம் இருந்தது. “நான் இன்னொரு வருசம் பல்லைக் கடிச்சுக் கொண்டு படிச்சிருந்தால் மூண்டாம் வகுப்புப் பாஸ்பண்ணியிருப்பன்” இப்படி அடிக்கடி கூறும் பழங்கஞ்சியைவிட, நான் படிச்சான் என்ற எண்ணம் ஆனால் பழங்கஞ்சி எண்ட நேசனுக்குத் தன்னைவிட்டால் ஆளில்லை என்ற நினைப்பு. நடிக்கர் “சார்லி” போன்ற தோற்றமுள்ள அவன் கண்ணாடிக்கு முன்னால் பலமணி நேரம் போராடி, முகத்திலுள்ள பள்ளங்களைபெல்லாம் பவுடரால் நிரப்பிக் கொண்டு வந்திருந்தான்.

“மச்சான் கலாதேவி வாற நேரமாயிட்டுது. நாங்கள் அதுக்குமுன்னம் எங்கட வழமையான டியூட்டியைப் பாப்பம்...” என்னுடைய சைக்கிள் பாரில் அவசரமாக அமர்ந்தவன், அதைவிட அவசரமாக “இரடா சலானுக்குள்ள போய் ஜின்ஸ், சேட் சரிப்பண்ணிக்கொண்டு வாறன்” என்று அவசரமாக சலானுக்குள் நுழைகின்றான். “இவன்வர நேரமாகும். அதுக்குள்ள கிளியன் பறந்திடும்... நாங்கள் முன்னுக்குப் போறம் வாங்கோ” என்று என்னை சலான் வாசலில் தனியானக்கிவிட்டு “ஆச்சி” தலைமையில் ஒரு குழு புறப்படுகின்றது.

“நீ கலாதேவியைப் பாக்கத்தானே வந்தனி. பிற

கேன் பள்ளிக்கூடப் பெட்டையளப்பாக்க வெளிக்கிடுறாய்” என்னை அவசரப்படுத்திய பழங்கஞ்சியிடம் கேக்க “அவள் வரும்வரைக்கும் சும்மாதானே நிக்கப் போறம்” “உன்ற அனியாயம் தாங்கேலாம் இருக்கு” மனதுக்குள்ள கறுவியபடி அவனை சைக்கிளில் வைத்து மிதிக்கிறேன். முந்தநாள் பெரியப்பாவின்ற மகள் ராஜி ரோட்டால் வரேக்க இந்தப் படுபாவி “ஐ லவ் யூ” என்று சொல்லிப் போட்டான். போதாக்குறைக்கு சயிக்கின் கரியரில் நான். பிறகென்ன வீட்டில் ஒரே பூசைதான்.

உந்த மாதிரிக் காவாலிய னோட சேர வேண்டாம் என்று எத்தினதரம் சொன்னான்... ஏன்றா மாடு மாதிரி வளந்திருந்தாக் காணுமே ஏதாவது ஒரு வேலைக்குப் போனா துரையின்ற பவர் குறைஞ்சு போயிருமே...” அப்பர்கத்திக் கொண்டு இருக்க, “வேலைக்குப் போகலாந்தான். ஆனால் சம்பளமில்லை

குருப்பெயர்ச்சி அந்த மாதிரி

வந்திடும்...” என்று நேற்று ஆச்சி கவலையோட நடிக்கிறதாமாதிரிச் சொன்னதை நினைக்கச் சிரிப்பு வந்தது. “நான் இஞ்ச காட்டுக் கத்தல் கத்திக் கொண்டிருக்கிறன் உனக்கென்ன சிரிப்பு வேண்டிக் கிடக்கு...” “எல்லாம் அவள் குடுக்கிற இடம்” அப்பா தென்கச்சி சுவாமிநாதன்போல திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க “ஏன் தகப்பன்மார் ஒழுங்கா இருந்திருந்தால் பிள்ளையள் நல்லா வருங்கள் தானே...” - அம்மா அப்பாவை வலுச் சண்டைக்கிழுக்க, “நீ என்ன குறைஞ்ச ஆளே! அந்த நேரம் என்னப் பாக்கிறதுக்காக சம்பூர்ண ராமாயணம் படத்தைச் சாட்டித் தியேட்டருக்கு வந்து தெரியாதே” அப்பர் தன்னை உயர்த்தி அம்மாவுக்குத் தலையடிபோட, அம்மா சாதுவான கண் கலங்கலுடன் “அண்டைக்கு உங்களைக் கண்டதால் நான் இண்டைக்கு வரைக்கும் உத்தரிக்கிறது காணாதே”... எனக்கு நினைவு தெரிஞ்ச நாளிலிருந்து இதே பல்லவி தான். எல்லாம் இந்தப் பழங்கஞ்சியால் வந்தது.

“மச்சான் ரவி! முதலில் லேடிஸ் கொலிஜ் பக்கம் போவம். கந்தர்மடம் சந்தியால விடு” என்கிறான் பழங்கஞ்சி. நான் மன்னரின் ஆணைக்குக்

-குகன்-

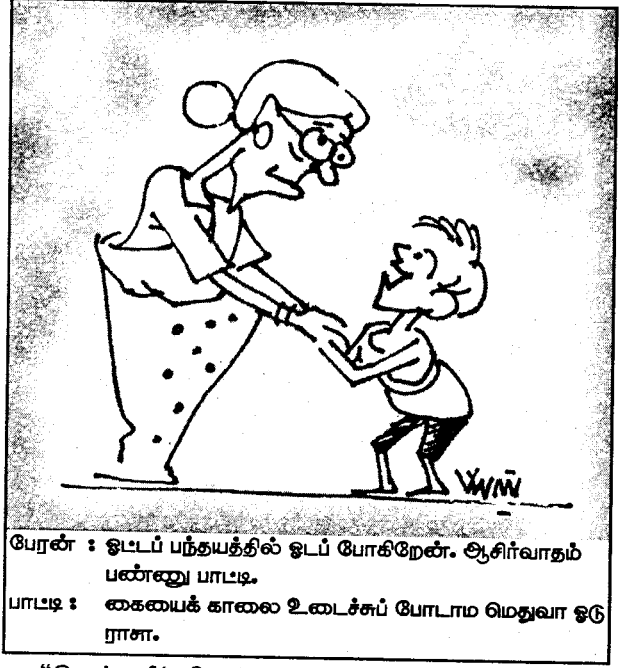

கட்டுப்பட்ட மந்திரி போல சைக்கிளை அவன் சொன்ன இடத்துக்கு விடுகின்றேன். “டேய் அங்கபார் அதில போற ரெண்டு பெட்டயளும் என்னைப் பார்த்துச் சிரிச்சுக்கொண்டு போறாளவ”... “நான் இவனது பேச்சினை நம்பவில்லை. வெடிப்புமுகன். “நான் பொய் சொல்லுறன் எண்டுதானே நீ நினைச்சனி. அங்கபார் அதுகளை” அவன் காட்டிய திசையில் அழகான இரண்டு பெண்கள் இவனைப் பார்த்துச் சிரித்தபடி செல்கின்றனர். “அட முருகா இது என்ன ஆச்சரியம்.” எனக்குள் சிறு பொறாமை தலை தூக்கத் தொடங்கியது. நம்ம ஹீரோவுக்கு ஆனந்தம். இந்து மகளிர் கல்லூரிவிட்டுப் போகும் மாணவிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் இவனைப் பார்த்து வெக்கத்துடன் சிரித்தபடி செல்கின்றனர். கொக்கோக் கோலாவைத் திறந்துவிட்டதுபோல “காஸ்” ஏறுது மச்சானுக்கு. “நான் அப்பவே சொன்னான், இந்தமுறை குரு பெயர்ச்சி எனக்கு அந்தமாதிரியெண்டு. நீங்கள் நக்கலடிச்சனங்கள். இப்ப பாத்தியளே ஐயாவின்ர கன்னி ராசிய.” பொடியனுக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. “சைக்கிளை வேம்படிப் பக்கம் விடுமச்சான்” வழிநெடுக இதேபோல்தான் வீதியில் போகின்ற பெண்கள் இவனைப் பார்த்து ஏதோ சொல்லிச் சிரித்தபடி சென்றனர். வேம்படிப்பக்கம் ஒரு வெட்டு வெட்டிக்கொண்டு நானும் நண்பனும் செல்ல, பெட்டையள் இவனைப் பார்த்துப் பல்லைக்காட்டுதிகள். மச்சான் போதை தலைக்கேற என்ன செய்வது என்று புரியாமல் அனைத்துப் பெண்களையும் “மன்மதலீலை” கமல் ஸ்ரைலில் ஒரு பார்வை பாக்கிறார். இதில் கொடுமை என்னண்டால் ஒவ்வொரு நாளும் காலம் என்னப் பாத்து “மோர்னிங்” சொல்லிற கோமதிகூட இவனைப் பார்த்துச் சிரிச்சுக் கொண்டு போறா. எனக்கு அழுகை வராதகுறை.

“சரி இண்டைக்கு இவ்வளவும் காணும். இண்டைக் கென்ன இந்த வருசம் முழுத்தலுக்கும் காணும். கெதியா நம்மட சந்திக்குப் போவம். கலாதேவி வாற நேரமாச்சு.” கலாதேவி எங்கட ஏரியாவிலேயே மிகவும் அழகான பெண், எடுப்பான, உயர்ந்த அவளுடைய தோற்றம் அனைவரையும் கிறுங்கடித்துவிடும். ஒரு தனியார் வைத்தியசாலையில் வரவேற்பாளராகக் கடமை புரிபவள். பகல் சாப்பாட்டிற்காக எங்கட சந்தியைக் கடந்துதான் போகவேணும். அவளில் இவனுக்கு “ஒன்றரைக் கண்” (உள்ளதே ஒன்றரைக் கண்தானே) “அடை ஞ்சாக் கலாதேவி அடையாவிட்டால் மரணதேவி” என்று விரப்பா ஸ்ரைலில் வசனம் பேசுவான். அவள் இவனை ஒரு நாளும் ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆனா “அவளுக்கு என்னில் ஒரு கண்” எண்டு இவன்தான் புளுகுவான். “அங்க பார், என்ற ஆள் வருகுது. சயிக்கிள எடு. அவளுக்குப் பக்கத்தில போய்க் கதைச்சிற்று வருவம்.” வழமைபோல அவளுக்குப் பக்கத்திலபோய் “வழிசல்” கதைகதைக்க அவள் வழமைக்குமாறாக இவனைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டுச் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் “விருட்டென” சயிக்கிளில் பறந்துவிட்டான்.

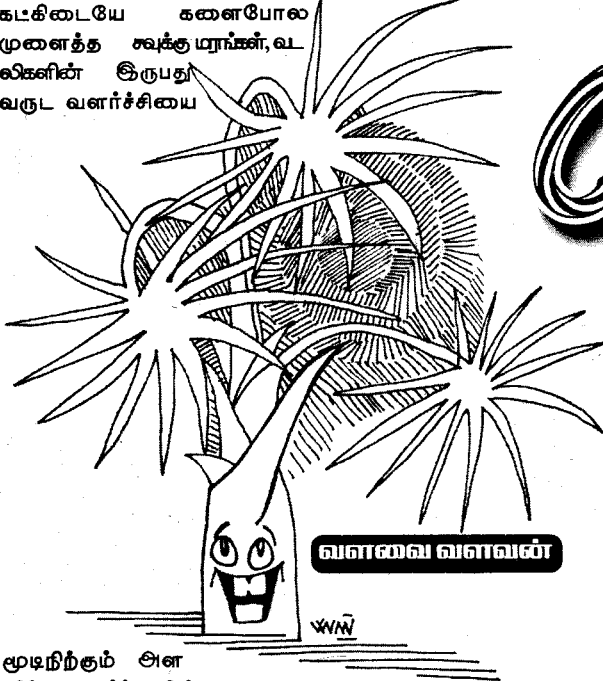
ரீச்சர் : வருடத்தில் எத்தனை மாதத்தில் 28 நாட்கள் இருக்கின்றன?
மாணவன் : எல்லா மாதத்திலும் 28 நாட்கள் இருக்கிறது ரீச்சர்.

பேரன் : ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஓடப் போகிறேன். ஆசிரீவாதம் பண்ணு பாட்டி.
பாட்டி : கையைக் காலை உடைச்சப் போடாம மெதுவா ஓடு ராசா.

“இவள் வீட்டபோய்வர நேரம் செல்லும். நான் சாப் பிடப் போகவேணும்.” நைசாகக் காய்வெட்டப் பார்க்கிறேன். “பாத்தியே இண்டைக்குத்தான் “செற்” ஆகியிருக்குக் குழப்பிறியே...” கெஞ்சும் தோரணையில் நண்பன். “என்ன செய்யிறது பழகித் துலைச்சிற்றன்” மனதுக்குள் திட்டிக்கொள்கின்றேன். “மச்சான் தலை குழம்பிப்போனமாதிரி இருக்கு. இரு சேப் பண்ணிக் கொண்டு வாறன்.” முன் சலூனுக்குள் விருட்டென நுழைகின்றான். அவன் போன மறுகணம் சலூன்கார “ராசன்” விழுந்து விழுந்து சிரிக்கும் சத்தம் கேக்க நான் ஆவலுடன் உள்ளே நுழைகின்றேன். அங்கே அஷ்ட கோணலாக நெளிந்தபடி பழங்கஞ்சி முகமெல்லாம் வியர்த்தபடி நின்றிருந்தான். ராசன் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். “டேய் என்ன நடந்தது. இவனென் பேயறைஞ்சமாதிரி நிக்கிறான்.” நான் வினாவ “அம்மானுக்கு இண்டைக்கு என்ன நடந்தது சொல்லுப்பாப்பம். ஆளப் பாக்கிற அவசரத்தில அவற்ற ஜீன்ஸ் சிப் (Zip) போடேல்ல, இறுக்கமான “ஜீன்ஸ்” அத்தோட உன்ற சயிக்கிள் “பாரில்” காலைக் கிளப் பிக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார். எப்பிடி இருந்திருக்கும். எனக்குச் சிரிச்சுப் புறையேறுகின்றது. இதுதான் பெட்டையள் சிரிச்சிருக்கிறாளவைய மச்சான். தனக்கு குரு பெயர்ச்சி அந்த மாதிரி எண்டில்லே சொன்னவர. இப்ப எந்தமாதிரி எண்டு கேளன்” ஏறக்குறைய அழும் நிலைக்கு வந்துவிட்டான் நம்மட கதா நாயகன். எனக்குச் சாதுவான சந்தோசம்... “மச்சான் ஒண்டுக்கும் யோசியாத” நான் ஆறுதல் கூறுகின்றேன். “நான் இனி எந்த முகத்தோட அவளில் முழிப்பன். என்ற மரியாதை என்னாகிறது” கண்கள் கலங்குகின்றன. “உனக்கு முந்தி ஏதோ மரியாதை இருந்தமாதிரியல்லோ” சலூன் ராசன் இளிக்க “டேய் மச்சான் கலாதேவி வாறா எட்டா வெளியில் வாவன்.” வேணுமெண்டு கூப்பிட சலூன் கண்ணாடியுடன் இடுப்புப் பகுதிக்குக் கீழே மறைத்த படி “எனி அவளின்ர பக்கம் தலைவைச்சம் படுக்கமாட்டன் ஆளைவிடு, தயவுசெய்து என்ற பெயரைச் சத்தமாகக் கூப்பிடாத” கெஞ்சுகின்றான் நண்பன். பாக்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. “உனக்கு இண்டையில் இருந்து பெயர் மாத்திப் போட்டம். இனிப் பழங்கஞ்சி எண்டு கூப்பிடுறேல்ல” “அப்ப என்னெண்டு கூப்பிடப் போறியன்” பரிதாபமாகக் கேட்கிறான் பழங்கஞ்சி. இனி உனக்குப் பெயர் “குரு பெயர்ச்சி”. பெரிய கண்டு பிடிப்புக் கண்டுபிடிச்ச மாதிரி சலூன் ராசன் கூற, நானும் அதை ஆமோதிக்க, அன்றிலிருந்து இவனைக் கண்டால் நண்பர்கள் எல்லாம் “மச்சான் எனக்கு இந்த முறை குரு பெயர்ச்சி அந்த மாதிரி எண்டு” நக்கலடிக்க அப்ப பார்க்கவேணும் மச்சான் முகத்த...

காற்று தன்போக்கில் யோனது. வடலியின் ஓலை நுனிகள்
சடசட சடசடபட்டா என ஒரு சுருதி பிசகாது இசையெழுப்பிக்
கொண்டிருந்தன. வடலிகளை மூடி ஓங்கி வளர்ந்து நின்ற சவுக்கு
மரமும் தனது இலைக்கரத்தை வீசி இஸ்.... இஸ்.... எனச் சீறிக்கொண்டிருந்தது. பரந்த வயல் வெளியின் எல்லை வரம்புகளில்
நாட்டப்பட்ட வடலிகளுக்கு இடையே நிலம் செய்கை பண்ணாது நீண்டகாலம் தரிசு பற்றிக் கிடந்தபோது வடலிகளும்
கடகிடையே களைபோல முளைத்த சவுக்கு யாங்கள், வடலிகளின் இருபது வருட வளர்ச்சியை

மூடிநிற்கும் அளவிற்கு வளர்ந்து நின்றன.

நீயோ? நானோ? என்ற இழுபறியில் தத்தம் பெருமைகள் பற்றி ஒவ்வொருவரும் பேசத்தான் செய்தனர். கர்வத்தின் உச்சியில் தனித்துவமானவர்களாக ஒவ்வொருவரும் நின்ற போது, முன் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் தனது மாணவர்களுக்கு பணியின் பயன்கள் பற்றி கற்பித்துக் கொள்வது தெளிவாகக் கேட்டது.

உண்ண உணவாகவும் - பருகப் பானமாகவும் - சுவைக்க பதநீர் - பணங்கட்டி, நுங்கு, பணப்பழம், பனாட்டு, புழுக்கொடியல் ஒடியல், வியாதிகள் தீர்க்கக் கல்லாக்காரம் - பாணி - எல்லா வற்றிலும் மேலாகக்கற்க, எழுத, பருக்க, பொருட்கள் வாங்கும் ஏதனங்கள், பெட்டி, கடகம் - கொட்டப்பெட்டி, தூரிகையாக - துடைப்பமாக வீட்டின் கட்டுமானங்களிற்காக - கதவாக - நிலையாக - அப்பப்பா... பணையின் பயனே பயன். மற்றெல்லாம் திணைப் பயன்தரு தருக்கள் தாமே என்று கற்றுக் கொடுத்தார்.

சவுக்கு தனக்குள் தன்னைப் பற்றிய கனவில் நீந்திய எண்ணங்களை வெளிவிட்டது.

பூங்காக்களிலும் பொது இடங்களிலும் வெற்று மேனி அழகு காட்டும் காட்சிப் பொருளாகவும் - மின்விளக்குக் கம்பங்களாகவும் எரிக்கும் விறகாகவும் பயன்தரும் சவுக்கு என வன இலாகா அதிகாரி விதை கன்றுகள் கொடுத்தபோது சொன்ன சொல்லை எண்ணிக் கணிப்பீடு செய்து பார்த்தது.

சே... பணையின் பயன் பெரிதுதான் அதற்காக இப்படிப் பக்கத்திலே நின்று படபடக்கலாமோ?

சவுக்கு தனக்குள்ளாக வடலியைப் பார்த்து வெறுப்போடு சீறிக்கொண்டது.

வடலிக்கு, சவுக்கின் விதண்டாவாதத் தன்மையும் தனது வளர்ச்சியின் வேகம் காரணமாகவுமெழுந்த அரித்தமற்ற கற்பனையும் அத்த வரட்டுத்தனமும் மாற்றப்பட்டு தருந்த புத்தி ஊட்ட வேண்டு மென்ற எண்ணமுமே நிறைந்திருந்தது. ஆயி னும் அது கர்வம் அடைந்ததில்லை.

முன்பள்ளி ஆசிரியர் கற்பித்தபோது சொல்லாது விட்ட பக்கத்தை மெல்லச் சொல்லிவிட விரும்பிச் சொன்னது. நீரின்றி நான் முனைப்பேன். நீரின்றி வளர்ந்திருவேன்...வரட்சியான காலம் எனினும் நான் படபுப்போகாது உயிர்ப்புடன் இருப்பேன்.

பாவம் உனக்கு நாட்ட நீர் வேண்டும். நன்கு வளர நீர் வேண்டும். ... நீரின்றேல் நீ இல்லையென்பது தெரிகிறதா என்று கேட்டுவிட்டுச் சிரித்தது...

புலவரொருவரின் மகளுக்கு நிகழவிருந்த திருமண விழா விற்காக சேர சோழ பாண்டியராகிய மூவேந்தரும் வந்திருந்ததைக் கண்ட ஓளவைப்பாட்டி அவர்களுக்கு மிகச்சிறந்த விருந்தளிக்க... “பங்கிற்கு மூன்று பழம் தருவாய் பணம் துண்டமே” என்று வீழ்ந்து கிடந்த பணத்துண்டைப் பார்த்துக் கவிபட, அந்தப் பணம் துண்டம் மரமாகிப் பானை

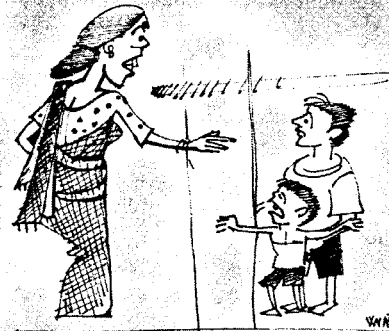
பெருமை

மீன்று, நுங்காகி, அடி கறுத்து, நுனி சிவந்து பங்குக்கு மூன்று பழம் கொடுத்ததென்பதுவும் பணையின் பெருமை தானாம் என்றாரே முன்பள்ளி ஆசிரியர்....

பாவம் சவுக்குக்கு இந்தப் பாடலோடு பேச ஏதுமில்லை எனப் பணிந்து, இலை கிளைகளைத் தாழப்பதித்து பணிந்து கொண்டபோது... அந்த வடலி, பூலோகக் கற்பகதரு நானே என்பதையும் சேர்த்து ஆசிரியர் சொல்வார் தானே... அப்போது விஷப்பாம்புபோல் வீசமட்டும் தெரிந்த சவுக்குத் தெரிந்து கொள்ளாடுமென்று மௌனமாகியது.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்-”

என்ற ஆசிரியரின் கூற்று தேனாகப் பாய்ந்தது.

தாய் : தம்பி ஏன் அழுகிறான்?

மகன் : அழுதால் பூதம் வருமென்று சொன்னேன்.

தாய் : திரும்பவும் அழுகிறானே?

மகன் : இப்ப பூதத்தைக் காட்டச் சொல்லி அழுகிறான்.

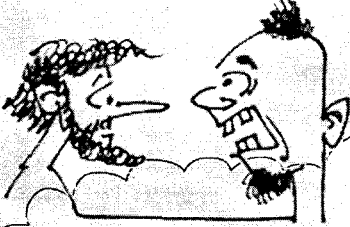

ரீச்சர் : உமா! உங்க அப்பா அம்மாவைக் கூட்டி வரச் சொல்ல ஏன் அழுகிறாய்?

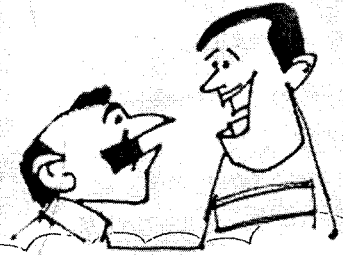
உமா : எங்க வீட்டில டாடியும் மம்மியும் தான் இருக்கிறாங்க ரீச்சர்.

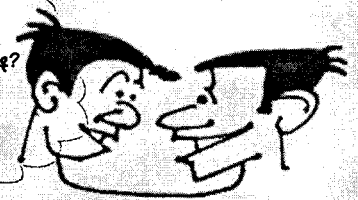
ஜேடி ஜோஷன்

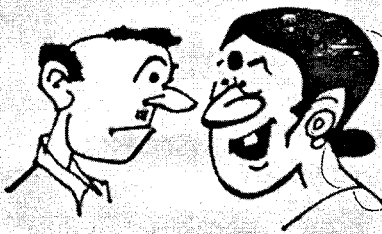
ஒருவர் : உங்க மகன் நல்லாய் ஊத்து
தள்ளுறான்.
மற்றவர் : அவன் ஊதுபத்துத்
தொழுகாலையில் வேலை
செய்கிறான். அதுதான்.

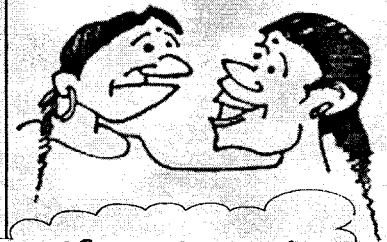
கிளைஞர் : கனியன் என்ற எனது பெயர்
பிடிக்கவில்லை.
மாற்றப் போகிறேன்.
பத்வாளர் : நல்ல பெயராய்ச் சொல்லு மாத்ருவம்
கிளைஞர் : கணனியன்

ரவி : சோதனையெல்லாம் எப்படி?
சுமார் : ஒரே சோதனையாய்ப்
போச்சுது. கிர்க்கெட
குழப்பமில்லது.

ஒருவர் : உன் கணவர் குடியை
விட்டு விட்டார் போல
பெண் : குடியை விட்டுவிட்டு
சூகாடத்
தொடங்கிவிட்டார்.
ஒருவர் : ?.....?.....?

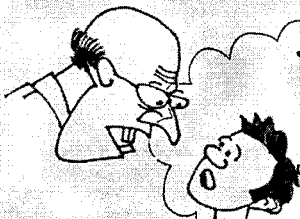
ஒருத்தி : மருமகன் நல்லவர் போல.
மற்றவர் : பரவாய் இல்லை
குடித்தாலும் குழப்படி இல்லை.

நீதிபதி : கள்ளக்காக
அச்சடித்து யழை
தானே!
காண்பது நீதிபதி : காண்க
கடவுளா அச்சடிப்பது.
மன்தன் தானே
அச்சடிக்கிறான்.
நீதிபதி : ?.....?.....?

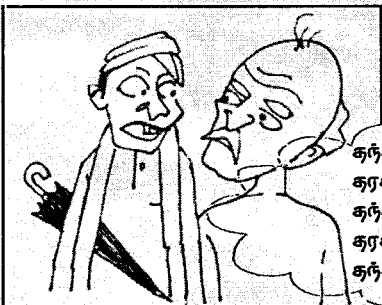
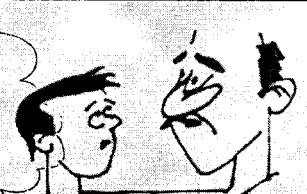

தம்பு : இப்ப படிச்சவைக்கு மரியாதை
இல்லை.
கந்தர் : ஒமோம். குடிக்கிறவைக்குத்
தான் மரியாதை.

ஆசிரியர் : உன்
பக்கத்து
விட்டுக்காரர்
பெயர் என்ன?
மாணவன் : மன்னிக்க
வேணும்
“ஆம்” சார்

ஆசிரியர் : “அ” அம்மா ஆகும்.
“ஆ” சொல்லு
பார்ப்பம்.
மாணவன் : “ஆம்” சார்.

கந்தை : விவரிநாடா மகனுக்கு மணப்பெண் தேவை.
கரகர் : எப்படிப்பட்ட பெண் தேவை?
கந்தை : குழம்பத்துக்கு உதவாத பெண் தேவை.
கரகர் : என்ன அப்படிச் சொல்லுறியள்.
கந்தை : மகன் விவரிநாடா அப்படித்தான் இருக்கிறான்.

அறித்திரு

இரண்டு கால்களால் நடந்துதிரியு உலகின் சேலாவது நாய்

ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒன்று. ருபேத் அதிக உணவை விருப்போடு உண்ணும். விளையாடும். நாங்கள் எல்லோரும் அதன் மீது

மிகுந்த அன்பாக இருக்கிறோம். தற்பொழுது அதற்கு வயது 7 மாதங்கள்” இவ்வாறு கூறு கின்றார் அதனை வளர்ப்பதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட “எட் றிங் டெனோ” குடும்பத்தின் பெண்ணான “லோறா”. தங்களது குடும்பத்திற்கு பரிசு போன்று கிடைத்த, முன் பாதங்கள் இரண்டும் சரியான விதமாக வளர்ந்திராத இந்த நாய்க்குட்டி பற்றி அனு தாபமும், அதற்குத் துணையும் கொடுத்த ஸ்ட்ரிங் பெலோ குடும்பத் தவர்கள், முதலில் அதற்கு பனியின் மீது எழுந்து நிற்பதற்குப் பழக்கினார்களாம். கிரமமாக நாய்க்கு இருக்க வேண்டிய பாதங்கள் இல்லாததை அனைவரும் ஆச்சரியத்தோடு பார்க்க, இது மனிதர்களைப் போன்று தனது இருபாதங்களினாலும் நடந்து திரிய ஆரம்பித்தது.

ருபேத் பரிசு எங்களுக்குக் கிடைத்ததும் நாங்கள் எப்பொழுதுமே அதனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு யோசிக்கவில்லை. நாங்கள் செல்கின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் எங்களின் பின்னால் அதுவரும். அயலவர் வீடுகளிலுள்ள பூனைகளின் பின்னால் துரத்திச் செல்லும் என்று ருபேத்தைப் பார்த்தபடியே லோறா கூறுகிறாள், தற்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள விதமாக உலகில் இப்படி இரண்டு பாதங்களினால் நடக்கும் ஒரே நாய் இதுதான் என்று.

ருபேத் இனுடைய முன் உறுப்புகளில் பிறப்பில் இருந்தே உள்ள பலவீனத்தைக் கண்ட அந்தக் கணத்திலிருந்தே, அதற்கு ஏதாவது பணி விடைகள் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது, உண்மையாகவே ஸ்ட்ரிங் குடும்பத்தவர்கள் செய்த புண்ணிய காரியம்தான் என்பதைச் சொல்லா

மல் இருக்க முடியாது. அதுவும் இதுபோன்ற ஊனமுற்ற பிராணி ஒன்றினை வளர்ப்பதற்கு விருப்பப்படுவது எப்போதாவது யாரோ ஒருவராகத்தான் இருப்பார் என்பதனாலேயே.

பிறப்பில் வலுவிறுந்து போயிருந்த ருபேத் இன் முன்னங்கால்கள் இரண்டும் மேலும் வலுவிறுந்து உயிரிழந்து போகத் தொடங்கியது. இறுதியாக ருபேத்தை சத்திரசிகிச்சைக்கு உட்படுத்தி, அதன் முன் இரு பாதங்களையும் ஸ்ட்ரிங் பெலோ குடும்பத்தவர்கள் நீக்குவதற்கு எடுத்த முடிவு நல்லதாகவே இருந்தது.

அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் ருபேத் இன் உயிருக்கு பின்னர் ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடும்.

சத்திர சிகிச்சையின் பின்னர் ருபேத் தொடர்ச்சியாக வைத்திய சிகிச்சையைப் பெற்றுக் கொண்டது.

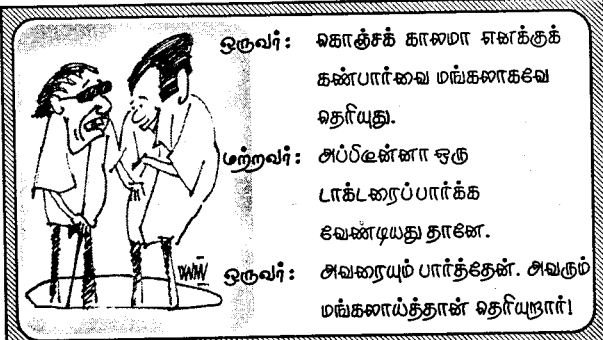
ஒக்லஹோமா பிரதேசத்தில் தற்பொழுது மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற பாத் திரமான ருபேத் கடந்த நாட்களில் நியூயோர்க் நகரில் இருந்து ஒளிபரப்பாகும் “ருடேஷா” என்னும் தொலைக்காட்சி நேரடி நிகழ்ச்சியில் தோன்றுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தும் அன்று நியூயோர்க் நகர் பூராவும் நிகழ்ந்த மின்சாரத் தடையின் காரணமாக அந்த நிகழ்ச்சி இடம்பெறவில்லை. விரைவில் கலிபோர்னியாவில் இடம்பெறவுள்ள நாய் ஓட்டப்போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்காக ருபேத் தற்பொழுது தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

-தேவர் அண்ணா-

சிலவேளைகளில் எந்தளவு தூரத்திற்கு யோசித்தாலும் சரி, விடை கிடைக்காத கதைகளைப் பற்றி நீங்களும் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அதாவது அது எப்படி நிகழும்? என்று நினைத்துப் பார்க்க முடியாத கதையாகவும் அது இருக்கலாம். இப்பொழுது நாங்கள் உங்களுக்குக் கூறப்போவது அப்படிப்பட்ட ஒரு கதை தான். சில வேளைகளில் நீங்கள் இந்தப் புகைப்படத்தைக் காண வில்லையென்றால் இந்தக் கதையை நம்பாமல் இருப்பதற்கும் இடம் உண்டு.

இந்தக் கதையின் முக்கிய பாத்திரம் ஒன்றுள்ளது. அது அமெரிக்காவின் ஒக்லஹோமா பிரதேசத்தில் உயிர்வாழும் ஒரு நாய். ஆனால், அது சாதாரண ஒரு நாய் அல்ல. இரண்டு கால்கள் மாதிரி உள்ள ருபேத்” என்னும் இந்த நாயிடம் உள்ள ஒப்பற்ற தன்மை, அதற்கு மனிதர்களைப் போன்றே பாதங்கள் இரண்டாலும் நடந்து திரிவதற்கு முடிவது.

“எங்களுக்கு ருபேத்தை வளர்ப்பதற்குக் கிடைத்த பொழுது அதற்கு வயது 3 வாரங்களே. அதன் முன்பக்கப் பாதங்கள் இரண்டும் சரியான விதமாக வளர்ந்திருக்க வில்லை. அது பிறந்த போதே தனது பலம் வாய்ந்த பின்னக்கப் பாதங்கள் இரண்டால் நடக்கத் தொடங்கியது. உண்மையாகவே இது சரியான

ஒருவர்: ஓகாச்சுக் காசமா எங்களுக்குக் கண்பார்வை மங்கலாகவே தெரியுது.

மற்றவர்: அப்பிஉன்னா ஒரு டாக்டரைப் பார்க்க வேண்டியது தானே.

ஒருவர்: அவரையும் பார்த்தேன். அவரும் மங்கலாய்த்தான் தெரியுதார்!

உணர்ச்சி மலர்
2015 ஆகத்து

செந்தமிழ் ஸ்ரீமந்நான்போய்ச் சேர வேண்டும்!
சிறுபிடிமண் அள்ளி அதைக் கொஞ்ச வேண்டும்!
எந்தமிழர் ஒவ்வொன்றும் பார்க்க வேண்டும்!
இரவுபகல் தாய்மண்ணில் புரள வேண்டும்!
கந்தனைப் போய்த் தூக்கத்தில் எழுப்ப வேண்டும்!
காத்தானின் செவிதிருகிச் சிரிக்க வேண்டும்!
சொந்தம் இவன் சொந்தமெனத் துள்ள வேண்டும்!
சொல் சொல்லாய்த் தமிழ் அள்ளிச் சொரிய வேண்டும்!

நாவலடிக்கூத்தில் நான் மகிழ வேண்டும்!
நாகசுரம் இணுவில் போய்க் கேட்க வேண்டும்!
ஓவியத்தோர் நல்லூரில் களிக்க வேண்டும்!
உடுக்கைஇசை வல்லவையில் சுவைக்க வேண்டும்!
காவடியை மண்டுரில் பார்க்க வேண்டும்!
கழுவாத னைப்பறையில் மயங்க வேண்டும்!
பாவிரைப்பார் நாட்டுப்பா நிந்த வூரில்
பாய்ந்துவரும்... அதில் தோய்ந்து பார்க்க வேண்டும்!

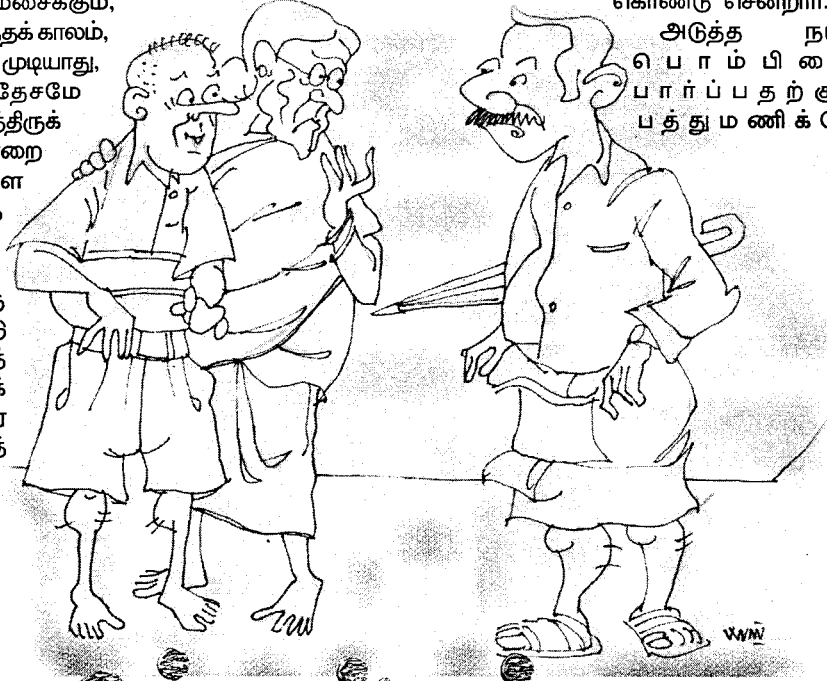
தமிழ்மீச் சேவலைநான் கேட்க வேண்டும்!
தலைவாசல் செம்பருத்தி பார்க்க வேண்டும்!
அமிர்தகழிக் குளத்திநீ ராட வேண்டும்!
ஆசைக்குத் தெத்துக்கல் வீச வேண்டும்!
உமிழ்நீர்வா யால்உழவை தின்ன வேண்டும்!
உளர்வெளியில் காற்றாடி ஏற்ற வேண்டும்!
திமிரோடு தமிழ் மண்ணில் என்றன்
தேசமிது தேசமெனத் திரிய வேண்டும்!

அம்பலவி மாம்பழந்தான் எனக்கு வேண்டும்!
அண்ணாவி மத்தாளம் எனக்கு வேண்டும்!
கொம்புமுறி விளையாட்டே எனக்கு வேண்டும்!
கொழுத்ததிராய் இலைச்சுண்டல் எனக்கு வேண்டும்!
பம்பல் எனும் தமிழ்ச்சொல்லே எனக்கு வேண்டும்!
பார்புகழும் மீன்பாடல் எனக்கு வேண்டும்!
செம்பினில்தான் குடிதண்ணீர் எனக்கு வேண்டும்!
செந்தமிழ் ஸ்ரீமந்நான்போய்ச் சேர வேண்டும்!

தொகை தொகையாய் புலிகளநிறை வன்னிக்காட்டில்
தோள்நிமிர நான்துள்ளி நடக்க வேண்டும்!
மிகைமறத்தின் களம்படைத்த முல்லைத்தீவில்
மிசைஅலைமா கடல்கிரங்கி நீந்த வேண்டும்!
முனைஉதிர்ந்த காற்றினில் நான் தாவ வேண்டும்!
பகை எறியும் குண்டுதலை மேல்வீழ்ந் தாலும்!
பனைமரத்தின் கீழ்விழுந்தே சாகவேண்டும்!

பனை மரத்தின் கீழ் விழுந்தே
சாகவேண்டும்!

ஜம்புலிங்கம் ஒரு மூலையிலேபோய் அமர்ந்து கொண்டான். அருகே சென்ற பாட்டியம்மா “ஏனப்பா ஜம்புலிங்கம் கவலையாயிருக்காய்...” “என்ன பாட்டியம்மா செய்யிறது நான் போற இடமெல்லாம் ஒரே வில்லங்கமாயிருக்கு... என்றை அப்புவின்றை சொற்படி மகாத்மா காந்தி போல வாழ நினைச்சது தப்போ... பாட்டி...” கண்கலங்கிய பாட்டியம்மா “உண்மைக்கும், அகிம்சைக்கும், நல்லவர்க்கும் மதிப்புக் கொடுத்தது அந்தக் காலம், இந்தக் காலத்தில் அதனை எதிர்பார்க்க முடியாது, அப்படி இருந்திருந்தால் காந்தி தேசமே அகிம்சையை, உண்மையைப் புதைத்திருக்குமோ? ம்...” பெருமூச்சு ஒன்றை விடுத்து யோசித்தபடி இருந்தவேளையில்தான்... புறோக்கர் வருவது தெரிந்தது. நேரே வந்து பாட்டியம்மாவின் முன்னே அமர்ந்து கொண்ட புறோக்கர் பாட்டியம்மாவைப் பார்த்து ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பினை உதிர் த்துவிட்டு “என்ன... ஏதா கலக்கம் கொண்ட முகத் தோடை இருக்கிறியள்...” “எனக் கென்ன ஏக்கம். எல்லாம் என்றை பேரன் ஜம்புலிங்கத்தைப் பற்றித் தான்...” என்றதும் புறோக்கரின் முகம் மலர்ந்தது... “இனி அந்தக் கவலையை விடுங்கோ... நல்ல இடத்திலை பொம்பிளை ஒன்று கிடைச்சிருக்கு... பொம்பிளை உத்தியோகம், வீடு வாசல், காணி,

ஒரு பொய் சொல் தலையில் ஜஸ்ட் புறோக்கரும் இன் சீக்கிரமாய் முடிந்ததையிட்டு அக மகிழ்ந்தார்... “பிறகென்ன நாளைக்கே பொம்பிளை பார்க்கப் போவம்...” என்று விட்டு

சரிகதை

புறோக் கரும் துள்ளிக் கொண்டு சென்றார்.

அடுத்த நாள் பொம்பிளை பார்ப்பதற்குப் பத்து மணிக் கே

வந்ததே வில்லங்கம்

நகை நடெல்லாம் ஏராளம்...” என்றதும் ஆடலறி ஷெல் வெடிச்சது போன்ற அதிர்ச்சியில் பாட்டியம்மா ஏங்கிப்போய் நிற்க புறோக்கரின் காட்டுக்கத்தலைத் தொடர்ந்து நினைவு மீண்டும் திரும்பவே...” என்ன சொன்னாய்... புறோக்கர் பொம்பிளை உத்தியோகமா... கடவுள் கண் திறந்திட்டார். என்றை பேரனைக் கண் கலங்காமல் வைச்சுக் காப்பாற்று வான்...” இதைக் கேட்தும் ஜம்புலிங்கத்திற்கு வயிற்றைக் கலக் கிக்கொள்ளவே கொல்லைபக்கம் ஓடி விட்டான்.

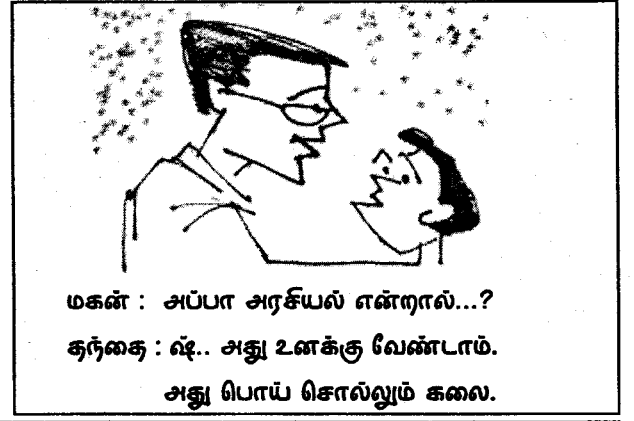
புறோக்கரும் தலையைச் சொறிந்தபடி விஷயத்துக்கு வந்தார். “ஆனால்... ஒரு பொய் சொல்லணும்” பாட்டியம் மாவின் தலையில் தேங்காய் விழுந்தது போன்ற உணர்வு. “பொய்யா...?” எனப்பாட்டியம்மா போட்ட சத்தத்தில் ஜம்பு லிங்கம் தலைதெறிக்க ஓடிவந்தான்... மூச்சு வாங்கியது. “எ...ன்ன... பாட்டிய...ம்மா... ஏன்... கத்தினாய்...” துப்பலை மென்று விழுங்கிய பாட்டியம்மா கண்ணாடியின் மேலால் பார்த்தபடி “ஜம்புலிங்கம்... நீ ஒரு பொய்...” என்றதும் ஜம்புலிங்கத்திற்கு தலை சுற்றியது. “தம்பி... நீ கிளார்க் வேலை பார்க்கிறதா ஒரு ஒரேயொரு பொய்தான்...” என இஞ்சி தின்ற குரங்காய் புறோக்கரும் நின்றார். “முடியாது... நான் செத்தாலும் பொய் சொல்லமாட்டேன்”. உடனே பாட் டியம்மா எழுந்து ஓடிச் சென்று மண்ணெண்ணையப் போத் தலைத் தூக்கிக் கொண்டாள். “நீ ஒரு பொய் சொல்லாவிட் டால் நான் இதைக் குடிப்பன்...” என்றதைக் கேட்டதும் “என்ன பாட்டியம்மா கூலறிங்ஸ் குடிக்கிற மாதிரி சொல்லு ராய். குடிச்சாச் செத்துப்போடுவாய் பாட்டியம்மா... பிறகு எனக்கு...” “அதுக்காகத்தான்டா சொல்லுறன்...நான் இதைக் குடிச்சனோ குடிக்கலையோ இன்னும் ஒரு ஐஞ்சு வரு ஷம் இருப்பன். அதற்குப் பிறகு உ...ககு யாரடா துணை” என்று சொல்லிவிட்டு குடிக்கப்போனபோது மண்ணெண் ணையப் போத்தலைத் தட்டிவிட்ட ஜம்புலிங்கம் “சரி நான்

சென்றுவிட்டனர்... பொம் பிளை வீட்டுக்காரர் மூன்று பேரையும் இருத்தி கதைச்சுக்

கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரத்தில் பொம்பிளை “ரீ”யோடு வந்து ஜம்புலிங்கத்திற்கு முன்னால் நீட்டியதும் பொம் பிளையின் கண்கள் ஜம்புலிங்கத்தின் கண்களைக் கௌவிக் கொள்ளவே, ஜம்புலிங்கம் ரீயை நடுவவிட்டதும் “ஜயோ” என்ற புறோக்கரின் அவலச் சத்தத் தில் வீடே அதிர்ந்தது. புறோக்கர் பாய்ந்தடித்துக் கொண்டு அங்கு மிங்கும் ஓடினார், துள்ளினார், பதறினார். ஜம்புலிங் கம் ஒருவாறு புறோக்கரை அமத்திப்பிடித்துக் கொண்டான். “என்ன புள்ளை கூட்டைக் குறைச்சப்போட்டிட்டு அவதான மாய்க் கொண்டு வந்து கொடு...” என்றதைப் புறோக்கர் கேட்டதும் “ரீ” வேண்பாமென்று பொம்பிளையிட்டை சொல் லுங்கோ...! என ஓலமிட்டார் புறோக்கர். புறோக்கரின் அவல ஓலம் உடற்பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்த பொம்பிளையின் தந்தையின் காதில் கேட்டதும் உள்ளே வந்துவிட்டார். “என்ன இங்கே சத்தம்...” “வாங்க நம்ம சூபாமணியை பொம்பிளை பார்க்க வந்திருக்கினம். சூபாமணி கொண்டு வந்த சூபான் “ரீ” புறோக்கருக்கு மேலே தவறுதலாக ஊத்துப்பட்டுவிட்டது. அதான் கத்தினவர்...” என்றதும் மீசையினை முறுக்கியபடி பூதம் போன்ற தோற்றமுடைய பொம்பிளையின் தந்தை வந்து முன்னே அமர்ந்து கொண்டார். அந்தப் பூதத்தைக் கண்டதும் ஜம்புலிங்கத்திற்கு வயிற்றைக் கலக்கத் தொடங் கியது. “மாப்பிள்ளை என்ன வேலையாய்...” இது அந்தப் பூதத்தின் கேள்வி. ஜம்புலிங்கத்திற்கு குளிருடன் மலேரியா வந்தது போன்ற உணர்வு. தெம்பை ஒருவாறு வர வழைத்துக் கொண்டு “நான் கிளார்க் வேலை...” என்று சொல்ல தந்தை வில்லங்கம் மனதிலே தோன்றி “மகனே! ஜம்புலிங்கம் இவ்வளவு காலமும் நீ கட்டிக்காத்த பெரு மையைச் சிதைத்து விட்டு பொய்சொல்லப் போறியா...!” என வில்லங்கம் தோன்றி மறைந் ததும், ஜம்புலிங்கம் புறோக்கரை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். புறோக்க ரின் முழி வெளியில் வந்திருந்தது, “கிளார்க் **பொன்.சுகந்தன்**

வேலை செய்யி நன் என்று புறோக்கர் பொய் சொல்லச் சொன்னார்...” என்றதும் புறோக்கருக்கு வாயுத் தொல்லை அதிகமானது. கேட்டதும் புறோக்கரைப் பாய்ந்து பிடித்தது அந்தப் பூதம், “டேய்! என்னையா ஏமாத்தப் பார்க்கிறாய்...” ஜம்புலிங்கம் பாட்டியம்மாவையும் கூட்டிக் கொண்டு ஓடத்தொடங்கினான். படலையைத் திறந்து கொண்டு ஓடியபோது பாட்டியம்மா வின் கன்னங்களை இரண்டு சிறிய கற்கள் வந்து தாக்கின. கோபம் கொண்ட ஜம்புலிங்கம் பாட்டியம்மாவைத் தாக்கிய அந்தச் சிறிய கற்களை எறிவதற்கு எடுத்தபோதுதான் “ஜம்பு லிங்கம் உது கல்லில்லையடா. புறோக்கற்றை பல்லு...” என்றதும் முழித் துப்பார்த்த ஜம்புலிங்கம் ஓடத்தொடங்கி னான்.

மனோலயம்

எனது பாதையில் முட்கள் கிடறுகின்றன.

கால்களில் குருதி வடிகிறது. இதுவரைக்கும் மலர்சொரிந்த பாதையில்தான் நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

மெத்தென்ற பாதை... அந்த மலர்களை மிதித்தத னாலா கின்று முட்கள் கேள்வி கேட்கின்றன?

எந்தப்பாதை யார்வசம் கிருக்கிறது...? கிளைகளையாய் எத்தனை பாதைகள் பிரிந்தன.

எனது கிலட்சியத்தை எட்ட வைக்கிற பாதை என எண்ணி ஒன்றைத் தெரிந்தேன்.

அந்தப் பாதையிலேயே நடந்தேன். அதில் தான் மலர் கொட்டிக்கிடந்தது.

சாலையோர மரங்களிலிருந்து, நடக்குந் தோறும் மலர்கள் சொரிந்தன.

வாசனை மலர்கள் சந் தோஷம் கரைபுரளும் பயணம்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உதிரும் மலர்கள் குறைந்து கொண்டு வந்தன.

மலர் மரங்களின் எண்ணிக்கை அருகிக் கொண்டு போகிறது.

வரண்ட வெளியில் முள்மரங்களின் ஆதிக்கம் கூடு கிறது.

முள் மரங்களிலிருந்து முட்கள் உதிர்கின்றன.

உள்ளங்கால்களைப் பதம்பார்க்கும் முட்கள்... மலர்கள் பட்டுப்பட்டு மெத்தென்றிருக்கும் பாதத்தை முட்கள் மிக எளிதாய்க் கீறிவிடுகின்றன.

‘கற்களும் முட்களும் கிருப்பது பாதையின் தவறல்ல’ எனக்குத் தெரிந்த போதிலும், அந்த மலர்ப்பாதை மன திலே ஆசையைக் கிளர்ந்தவிட்டது.

கிப்படியும் ஒரு பாதை கிருக்கிறதெனம் எண்ணம், அந்தப் பாதைக்கு ஆசைப்படவைத்துவிட்டது. கிப்போது மலர்ப் பாதையிலே நடந்த கால்களுக்கு முட்களின் வலி தாங் கக் கடினமாயிருக்கிறது.

கின்னும் எவ்வளவு தூரத்திற்கு முட்கள் படர்ந்திருக் கின்றன...?

கண்ணெட்டிய தூரம் வரைக்கும் வெறுவெளியே படர்ந் திருக்கிறது.

தூரத்தில், தூரத்தில் எங்கேனும் கிந்த முட்கள் அருகி மலர்கள் பெருகக் கூடும். எந்தப் புள்ளியிலா வது... ஒரு சந்தோஷத்துள் அருகணைக்கக்கூடும் எனும் எண்ணத தில் வலி தாங்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

தனித்த கிரவுகளில் சோர்ந்து போய் மயக்கம் வரு கிறது.

யாருமற்ற நெடும் பயணத்தில் வழித்துணைக்கு எவரு மில்லை.

கிரவுகளில் கால்கள் களைத்து

-தாட்சாயணி-

வீழ்கின்றன. முட்கள் உராய உராய முட்டுக்கையில் எட்டி எட்டிப் போகும் உறக்கம்.

முள் மரங்களில் ஆந்தை அலறுகிறது. வெளவால்கள் கிறக்கையடித்துப் பறக் கின்றன.

பயம்... பயணம் பற்றிய பயம், கிடறி கிடறி மன தைத் துளைக்கிறது. வரையறையின் றி காலம் வாழ்வைப் பந்தாடு கிறது.

பயணம் முடியும் வரைக் கும் கினி மலர்களே சொரி யாது எனத்தோன்றுகிறது.

எல்லாப் பாதைகளும் கிப்படியே தான முடிகின்றனவா? ஆரம்பத்தில் மலர்கள் காட்டி மயக்கி ‘இவ்வழியால வாருங்கள்’ என ஆசை காட்டி விட் டுப் பின் முட்களாய்க் குத்தி வேதனை தருமோ...?

பாதைகள் பற்றிய பயம் கிப்போது என்னை ஆட் கொள்கிறது.

கிடையிடையே கின்னும் கின்னுமாய் கிளைகள் பிரிகின்றன.

அவற்றுக்குள் சென்று எங்கேயும் சீக்கிக் கொள்ள மனதுக்கு உடன் பாடில்லை.

நேர்ப்பாதையிலேயே பயணிக்க வந்தேன். எத்தனை முட்களெனினும் அதிலே தான் பயணிக்க வேண்டும்.

கின்னும் எவ்வளவு தூரம் கிருக்கிறது...?

‘கின்னும் கொஞ்சம், கின்னும் கொஞ்சம்..., தெம் பூட்டி நடக்க வைக்கிறது மனம்.

குழந்தைக்குச் சொல்லும் சமாதானமெனத் தெரிந்த போதிலும் எவ்வளவு தூரம் கிருக்கிறதென்பதில் நிச்சய மில்லை.

எவ்வளவு தூரம் போகப்போகிறேன் என்பதும், எவ் வெவ்வேளைகளில் சோர்ந்து விழுவேன் என்பதும் என் வசமில்லை. எல்லாம் வகுத்தவன் கையில்...

கிந்தப் பயணத்தை நான் கிறுதவரை முடிப்பேனா என்பதே சந்தேகமாக கிருக்கிறது.

மலர் மஞ்சம் விரித்த பாதையென வந்தேன். முட்கள தான் கிப்போது குத்துகின்றன.

என் பயணம் முழுவதும் கினி முட்களே சொரிந்திருக் கலாம்.

என்னும், சீறிதளவே தூரமென்னும் சொரிந்து கிடந்த தேமலர்கள். அந்த மலர்களின் மெத்தென்ற வாச னையே பயணம் முழுவதும் நெருடும் முட்களின் வலிக்கு ஒத்த டமாகின்றன.

பாதை

விண்ணாண்டு விசாலாட்சி

சும்மா... எனக்கு விசாக்கிளப்பாறதை கண்டியோ. பின்ன... அறணை பேந்து கதைக்கிறனோ. உண்ணாணச்சொல்லு என்ற வெப்பிராயம் என்னோட. ந... எங்கட சுப்பையன்ர பேத்தி பெரிசாகிட்டாளாமெண்டு வியளம் வந்திருக்கு, எங்களுக்கும் வேலை தலைக்கு மேல, ஒருக்காப் போயிற்று வாவெனெண்டு மோன் சொன்னான். பின்னத்தான் வெளிக்கிட்டனான். நான் கண்டனே இப்பத்தயில் நாகரிகத்தை. பரணில கிடந்த முறுக் குரலையும், மாங்காய்த் தோட்டச்சையும் எடுத்து விளக்கிக் கழுவிக்கொண்டு, அதையும் உந்த உமல்ப் பையுக்க போட்டுக் கொண்டு போனான். வடிவாய்ப்பார். இனி உதுகள் மீசியத்

தில் தான் பாப்பியள். எட கோதாரி நாலு நாள் முன்னதாப் போறன் பணியாரஞ் சுடக்கொள்ள வெண்டு. அரியதரத்துக்குப் புதமெடுக்கிறதெண்டா அரிசி ஊறப்போடுறதிலயே நுட்பமி ருக்கு... ஓ. இனித் தோட்டச்சு, பாலெராட்டி எண்டு இந்தக் காலத்தில் பெண்டுகளுக்கும் எப்பன் விளப்பமா கதைச்சப் பேசிப் பணியாரச் சட்டியோட எப்பிடிப் பொழுது போகும் எண்டு நான் பலதும் புத்தும் நினைச்சக் கொண்டு போறன், எட வெறு வாய்க்கில கெடுவார், கடையில பணியாரமும், வெளிநாட்டு மொடல்கள்ள கேக்கும், பேரிச்சம்பழப் பணியாரமும், மிச்ச ருமா வாங்கி வைச்சிருக்குதுகள். அட ஊரால பிறத்தியால வாற வைக்கு நம்ம நாட்டுப் பலகார வகையைக் காட்ட வேண்டாமே. எட அதுகளெங்க, அடுப்புக்க இருக்கிற அ... மண்மதராசாப் பற்றனில கந்தல் பஞ்சாமியளும், காலை இறுக்கிப்பிடிக்கிற பாவாடையன், அவையட நடையழகும் தொடையழகும், சினிமாக்காரியள்போல பூச்சுகள் மினுக்குகள்.

அவகளினர் கையில கரிபடுமே.. பின்னக் கடையில தானே வாங்கவேணும். அதை அதோட விட்டிட்டு பின்ன காய்பிஞ்ச வெட்டிக் குடுப்பம் சமையலுக்கண்டு பாத்தா, அதுகும் சம்பளகாரர் செய்யினம். பூசணிக்காய்க்கறிக்க அன்னாசியைப் போடுறான். கத்தரிக்காயைப் பொரிச்சுத் தேனையுத்திக் கிண்டுறான். கேட்டா கேரளத்துச் சமையலாம்.

என்றாப்பா எங்கட நாட்டுக்கெண்டுள்ள எங்கட விளை பொருள்ள செய்யிற பலகார வகையெல்லாம் வெளி நாட்டுக்குப் போயிற்றுதே. எங்கட நாட்டுக்குப் பிடிச்சதை... எனக்கு நல்லாத் தான் வாயில வருது. சுமமா பொண்டுகள் குளிக்க அறுவத் தெட்டு அடைப்புப் போடுவினம். இஞ்ச என்ன பாண்டா ஒரு குஞ் சுக்குமரி குளிக்க, இருபத்தைஞ்சு

வயசுப் பொடியன் வளைஞ்சு நெளிஞ்சு படமெடுக்கிறான். இனி அதைக் கொண்டே எத்தனை விதமாய் பாப்பான். ஆங்... தையல் பயிற்சி முடியப் படமெடுக்கப்போன பொடியன், பெட்டையளுக்கு புள்ளி போட்டுப் பாத்தகதை தெரியுமே. எல்லாம் காலங் கலிபிரண்டு கத்தரிக்காய் மூழ்பிரண்ட கதைதான். சாமத்தியச் சடங்கு செய்யிறதை விடுங்கோ எண் பால் ஆர் கேக்கினம், அதுகும் பெண்ணுக்கு அழைமத்தனை யெண்ணுகினம். சொல்லுறவை ஒண்ட நினைக்கோணும். பெரிசாகின்பிள்ள, பள்ளிக்கூடம் புத்தகமில்லாமல் போனாலும் போகலாம், அலுவல் இல்லாமல் போகேலாது. நாங்கள் உதுகளப் பற்றி வாய் திறக்கேலுமே. பழசு நீ சுமமாகிட எண் ணுங்கள். ம... காவோலை விழக் குருத்தோல சிரிக்குதாம். இஞ்ச விடு வசு வந்திட்டுது நான் போக...

வானுலகில்

அந்தத் தம்பதிக்கு என்பது வயது. கில்லறத்தில் அறுபது ஆண்டுகள் கிருந்தவர்கள். அவர்கள் பணம், பொருள் உடையவர்களாக கிருந்த போதிலும், சீக்கனமாக வாழ்ந்தவர்கள். வயது சென்றாலும், பொருத்தமான உணவுமுறை, உடற்பயிற்சி காரணமாக, அவர்கள் கிருவரும் கடந்த ஒரு தசாப்தமாக, நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ்ந்தனர். ஒரு நாள் அவர்கள் பயணம் செய்த விமானம் விபத்துக்கு உள்ளாகி, கிருவரும் கிறந்து போனார் கள். வானுலகம் போன அவர்களை முத்துக்கள் பதித்த வாயிற்கதவரு கல் நின்ற பீற்றர் உள்ளே அழைத்துப் போனார். அழகான மாளிகை, தங்கம், மென்பட்டுக் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தேவையான அனைத்துப் பொருட்களும் நிறைந்த சமையலறை, நீர் கொட்டும் குளியலறை கிவற்றையெல்லாம் வியப்புடன் பார்த்துநிற்க “வாருங்கள், வானுலகில் கிது உங்கள் வீடு” என்று அழைத்தார் பீற்றர்.

கிவையெல்லாம் எவ்வளவு செலவாகும்? என்று கேட்டார் கிழவர். “எல்லாம் கிலவசம். கிவை உங்களுக்குப் பரிசு” என்றார் பீற்றர். கிழவர் சாளரத்தினூடே வெளியில் பார்த்தார். பூமியில் எங்குமே பார்த்திராத அழகான விளையாட்டுத்திடல். பின்னர் அவர்கள் பொது உணவுச்சாலைக்குப் போனார்கள். அங்கே தாராளமாக, கற்பனைக்கிட்டாத சமையல் முறையில் உணவுப் பகுதிகள் கிருந்தன. “நீங்களே எடுத்து உண்ணலாம். கிது வானுலகம். எல்லாமே கிலவசம் என்றார் பீற்றர். கிழவர் மனைவியைப் பார்த்தார் : கொழுப் புக் குறைந்த உணவு எது? என்று கேட்டார். அதைக் கவனித்த பீற்றர், நீங்கள் விரும்பியதை உண்ணலாம், பருகலாம், உங்கள் உடல் பருக்க மாட்டா, நோய் எதுவுமே வரா, கிது வானுலகம்” என்றார் பீற்றர்.

“எப்படி கிரத்த அழுத்தம் அல்லது சர்க்கரை கலப்பு அல்லது...” “அவசியமேயில்லை... அதெல்லாம் கிங்கே வராது. நீங்கள் கிங்கே விரும்பியதைச் சாப்பிட்டு மகிழ்ச்சியாக கிருக்கலாம்.” கிழவர் மனைவியைப் பார்த்துச் சொன்னார்: நீயும் உன் தவிட்டுப் பாணும்... நாங்கள் கிங்கே பத் தாண்டு களுக்கு முன்பே வந்திருக்கவேண்டும்”

பிரபலமான சப்பாத்துக் கம்பனியொன்று, அதன் உரிமையாளர் மிகுந்த தீவிரமுள்ளவர். எதைச் செய்ய நினைத்தாலும் அதை மிக உறுதியான மனப்பான்மையோடு செய்துகொள்வதில் அவருக்கு நிகர் அவரே.

ஒருமுறை தனது விற்பனை முகவர் ஒருவரை

இந்தப் பதில் உரிமையாளருக்குத் திருப்தியைத் தரவில்லை. இன்னொரு முகவரை அழைத்து, அதே இடத்திற்குச் சென்று நிலையை அறிந்து வருமாறு அனுப்பினார். இம்முறை சென்ற முகவர், மிக விரைவாக வந்து சேர்ந்தார்.

“அங்கு நிலைமை எப்படியுள்ளது?”

“எங்கள் சப்பாத்துக்க

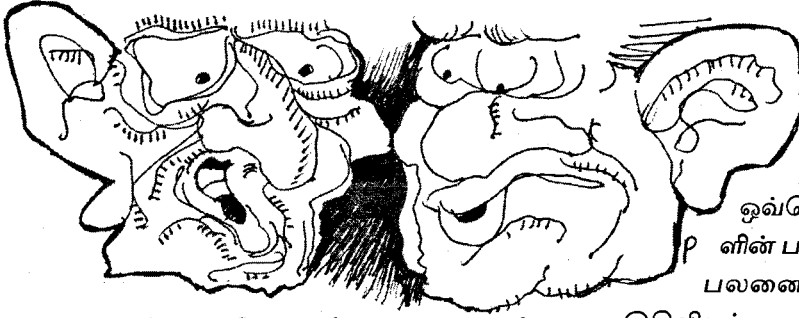
ளுக்கு அங்கு நிரம்ப கிராக்கி உள்ளது”

“எப்படி?”

“அங்கு எவருமே சப்பாத்து அணிவதில்லை!...”

உரிமையாளர் ஆச்சரியத்தோடு அவரைப் பார்த்தார்.

எப்படி நனைக்கிறோமோ
அப்படியே...

அழைத்து, குறித்த நாடொன்றில் தமது கம்பனிச் சப்பாத்துக்களை விற்பனை செய்ய முடியுமா? என்பதைத் தெரிந்து வருமாறு அனுப்பினார். முகவரும் அங்கு சென்று பார்த்தார். அங்கு ஒருவருமே சப்பாத்து அணிந்து கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாகத் திரும்பி விட்டார் முகவர்.

“அங்கு நிலைமை எப்படியுள்ளது?” என்று உரிமையாளர் வினவ, “எங்கள் சப்பாத்துக்களை அங்கு விற்க முடியாது” என்றார் முகவர்.

“ஏன்?”

“அங்கு எவருமே சப்பாத்து அணிவதில்லை”

பெருமளவான சப்பாத்துக்கள் அந்த முகவரால் அங்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது?

ஒவ்வொருவரின் பார்வையும்

ஒவ்வொரு மாதிரி அமையலாம். அவர்க

ளின் பார்வையின் பொருட்டே அதற்கான

பலனை அனுபவிக்க முடியும் என்பதை

இதிலிருந்து உங்களால் புரிய முடிகிறதல்லவா?

முதலாமவர், ஒருவருமே சப்பாத்து அணியாத

தினால் அங்கு சப்பாத்துக்களை விற்க வாய்ப்

பில்லை என நினைத்தார்.

இரண்டாமவர், ஒருவரும் சப்பாத்து அணிந்து

கொள்ள முனையவில்லை என்று நினைத்துத் தங்கள்

சப்பாத்துக்களை அங்கு அறிமுகம் செய்து

விற்பனை செய்யலாம் என நினைத்தார்.

இரண்டு பேரினதும் ஒரே விடயத்திற்கான இரு

வேறுபட்ட கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்வது

கஷ்டமானதாகவா உள்ளது!

ஒருவர் : நான் கொழும்புக்கு வரும்போது ஒரு கிழிஞ்ச

பெனியனோடு வந்தேன். இப்போது 5

இலட்சம்

வைத்திருக்கிறேன்.

மற்றவர்:

அடேயப்பா!

அவ்வளவு கிழிஞ்ச

பெனியன்களையும்

எப்படிச் சேர்த்தீங்க..?

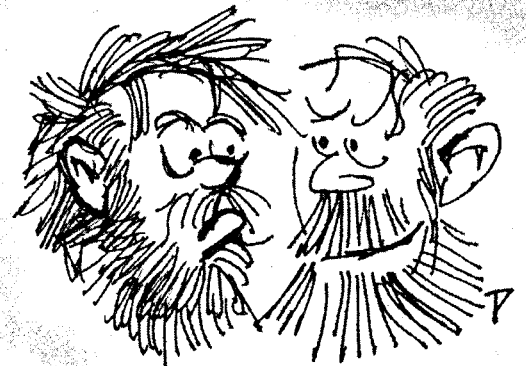
வீட்டுக்காரர் : பிச்சை எடுப்பது பாவமில்லையா?

பிச்சைக்காரன் : நான் உங்களைப் பிச்சை

எடுக்கச் சொல்லிச்

சொல்லல்லையே!

பெரியவரை, கொஞ்சமே...

சகல விதமான ஓட்டுவேலைகளுக்கும்
கடைச்சல் வேலைகளுக்கும்

தரமான

தனித்துவமான

நம்பகமான ஒரே இடம்

தீப் பெருறி

மின்னொட்டுத் தொழிலகம்

கரடிப்போக்கு, (பரந்தன் சந்தி)

கிளிநொச்சி

ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஜீவாகாரம்

ஆரோக்கியமாய் நாம் வாழ
“அண்ணா” அளிக்கும்
பாரோர் விருப்பிப் போற்றிடும் நம்
போசாக்களிக்கும் ஜீவாகாரம்

உடைச்சத்து நிறைந்தாலுக்கு
உணக்கம் அளிக்கும் ஆகாரம்
வாட்டமின்றி வளமாக...
வாழ வைக்கும் ஜீவாகாரம்

பெரியவர் சிறியவர் பேதமின்றி
பெரிதும் கீரசித்துண்ணும் ஆகாரம்...
உரிமையுடன் எம்மைக் கேளுங்கள்
உவந்தளிப்போம் வந்து வாங்குங்கள்

சுத்தமான தயாரிப்பு...
சுவைக்கச் சுவைக்கத் தித்திப்பு
நித்தம் வாங்கி உண்டிருவீர்
நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றிருவீர்

**அண்ணா தொழிலகம்,
இணுவில்.**

**021-2223565,
021-2225701.**

விவர்திகு

பொதுவாக பெண்கள் தரப்பினர் தேள்கள் போன்ற சுந்துக்களைக் கண்டால் எவ்வளவு துடிக்கிறதோ பயந்து நடுங்குவார்கள் என்று கூறினால், அது அசர் சரியப்படாததற்கு ஒன்றல்ல. அது மலேசியாவில் இளம் யுவதி ஒருத்தி தேள்களுடன் மிகுந்த அன்போடு வாழ்வது பற்றித் தெரியவந்துள்ளது.

27 அகவையுடைய மலேசிய யுவதி ஒருத்தி கடந்த நாட்களில் விஷகொடுக்கலையுடைய 6000 தேள்களோடு கண்ணாடிப் பெட்டியொன்றினுள் வசித்து உலக சாதனையை ஒன்றை ஏற்றியிருக்கின்றாள்.

6000 தேள்களுடன் 32 நாட்கள் கண்ணாடி அறைவொன்றினுள் காலம் கழித்த யுவதிமப்பென்

படுத்தி இருக்கின்றாள்.

நாள் மலீனா ஹிசன் என்றும் இந்த யுவதி, மலேசிய மக்களிடையே பிரபல்யம் பெற்றுள்ள தேள் நாணி (scorpion queen) என்ற பெயரில் முன்பும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவள் இந்த விதமாக தேள்களோடு ஒன்றாக இருந்து சாதனை படைத்துள்ளமையினாலேயே அவள் இந்தப் பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றாள். அவளது புதிய சாதனையைக் கடந்த 21ஆம் நேதி நிறைந்தபுதுள்ளாள். விஷக் கொடுக்கலையுடைய 6000 தேள்களுடன் 32 நாட்கள் ஒரு மாதத்திற்கும் அதிகம் பூராவும் கண்ணாடிப் பெட்டி ஒன்றினுள் வசித்ததன் தான் அவள் இந்தச் சாதனையை நிறைவாட்டி இருக்கின்றாள்.

இதற்கு முன்பும் அதாவது 2001 ஆம் ஆண்டு மலீனா 30 நாட்கள் தொடர்ச்சியாகத் தேள்களுடன் கண்ணாடிப் பெட்டியினுள் காலம் கழித்து சாதனையை நிறைவாட்டியிருந்தாள். அன்று அவளோடு அந்தக் கண்ணாடிப் பெட்டியில் 2700 தேள்களே இருந்தன. ஆனால் அதற்கு சரியாக ஒரு வருடத்தின் பின்னால் மலீனாவினுடைய இந்தச் சாதனை

னையை வேறொரு யுவதி முறியடித்திருந்தாள். தாய்நாட்டைச் சேர்ந்த அந்த யுவதியின் பெயர் காஞ்சனா கெத்கீஸ். 3400 தேள்கள் உடன் 31 நாட்கள் பூராவும் அறை ஒன்றினுள் வசித்ததன் மூலம் அவர் இந்தப் புதிய சாதனையை நிறைவாட்டினார்.

எப்படியாயினும், 6000 தேள்களுடன் இந்த விதமாக 32 தினங்கள் காலம் கழித்ததன் மூலம் மலீனா ஹிசன் இந்தத் தடவை நிகழ்த்திய சாதனையை முறியடிப்பது என்பது இலாசுவானது அல்ல என்று இந்த தேள்களின் விளையாட்டு பற்றி நன்கறிந்தவர்கள் கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

சிறிய கண்ணாடிப் பெட்டியில் உள்ளே 6000 தேள்களுடன் மலீனா தொனையை

காட்சியைப் பார்த்தபடியே காலம் கழித்தாள். பத்தங்கள், பத்திரிகைகள் வாசிக்க படையும் தனது கெட்டத்தனத்தைப் பார்ப்பதற்காக வரும் பார்வையாளர்களை வர வேற்றுக் கொண்டும் இருந்தாள். ஆனால், அவருக்கு கண்பொழுதுகூட கைகால் களை அடைத்தது கண்ணாடிக் இடையாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் அதன் மூலம் தேள்களுக்கு கோபம் வந்து எதிர் தாக்குதலைத் தொடுத்துவிட்டால் சில வேளை அவரது வாழ்க்கையைக்கூட நஷ்டமாடாக்கச் செய்து வேண்டி வந்திருக்கும். தேள்கள் இருநூறு முன்னூறு ஒரே தடவையில் தீண்டினால் என்ன நேரும் என்பதை நினைத்துக் கொள்வது இலாசுவானது அல்ல.

மலீனா தேள்களோடு இந்த விதமான கெட்டத்தனத்தில் ஈடுபடுவது, கடந்த 5 வருடங்கள் பூராவும் அசன் பொருட்டு பார்சி எடுத்ததன் பின்பே, சில நேரங்களில் தேள்களின் தாக்குதலினால் அவரது உடல் அவைகளின் விசத்தினால் ஒரு குறிப்பிட அளவிற்கு இயல்புமது தாய்க்கூடிய நிலைக்கு பழகிப் போயிருக்கிறது. ஆனால் ஒரேயடியாகத் தொடர்ந்து

மீண்டும் மீண்டும் 3 தடவைக்கு மேல் கடித்ததால் எப்பொழுதும் அவர் மூர்ச்சையாகும் நிலைக்கு ஆளாகலாம் என வைத்தியர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இந்தத் தடவை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தேள் ஒன்று மூன்று தடவை அவரது காலொன்றில் கடித்துவிட்டது. அந்த நேரத்தில் அவருக்கு நடந்து திரிவதற்கு முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அதிக நேரத்திற்குப் பின்பே அவர் வலியுயராத நிலைக்கு வந்தார்.

அவரின் முயற்சியின் பொருட்டு அனுகூலையாக உள்ள நிறுவனத்தின் பேச்சாளர் குறிப்பிடுகையில்,

மலீனாவிற்கு தேள்களினால் ஏதாவது தொல்லைகள் ஏற்படும் உடனடியாக அவளுக்கு சிகிச்சை செய்வதன் பொருட்டு

வைத்தியர் ஒருவர் கண்ணாடி அறைக்குப் பக்கத்தில் தொடர்ந்து தாய்சீயிருந்துள்ளார். அவள் தனது 27ஆவது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்தை இந்தக் கண்ணாடி அறையினுள் இருந்து கொண்டே கொண்டாடியது மற்றும் தோள் கிழை அம் சமாதம் என்றார்.

எனது கரும்பந்தவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இன்னாது. இதை விதமாக பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாட்டுவதற்கு பற்றி எனக்கு சிறிய கவலையாக இருந்தது. ஆயினும் எனது நாட்பள்ளன் அழக் கூடித்தினர் என்னைப் பார்க்க வந்தது குறித்து எனக்கு மகிழ்ச்சி என்று மலீனா இப்படி குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த நடவடிக்கை ஆரம்பமான நாள்தொடக்கம், அவள் தனது கண்ணாடி அறையினுள் வெளியே வந்தது நாளொன்றுக்கு ஒரு தடவை மாதந்திரமே. ஒவ்வொரு நாளும் அவளுக்கு 15 நிமிடங்கள் ஓய்வு கிடைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை கூடாதது மூலியுத்தினத்தன்று 2 நிமிடங்கள் ஓய்வு அவளுக்கு வழங்கப்பட்டது. அவரது பிறந்ததின - கேக்கை வெட்டுவதன் பொருட்டு

மலீனா ஹிசன்

இயற்கை நிகழ்வுகளைப் பற்றி மேலும் அறிய விரும்புபவர்கள் 267, 24555 444, 24555 என்ற எண்ணுக்கள் அல்லது மலீனா ஹிசன்

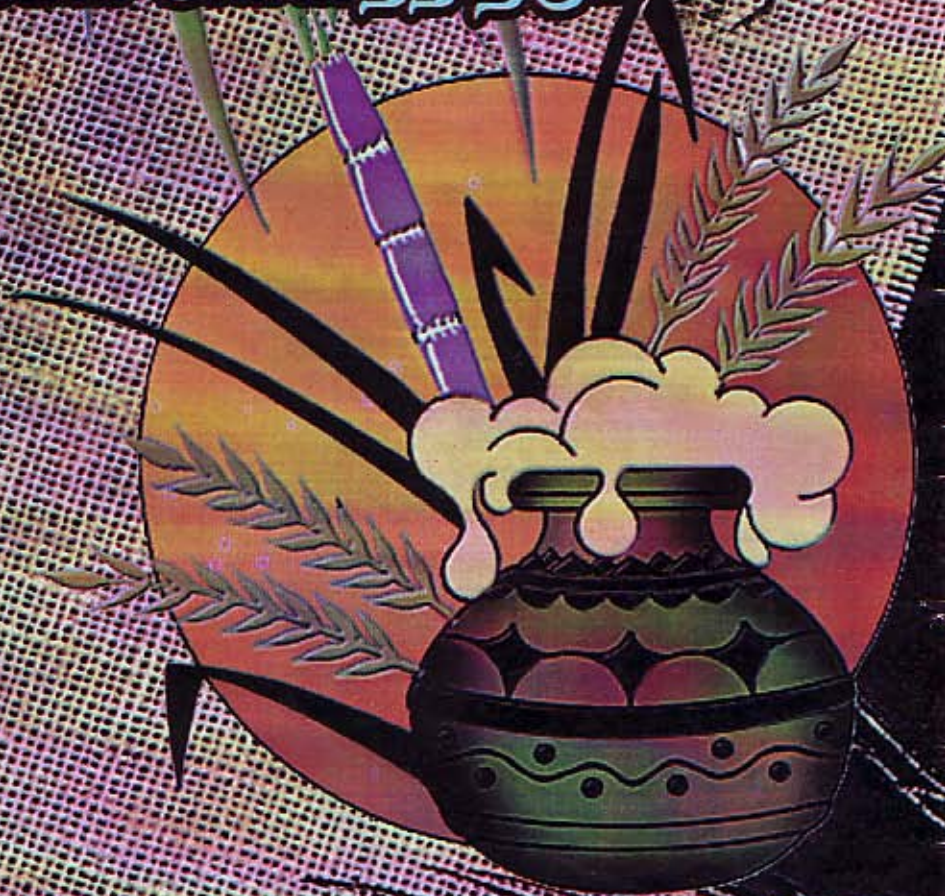
மலீனா ஹிசன் அல்லது அசன் பொருட்டு பார்சி எடுத்ததன் பின்பே, சில நேரங்களில் தேள்களின் தாக்குதலினால் அவரது உடல் அவைகளின் விசத்தினால் ஒரு குறிப்பிட அளவிற்கு இயல்புமது தாய்க்கூடிய நிலைக்கு பழகிப் போயிருக்கிறது. ஆனால் ஒரேயடியாகத் தொடர்ந்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavaham.org

**வழமையாளர்களுக்கு எமது
புத்தாண்டு மற்றும் பொங்கல்
நல்வாழ்த்துக்கள்**

**கலைத்துவமும்
தனித்துவமும் மிக்க தரமான
அச்சு வேலைகள் அனைத்திற்கும்**

சுரபி பதிப்பகம்

**267, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.**

தொலைபேசி: 021-222 5107, தொலைநகல்: 021-222 3922